

Không Phải Cái JJ Nào Cũng Giống Như Máy Đóng Cọc

Contents

Không Phải Cái JJ Nào Cũng Giống Như Máy Đóng Cọc	1
1. Chương 1: Trạch Nam Phí Giấy, Trạch Nữ Tồn Điện	2
2. Chương 2: Nhất Kiến Chung Tình - Dẫn Rời Đi	6
3. Chương 3: Là Âu Khắc Chứ Không Phải Âu Dương Khắc	9
4. Chương 4: Lôi Vũ Khí Của Anh Ra Đây	11
5. Chương 5: Chiều Cao Và Độ Dài Của Jj Không Liên Quan Gì Tới Nhau	14
6. Chương 6: Xin Đừng Thừa Thưởng Xông Lên	16
7. Chương 7: Suy Nghĩ Bằng Nửa Thân Dưới Mới Được Coi Là Hạnh Phúc	19
8. Chương 8: Không Thể Tha Thứ Cho Loại Tác Giả Thối Nát	22
9. Chương 9: Anh Chàng Tình Tiết Kịch Bản Đã Lạc Đường Từ Sớm	24
10. Chương 10: Bạn Gay Của Tôi Thật Dâm Đãng	27
11. Chương 11: Tâm Thần Phân Liệt Quyết Đấu Với Tâm Thần Phân Liệt	30
12. Chương 12: Không Thích Thú Gì Trò Trói Buộc Nữa	32
13. Chương 13: Không Nên Tự Cung Tự Cấp Như Vậy	35
14. Chương 14: Giết Địch Một Ngàn Tự Tồn Hại Tám Trăm	36
15. Chương 15: Có Đàn Áp Tất Có Đấu Tranh	39
16. Chương 16: Cười Quá Lâu Dễ Chóng Mặt	41
17. Chương 17: Với Phụ Nữ Con Không Cứng Nổi	43
18. Chương 18: Dội Một Chậu Máu Chó Thật To	46
19. Chương 19: Năm Bồn Màng Nên Mặc Quần Lót Màu Đỏ	48
20. Chương 20: “bản Sao Chép” Tới Từ Ảo Tưởng Của Hắn	51
21. Chương 21: Anh Đây Véo Một Cái Vào Trong Vết Đùi	53
22. Chương 22: Dao Tước Thực Ra Là Mỳ	56
23. Chương 23: Uống Rượu Say Nhất Định Phải Ớt Át	58
24. Chương 24: Ngôn Ngữ Của Thiên Triều Đúng Là Vô Cùng Sâu Sắc	60
25. Chương 25: Bắn Đầy Mặt Cậu Đúng Là Thật Sướng	61
26. Chương 26: Ngoại Truyện [1]	64
27. Chương 27: Ngoại Truyện [2]	66

Không Phải Cái JJ Nào Cũng Giống Như Máy Đóng Cọc

Giới thiệu

Dịch, edit kiêm beta: An Vi + RinTiến độ: 25 chương + 2 ngoại truyện. Xong!Thể loại: 1x1, Dịu dàng

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/khong-phai-cai-jj-nao-cung-giong-nhu-may-dong-coc>

1. Chương 1: Trạch Nam Phí Giấy, Trạch Nữ Tốn Điện

(*Translator: Rin, beta: An Vi*)

Ánh mặt trời xuyên qua ô cửa sổ sát đất, hắt bóng lên sàn gỗ.

Trong phòng, trên tấm ga trải giường đỏ rực như lửa, chàng trai đang làm một việc không biết xấu hổ...

Toàn thân trần trụi. Kiểu đầu đinh không có tóc mái che chắn để lộ ra vẻ đẹp trai đầy nam tính, tuần tú, khôi ngô.

Lúc này y đang quỳ sấp trên giường, mắt híp lại, dáng vẻ như đang hưởng thụ.

Bờ vai rộng, eo thon nhưng không gầy. Bờ hông nhếch lên, cổ hơi vươn ra, bàn tay đang cấp tốc vuốt dương vật. Hai cái máy rung nhỏ như quả nho được dán lên đầu nhũ, hậu huyết lại được lấp đầy bằng một cái gậy rung đang không ngừng xoay chuyển, tiếng rên rỉ không kiềm chế được phát ra hòa lẫn với tiếng ong ong khiến căn phòng trở nên đầy khêu gợi.

Cơ thể khỏe khoắn, đẹp đẽ hơn người giờ phút này đang căng lên, dương vật ở phía trước đang được bàn tay mảnh mai xoa dịu.

Sắc đỏ của ga trải giường càng làm nổi bật làn da trắng nõn của chàng trai. Rõ ràng là khuôn mặt chàng trai không biểu lộ cảm xúc gì nhưng khi nhìn vào lại có cảm giác cảm dục nhưng lại đầy phóng túng làm cho máu huyết người ta phải sôi lên sùng sục.

“Ừm...” – Rên lên một tiếng, tinh dịch xuyên qua khe hở giữa các ngón tay chàng trai nhỏ lấm tẩm trên ga giường đỏ rực.

Âu Khắc rút mấy tờ giấy trên đầu giường ra lau tay. Sau khi gỡ trứng rung dán trên ngực xuống, rồi rút gậy rung ở hậu huyết ra, y nằm lỳ trên giường để làm giảm bớt dư vị sau khi bắn tinh.

Trạch nam tốn giấy, trạch nữ phí điện, là gay, y vừa tốn giấy lại vừa phí điện.

Âu Khắc, không sai, không phải là Âu Dương Khắc.

Y vẫn luôn ghét cái tên của mình, dù sao ai bị gọi là Âu Dương Khắc cũng đều thấy không thoải mái.

Bình thường, mỗi ngày lướt lờ trên mạng càng khiến y thấy phản cảm với tên của mình hơn. Sở dĩ Âu Khắc thấy phản cảm với tên của y cũng không phải vì truyện Anh hùng xạ điêu của Kim Dung, mà là do phản cảm với cái họ Âu Khắc.

(*Trong Anh hùng xạ điêu có nhân vật tên Âu Dương Khắc, đại khái là nhân vật phản diện*)

Có thể là do bị mấy tiểu thuyết trên mạng đầu độc. Các tác giả khi đặt tên cho mấy nhân vật không có năng lực nhưng cứ thích giả vờ cao quý, đẳng cấp thì thường lấy mấy cái họ Âu Dương, Thượng Quan, Nam

Cung gì đó, làm cho y thấy bất lực vô cùng. Hơn nữa, hể người khác gọi y là Âu Dương Khắc thì coi như là lại dẫm đạp lên nỗi đau của y.

Về ngoài của Âu Khắc khá bảnh, đẹp trai, nam tính, dáng người lại khỏe khoắn, đối với những em gái hủ nữ yêu thích cái đẹp thì hoàn toàn thỏa mãn hình tượng một anh công mặt không cảm xúc, lạnh lùng, đẹp trai.

Đáng tiếc, thực ra, y lại là thụ. Không sai, một chàng trai cao một mét tám tám, thân người thẳng tắp, vô cùng nam tính như vậy thì đối với các em gái hủ nữ mà nói, đó hoàn toàn là một CP nghịch mà.

*CP nghịch: cặp đôi trái ngược, ở đây là thụ thì mạnh mẽ, mà công lại trông có vẻ mảnh mai.

Thế nhưng trong mắt y thì có thể không phải như vậy. Hai người đàn ông ở với nhau tại sao cứ nhất thiết một bên phải giống như phụ nữ chứ? Đã vậy, chi bằng cứ thế đi tìm phụ nữ cho rồi.

Đương nhiên, hầu hết mọi người đều thấy như vậy, phần lớn những bạn 1 vẫn thích những bạn 0 có dáng vẻ mềm mại hơn, có thể là do trời sinh đàn ông đã có ý thức muốn che chở, bảo vệ mà ra, đều cảm thấy những bạn 0 như vậy cần được yêu thương. Mà dáng vẻ đẹp trai, nam tính của Âu Khắc không phải không có người thích, nhưng lại dựa trên cơ sở đầu tiên là tướng mạo của y.

Thành phố Z, đàn ông cao một mét tám tám cũng coi như là cao vượt trội. Âu Khắc cũng từng tới quán bar để thử chơi trò 419, thế nhưng chiều cao đúng là bất hạnh của y, mà khẩu vị của y lại có chút kén chọn. Có thể là do đọc tiểu thuyết nhiều quá, trong đó luôn miêu tả các bạn công đều là những người cao, to, đẹp trai, được rồi, ngũ quan sắc bén gì gì đó y thật sự không có cách nào bỏ nào được, nhưng ít nhất cũng phải cao ngang với mình, dáng vẻ không quá khó coi. Y vẫn rất muốn có một màn đại chiến xác thịt thực sự.

Là một người mới chỉ xem qua heo chạy, mới uống được chút canh xương, thì y vẫn luôn muốn có một trận thực chiến.

Không thể phủ nhận việc tự an ủi cũng rất sáng khoái, nhưng dần dần Âu Khắc đã không có cách nào tự thỏa mãn được. Y vô cùng bức thiết muốn làm thật một lần, làm cái loại hòa hợp thực sự giữa thân thể và thân thể ấy.

Âu Khắc cũng từng tới gay bar một lần, không câu được bạn 1 nào mà lại bị mấy em 0 lăng lơ chú ý.

Chuyện cũ nghĩ lại mà kinh. Âu Khắc thấy trình tiết của mình hoàn toàn là tự có tự dùng, lần đầu tiên của phía trước là cho ngón tay, lần đầu tiên của phía sau cũng vẫn là cho những ngón tay của mình. Y bắt đầu nghi ngờ có phải mình đã từng bị người khác nguyên rửa cả đời này chỉ có thể dùng tay để đạt cực khoái hay không.

Hôm nay là sinh nhật của Âu Khắc, y quyết định tìm tặng mình một người đàn ông

Cũng cố nhiều lần trong lòng thì hần mới bước chân vào. Nhìn đồng hồ trên tay, kim đồng hồ đang chỉ mười một giờ. Không tới quán bar thì thật sự không ngờ rằng thành phố này lại có nhiều gay ẩn núp như vậy.

Vẫn nói là có gaydar*, nhưng trước giờ Âu Khắc vẫn chưa nhận được cái loại tín hiệu điện này.

*gaydar: trực giác nhận biết đồng tính, là một từ kết hợp bởi từ gay và radar. Gaydar không dựa vào lời nói mà dựa vào trực giác hoặc cử chỉ, phong cách của đối tượng. Đó có thể là một cử chỉ cố tình hoặc phong cách đi ngược với cách thể hiện thông thường của giới tính của đối tượng, công việc của đối tượng hoặc thói quen chải chuốt.

Mười một giờ sàn nhảy mới được coi như chính thức mở màn.

Chỉ có một mình thế nên Âu Khắc không định ngồi yên một chỗ mà đi thẳng về phía quầy bar. Liên tục có người chú ý tới y, tuy trông y có vẻ không hề để ý nhưng thực ra đang âm thầm quan sát. Quả nhiên, mấy em 0 muốn quyến rũ y vẫn tương đối nhiều...

Không chỉ con gái, thực ra, con trai đối với lần đầu của mình cũng có ảo tưởng.

Tìm một chỗ ngồi ở quầy bar rồi bắt đầu tìm kiếm con mồi. Ngay cả phòng y cũng đã đặt rồi, chìa khóa nhà còn để trong tủ sắt của khách sạn, chặt đứt hoàn toàn đường lui của mình. Trước khi ra khỏi cửa cũng

đã vệ sinh trước, còn đặc biệt mua gel bôi trơn và áo mưa. Tối nay tuyệt đối không cho phép mất hứng mà quay về.

Đại khái đúng là xuất sư bất lợi, ngồi còn chưa kịp nóng mông đã bị tiếp cận.

Âu Khắc hỏi thẳng, “Cậu là 1 hay là 0?”

Đối phương sững sờ.

Âu Khắc lịch sự nói với hắn, “Dù rằng hai thụ gặp nhau tất sẽ có một công, nhưng tôi là thuần 0, cậu cũng đừng hy vọng ở tôi. Mà cậu...”

Lời tiếp theo không cần nói nữa, mà cậu ta thì có chỗ nào giống công chứ, nhìn như cọng rau mầm thế kia làm sao thỏa mãn mình được.

Đối phương đen mặt, không biết thủ thỉ cái gì với bạn đi cùng mà sau đó đã biết khó mà lui, quay đầu đi tìm con mồi mới.

Đã là thụ thì hà cớ gì phải làm khó lẫn nhau.

Các bạn thụ: _-||| anh trai, coi như bọn em mù rồi.

Ngồi nửa tiếng đồng hồ, Âu Khắc không nhìn thấy một bóng dáng nào vừa mất.

Tuy rằng tìm một người đàn ông có chất lượng đúng là quá khó, nhưng Âu Khắc thực sự không muốn cứ thế đồng ý, nên đã từ chối vài bạn 1 tiếp cận.

Trên sàn đã bắt đầu náo nhiệt, không ít người đều lướt lên sàn, nhảy nhót điên cuồng, mê hoặc chúng sinh.

Âu Khắc theo bảng chỉ đường đi tìm nhà vệ sinh. Đại khái là do quán bar quá ồn nên người trong phòng ngăn vừa bịt tai vừa nói chuyện điện thoại, bình thường vẫn như vậy, giọng mình nói rất lớn nhưng lại không biết.

“Ừ. Hôm nay tôi không thể lên mạng viết được. Cậu giúp tôi để lại cái tin xin nghỉ, bảo đọc giả tối nay tôi có việc” – Đối phương ở bên kia lớn tiếng nói.

Âu Khắc:.... Đúng là có tới tận 36 kiểu gay mà, không biết vị tác giả trong phòng ngăn kia đáng về thế nào.

Sau khi giải quyết nhanh gọn, Âu Khắc chậm rãi giả vờ rửa tay ở bồn rửa, mắt nhìn cửa phòng ngăn đợi vị tác giả kia ra ngoài.

Không thể không thừa nhận là giọng nói của hắn rất dễ nghe, hơn nữa, Âu Khắc là một người hâm mộ tiểu thuyết, từng ngâm cứu qua tất cả các loại tiểu thuyết nên càng gọi lên sự hứng thú của y.

Không lâu sau, cửa mở ra, một cái chân bước ra ngoài trước.

Âu Khắc vừa nhìn đã biết hắn là tuổi tác đối phương không lớn lắm. Hắn đi một đôi giày đế bằng màu trắng, nhìn vô cùng sạch sẽ.

Đợi đến khi người kia đi ra, ngẩng đầu lên, bước về phía Âu Khắc... Không đúng, là bước về phía bồn rửa tay, cả người Âu Khắc thấy không ổn. Đó hoàn toàn là hình mẫu của bạn công lý tưởng trong lòng y.

Mặt mũi khôi ngô, tay chân thon dài, cũng cao xấp xỉ y. Dáng vẻ, cách ăn mặc đều đúng khẩu vị của y, quá tuyệt. Nếu như đối phương không có đối tác thì y sẽ tranh thủ bắt về.

Đại khái là ánh mắt của Âu Khắc mang cảm giác xâm lược quá mạnh nên lúc này thì đối phương ngẩng đầu lên nhìn lại.

Ánh mắt hai người giao nhau, Âu Khắc rút cuộc cũng ý thức được mình đang làm gì, vội vàng dời mắt, bắt đầu dùng khăn lau tay.

Hôm nay là lần đầu tiên Điền Nghị tới gay bar. Hắn là một tiểu thuyết gia, hơn nữa còn là một tác giả viết đam mỹ. Từ khi hắn ý thức được xu hướng tình dục của mình thì đã phải trải qua một phen đấu tranh tâm lý mới xác định được mình là một người đồng tính luyện ái. Sau khi xem các tiểu thuyết BL thô tục trên mạng, hắn bắt đầu có ý tưởng muốn viết truyện đam mỹ. Cách hành văn của hắn rất tốt, hiện giờ, các tác

giả viết đam mỹ phần lớn đều là nữ, tất cả đều bắt nguồn từ ảo tưởng và tự bổ não. Hấn là đàn ông, nên càng hiểu rõ đàn ông, hơn nữa, hấn lại còn là gay. Tuy rằng, tiểu thuyết chỉ là sự hư cấu của hấn, thế nhưng thật sự hấn đã căn cứ trên thực tế mà viết ra hai người đàn ông sẽ ở chung như thế nào, sẽ đụng chạm với nhau ra sao. Ngay từ bộ tiểu thuyết đầu tiên trở đi hấn đã có không ít các bạn fan nảo nần.

Khi viết tiểu thuyết hấn dùng bút danh là Thiên Ý*, vừa hay là đồng âm với tên của hấn. Hầu như những người đọc tiểu thuyết đam mỹ đều đã từng đọc qua truyện của hấn, hấn cũng được coi như là một trong số những đại thần kiệt xuất.

*Diễn Nghị và Thiên Ý đều được phát âm là Tian Yi.

Cũng không phải tất cả gay đều lang chạ bừa bãi, hấn chính là một trong số đó.

Bởi vì trước giờ vẫn luôn làm trạch nam ở nhà viết tiểu thuyết thế nên rất ít tiếp xúc với người bên ngoài. Gần đây, tâm trạng của hấn không tốt nên vẫn không viết được gì.

Hấn cảm thấy cực kỳ uể oải, đầu óc mệt mỏi, hơn nữa, hấn vẫn luôn là một tác giả viết thanh thủy văn, chưa tả H bao giờ, mà không ít độc giả nhẩn nhủ muốn có H làm cho hấn thấy rất đau đầu.

Chưa bàn đến chuyện viết hay không viết. Dù sao, anh không xem thì vẫn có người khác xem. Truyện H trên mạng tràn lan như thế, cho dù trong truyện trong sáng như thế nào thì cũng miễn cưỡng có chút vụn vặt. Hấn từng xem qua rất nhiều truyện của người khác và thấy nghìn bài như một.

Ví dụ như lúc H, bạn công đều nghiêng răng nghiêng lợi nói em đúng là tiểu yêu tinh giày vò người ta. Đang H nửa chừng, bạn thụ không nhịn nổi nữa muốn bắn ra thì lại bị bạn công chặn chỗ đó lại rồi nói “cùng nhau”. Lúc H khi bạn thụ nói “không muốn” thì bạn công lại nói cái miệng phía dưới của em lại không nói như vậy. Rồi lại nói trong lòng bạn thụ giống như một chiếc thuyền nhỏ chìm nổi trong bể rộng gì gì đó.

Sau khi đọc quá nhiều những thứ này, rồi lại bị không ít độc giả la ó muốn có xôi thịt, muốn có H, Diễn Nghị thực sự có ý định muốn thử tay nghề một chút. Nhưng khi hấn đặt tay lên bàn phím, nhìn khung giấy trống không, nghĩ cả ngày cũng không biết phải miêu tả tư thế H như thế nào, cảm giác, tâm lý lúc đó ra sao.

Biên tập của hấn biết hấn là đàn ông, cũng biết tình huống của hấn, sau khi hợp tác lâu dài thì hai người cũng coi như là bạn bè có tình cảm không tệ, bèn gửi cho hấn mấy bộ GV*.

*GV: Gay Video, phim người lớn mà diễn viên là gay. (phim mà không có dv nữ =))))))

Trước đây, Diễn Nghị mới chỉ xem qua AV*, khi đó mới nhận ra xu hướng tình dục của mình, hấn phát hiện ra rằng khi nhìn thấy thân thể của phụ nữ mình lại không có cảm giác, nhìn sang người đàn ông kia lại cứng lên. Sau đó hấn tiếp tục lén lút xem thêm vài bộ AV nữa, mới phát hiện ra sự thực là mình không thể nào cứng lên trước phụ nữ được, từ lần đó trở đi cũng không xem phim người lớn nữa. Không ngờ biên tập lại gửi GV cho hấn để tham khảo.

*AV: Adult Video, phim người lớn, diễn viên là nam và nữ.

Phim của châu Á thì phim của Nhật vẫn chiếm đa số. Biên tập nói thụ và công đều đẹp nên có thể giúp hấn khai sáng. Nếu như cho hấn xem cái loại hai người đàn ông thô kệch thì chắc hấn sẽ bị ám ảnh trong lòng mắt.

Phim đối với mà nói hấn đúng là rất kích thích. Mặc kệ ở đầu dây bên kia, biên tập vẫn đang nói đối với một hủ nữ thâm niên như cô thì phim quá giả. Bạn thụ còn chưa cứng lên đã rên rỉ, rồi lại nói kích thước của bạn công quá ngắn, quá nhỏ, không có JJ lớn thì không phải là tình yêu chân thành, bla bla bla...

Mặc kệ biên tập có chê bao nhiêu chỗ thì sau khi xem xong bộ phim, coi như hấn đã chân chính được khai sáng. Diễn viên Nhật đúng là rất chuyên nghiệp, đang xem giữa chừng hấn còn phải dùng tay tự giải quyết một lần...

Đáng ghét nhất chính là khi hấn đang tự sướng thì biên tập nhắn tin tới hề hề hỏi hấn có phải một tay đang bận không...

Bị nói trúng tim đen, Điền Nghị then quá hóa giận, tuy rằng hủ nữ và gay là người một nhà, thế nhưng có thể chú ý một chút hay không.

2. Chương 2: Nhất Kiến Chung Tình - Dẫn Rời Đi

Sau khi xem xong mấy bộ GV, tóm lại Điền Nghị vẫn không viết H được, đã vậy còn thấy chộn rộn, rục rịch trong người.

Hắn cũng không phải loại người ham muốn dục vọng. Viết vài cuốn sách, mỗi ngày viết xong phần này lại bắt đầu lên ý tưởng cho phần khác, phải vận dụng đầu óc trong thời gian dài rất mệt mỏi, cũng chẳng còn tâm tư suy nghĩ tới những chuyện kia, có thể là do tính cách, khi làm việc gì thì nhất định phải làm tốt việc đó. Trên diễn đàn Tieba hắn lập một cái nick ảo, hóng các bạn gay thảo luận, kể lể chuyện riêng, rồi lấy đó làm làm ý tưởng dựng cốt truyện.

Tiểu thuyết cần cốt truyện, mà cốt truyện lấy từ thực tế mà ra.

Mỗi ngày không phải viết tiểu thuyết thì cũng là nằm lì trên giường nghĩ ý tưởng, thế nên không còn tâm tình suy nghĩ chuyện khác nữa.

Hắn thường lẩn lộn trên diễn đàn Tieba, vì thế biết được có một gay bar cách nhà hắn không xa lắm nếu lái xe, có không ít người tới đó 419. Hắn cũng từng viết về tình một đêm, hai người gặp mặt như thế nào, nhất kiến chung tình như thế nào, nhưng hắn chưa bao giờ nghĩ mình sẽ rơi vào tình huống tương tự.

Hôm nay ma xui quỷ khiến lại chạy đến gay bar, còn tự nhủ coi như là mình xâm nhập để trải nghiệm thực tế, nhằm hiểu rõ hơn, sâu hơn về thế giới của gay.

Khi biên tập gọi điện hỏi hắn tại sao đến giờ mà không đăng bài, hắn lại lấy cớ đi họp mặt, nhờ biên tập viết giùm cái tin báo nghỉ phép, để đọc giả không cần chờ nữa. Ở trong nhà vệ sinh hắn còn đang nghĩ, vừa nãy trong quán bar không ít người mon men đến gần hắn, thậm chí còn hỏi hắn tìm được đối tác chưa. Tuy hắn chưa tới đây bao giờ nhưng cũng biết đôi phương đang ước pháo*.

*hẹn 419

Không diễn tả được thứ cảm xúc này, rất khó xử cũng rất bài xích, từ chối là chuyện đương nhiên.

Từ trước tới giờ hắn luôn giữ mình trong sạch, nếu như dính đến 419 thì cuộc sống vốn yên tĩnh của hắn sẽ bị quấy rầy.

Cha mẹ đã ly hôn từ lâu, biết hắn không thích phụ nữ cũng không ép hắn phải lấy vợ sinh con, bởi vì khu nhà bọn họ từng có một vụ bê bối, người chồng dẫn đàn ông về nhà bị vợ tận mắt trông thấy. Sau đó người vợ không chịu nổi bị lừa dối nhiều năm như vậy, cảm thấy vô cùng dơ bẩn, buồn nôn, không chấp nhận được, lập tức nhảy lầu.

Hắn cũng cảm thấy như vậy, nếu đã không thích thì đừng gây phiền hà cho người khác.

Hai người đàn ông sống nương tựa lẫn nhau, tìm phụ nữ chỉ để nối dõi tông đường, hại người khác thì không nói, còn tự dấn vạt chính mình.

Ra khỏi nhà vệ sinh, vừa lúc chuẩn bị xóa hết mọi thứ trong đầu rời khỏi quán bar thì cảm giác có người nhìn mình chằm chằm, ngẩng đầu lên liền bắt gặp đôi mắt người kia, trong tích tắc, tim đập thình thịch.

Người trước mặt mặc áo phông trắng, quần bò, tóc húi cua gọn gàng, lớn lên nam tính khôi ngô, cao xấp xỉ mình, hoàn toàn không giống những người trước đó đòi làm quen, toàn mặc những kiểu quần áo kỳ quái, hoặc là loại yêu nghiệt vô cùng xinh đẹp, lẳng lơ. Mà dường như y cũng đang nhìn hắn, ánh đèn từ bồn rửa tay hắt lên, hắn có thể thấy bóng dáng mình trong đôi mắt người kia, cho đến khi hắn ý thức được bản thân đang nhìn người ta, hắn vội vàng cúi đầu giả vờ rửa tay, chắc là vô ý thôi, Điền Nghị nhủ thầm trong lòng.

Ngón tay của người kia cực kì đẹp. Điền Nghị là người hay để ý những chi tiết nhỏ, vì thế cách hành văn trong tiểu thuyết của hắn rất tinh tế. Văn của hắn chú trọng viết về tay đối phương. Hắn vô cùng thích những người lớn lên có bàn tay đẹp. Lúc này, đôi tay người trước mặt như hút tầm mắt của hắn vào đó, ngón tay thon dài, khớp xương cân đối, đường nét rõ ràng, không còn từ ngữ nào để diễn tả vẻ đẹp của đôi tay này. Dưới ánh đèn màu cam lại càng trở nên trắng nõn, đầy tinh tế..

Người này, hôm nay tới đây như thể chỉ là để gặp y, Điền Nghị cảm thấy có chút ngọt ngào và kích động trong lòng, còn có một tầng lo lắng mơ hồ. Hắn muốn tiếp cận nhưng không biết nên mở miệng như thế nào, còn không biết đối phương có bạn hay chưa, hơn nữa không biết có nhìn trúng hắn không.

Hai người cứ đứng đối diện nhau như vậy, thật ra đều không biết làm cách nào để mở miệng làm quen.

Âu Khắc không có nhiều bạn bè lắm, y ghét nhất là người dài dòng, thỉnh thoảng nói chuyện làm người ta phải ghen ghét, lại thường hay làm mặt lạnh, nghĩ gì đều giấu nhem đi, loại này bị người ta gọi là muộn tao (*giỏi chịu đựng, không thích bộc lộ cảm xúc, mà khi bộc lộ cảm xúc thì thường làm người khác không hiểu sao lại nghĩ như vậy*). Y không muốn thay đổi, lại càng lười thay đổi. Hiện tại bảo y chủ động tới ước phảo, y không làm được, nhưng nếu không làm thì lại không cam lòng, tối thiểu cũng phải hỏi đối phương có đối tác hay chưa chứ? Nếu chưa, có khi lại có cơ hội.

Hai người đều tập trung nghĩ ngợi xem mở miệng như thế nào, rửa tay sắp tóc cả da....

“Có thể kết bạn không? Lát nữa tôi mời anh uống ly rượu” - Rốt cuộc có người qua đường Giáp* tầm tía Âu Khắc, tiến lên hỏi y.

*người qua đường Giáp: chỉ “diễn viên” phụ, xuất hiện cho có, không phát triển cốt truyện cho những người này

“Cậu ấy, cậu ấy đi cùng tôi” - Nói xong câu này, chẳng những người kia ngẩn ra, Âu Khắc cũng sững sờ. Chính Điền Nghị cũng cảm thấy cực kì quái bách, hắn đang làm gì thế này, vô duyên vô cớ phun ra câu nói ấy, giờ lại thấy xấu hổ, trước không nói người kia có hứng thú hay không, nhờ mà không có hứng thú đã thế lại còn có đối tác rồi thì sao đây?

Âu Khắc thấy đối phương lúng túng đến mức đỏ cả tai, đực mặt ra một lát rồi cũng kịp phản ứng, hóa ra người ta cũng nhắm trúng mình, cho nên mới không kịp nghĩ gì đã bật ra câu nói kia, Âu Khắc đắc ý trong lòng, không nói gì chỉ nhìn vào mắt đối phương, người này trông thật ngây thơ, ý cười hiem hơi chột hiện lên.

“Thật ngại quá, tôi có bạn rồi” - Âu Khắc ít khi cười, vừa cười lên đã khiến người qua đường Giáp và Điền Nghị đều ngẩn ngơ.

Sau đó khi Điền Nghị hoàn hồn lại, mới muộn màng thấy khó chịu và lúng túng, hóa ra người ta đã có đối tác rồi, mình lại còn đuổi theo cho mất mặt.

Thực sự là là vút hết mặt mũi rồi, hận không thể lập tức rời khỏi đây, còn không đợi hắn đứng đó xoắn xuýt xong, thì đột nhiên có bị một bàn tay kéo đi, cúi xuống nhìn một cái liền giật thót, hắn nhận ra đó là tay người kia, giờ phút này không dám ngẩng đầu nhìn mặt đối phương, không biết là y đang cười vì thấy hắn ngượng ngùng hay thấy hắn ngốc nghếch đây?

Còn có, đôi tay này, không biết là do mới rửa xong chưa hong khô hay y vốn là người có thân nhiệt thấp, nên nó lạnh lạnh, làm cho toàn bộ tâm tư nôn nóng đều bình tĩnh trở lại.

“Đi thôi...” - Âu Khắc thấy đối phương cúi đầu nhìn tay hai người, liền đoán có lẽ hắn cho rằng mình đã có đối tác khác rồi, vậy cứ trực tiếp chiếm đoạt thôi, hiem khi hai người vừa mất nhau, chỉ cần đối phương không bị bệnh liệt dương, chắc chắn đêm nay sẽ là đêm tuyệt vời sung sướng vô cùng tận.

Cứ như thế Âu Khắc cao hứng phùng phùng tha lời con mồi chuẩn bị về nhà.

Chỉ tội nghiệp người qua đường Giáp: Có nhầm không vậy, đôi cậu nam nam này, rõ ràng biết nhau lại còn giả vờ không quen biết, hại mình mất mặt, có điều chàng trai kia có nụ cười thật bắt mắt, mất mặt cũng xứng đáng.

“Đi đâu vậy?”- Mãi cho đến khi bị nhét vào taxi, Điền Nghị vẫn còn thấy kỳ lạ, người này không biết đã có bạn trai hay chưa, lôi kéo mình đi đâu vậy...Đây là một bước nhảy vọt đó.

“Không phải anh nói anh là bạn trai của tôi sao, vậy tất nhiên là dẫn anh đi thuê phòng rồi”.

“Phụt” - Dù tài xế taxi đóng địa bàn làm ăn ở gay bar, kiến thức đối với dân đồng tính luyện ái cũng được coi là sâu rộng, nhưng chưa từng thấy tên nhóc nào mang chuyện “thuê phòng” ra nói lộ liễu như vậy, vừa uống một ngụm trà cho nhuận giọng để đón khách, nghe xong câu nói kia lập tức phun hết ra ngoài. Hai đứa bầy lớn lên đều đẹp như vậy, kết quả là... Thật là đáng tiếc.

Thuê, thuê phòng? Có nhanh quá không vậy? Lúc đầu y nói “có bạn” tức là chỉ hấn, Điền Nghị cảm thấy an tâm rồi lại thấp thỏm, hấn hoàn toàn không có kinh nghiệm, hơn nữa nhìn đối phương có vẻ không phải là thụ, cự tuyệt thì không được nữa rồi, nhận lời lại càng không. Thêm nữa là từ chối ở trên xe thì không nể mặt đối phương tí nào, thôi thì đành đợi đến nơi rồi nói sau, không chừng còn có thể kết bạn.

Tài xế xoắn xuýt một lúc sau, cũng thấy ngại, cũng may khách không chê trách gì, bèn hỏi rõ địa chỉ rồi lái xe như bay đến nơi, đương nhiên chỉ là so với bình thường thôi, nếu taxi mà bay được thật thì chắc xong đời rồi.

Đợi sau khi hai người xuống xe, Điền Nghị đứng trước khách sạn, ngẫm nghĩ xem nên từ chối như thế nào cho lịch sự.

“Hình như anh không thích” - Thấy mặt mũi đối phương khó coi, không giống thẹn thùng mà là có vẻ không vui, Âu Khắc hỏi thẳng luôn, hấn dù có thích đến mức nào cũng không muốn ép buộc người khác.

“Không, không, không phải. Tôi chỉ... chỉ là” - “chỉ là” cả nửa ngày vẫn không nói tiếp được.

“Anh yên tâm, tôi là thuần 0, hơn nữa trước giờ tôi chưa từng tìm đàn ông, tối nay đang định tìm, sau đó lại gặp trúng anh, tôi cho rằng anh đồng ý thì mới dẫn anh đến đây, nếu anh không thích thì tôi không ép, sau này vẫn là bạn bè.” - Âu Khắc nói những lời này khiến người trước mắt có ấn tượng rất tốt.

“Tôi không phải không đồng ý, chỉ là... không có kinh nghiệm.” - Điền Nghị đấu tranh tư tưởng hai lần, cuối cùng vẫn bị thần xui quỷ khiến mà tìm cái cớ sứt sẹo này, tuy rằng đó là sự thật.

Hấn đến bar hoàn toàn không hề nghĩ đến 419, hai người không biết tên nhau cứ thế chạy đến khách sạn, nhưng nếu từ chối lại mơ hồ cảm thấy không đành lòng. Khó giải quyết nhất là cả hai đều không có kinh nghiệm, mặc dù y rất vui vẻ vì hấn là người đàn ông đầu tiên của y, nhưng hai bên đều biết là lần đầu tiên sẽ rất đau, ngộ nhỡ để lại ám ảnh trong lòng...

“Chuyện này anh không cần lo lắng.” - Âu Khắc sau khi nắm được tình hình thì trực tiếp kéo hấn xuyên qua sảnh lớn bước vào thang máy, không thèm nghĩ đến những việc khác.

Đứng trong thang máy, trong đầu Điền Nghị chỉ quanh quẩn nghĩ xem chút nữa sẽ làm gì, căn bản đồng kiến thức học được sau khi đọc tiểu thuyết, xem GV đều đã trộn thành một mớ hỗn độn rồi. Khi đối phương bấm số tầng 25, Điền Nghị còn nghĩ bản thân còn có thể tìm được đối sách.

Lại không ngờ thang máy lên tầng 25 lại nhanh như vậy, Điền Nghị bước đi trên thảm trải sàn trên hành lang mà cảm giác như đang bay. Quét thẻ từ mở cửa vào phòng, cửa vừa đóng lại, mỗi người lại mang một loại tâm tư khác nhau.

“Tôi đi tắm, anh cứ vào trước đợi một lát, xem TV gì đó.” - Tuy rằng trước khi đi đã tắm rồi, nhưng sau khi chạy một vòng trong quán bar, Âu Khắc vẫn quyết định tắm thêm lần nữa.

“Ừ, được rồi.” - Điền Nghị nghe đối phương nói đi tắm, mới thực sự ý thức được cái gì đang diễn ra, lại thấp thỏm mong chờ.

Âu Khắc vừa đi vào nhà vệ sinh đã lột trần luôn, bồn tắm rất lớn, hai người tắm chung cũng không thành vấn đề, nhớ lại dáng vẻ đồ tợn mang tai của đối phương, không khỏi muốn trêu chọc hấn một chút, với lại hai người cũng nên giao lưu trước, kiểm tra kích thước của hấn chắc không thành vấn đề chứ?

Sau khi xả đầy nước, đang định gọi hấn vào, đột nhiên nhớ ra còn chưa hỏi tên người ta, hai người cũng không thể gọi nhau “này, này” được. Không nghĩ ra nên xưng hô như thế nào, Âu Khắc bèn thò đầu ra nói

“Anh vào đi, chúng ta tắm chung, tranh thủ làm quen chút”.

3. Chương 3: Là Âu Khắc Chứ Không Phải Âu Dương Khắc

Điền Nghị cố gắng để mình không bị tiếng nước trong phòng tắm làm phân tâm. Đang cảm di động lên mạng tìm hiểu xem lần đầu tiên nên dùng tư thế gì, chợt nghe thấy câu này suýt chút nữa không cầm nổi cái di động.

Cùng tắm gì gì đó... nghĩ kỹ lại thì ngoại trừ lúc bé, cha hẳn giúp hẳn tắm, sau này lớn rồi, hầu như chưa từng có ai nhìn thấy cơ thể của hẳn. Cho dù là mùa hè thì trước giờ hẳn cũng không thích để lộ tay. Giờ lại cứ thế mà cười tên lửa phát triển tới giai đoạn hai thằng con trai chen chúc nhau tắm cùng nhau luôn...

Nên đồng ý hay không đây?

Đối phương vừa nhìn đã thấy là một người đơn giản (Anh nhìn đâu mà ra điều này thế, y chỉ nói thẳng thắn thôi mà!!!)

Nếu như cứ xoắn xuýt mãi như vậy không chừng lại làm cho đối phương không vui (Thực ra người ta đang đùa anh đó)

Âm thầm củng cố lòng quyết tâm của mình, hít thở sâu mấy lần, Điền Nghị mới đóng trang web lại, đặt di động lên tủ đồ rồi đứng dậy đi tới.

Trước khi màn hình di động tối lại, là trang web Duniang* với tiêu đề, khi đồng tính ML** thì làm thế nào để bạn 0 không bị đau.

*Duniang: kiểu dạng trang tin tức tìm kiếm của Baidu

**ML: make love - làm tình

Âu Khắc cởi chỉ còn mỗi cái quần lót, mình trần ngồi trên ghế, chờ tới khi nghe thấy tiếng bước chân của Điền Nghị tới gần thì mới bắt đầu xoa dầu gội.

Y cố ý làm vậy, lúc ở nhà cũng đã gội đầu rồi, giờ vừa hay để cho hẳn giúp mình một chút. Bắt đầu “dẫn dắt” anh ta từ “đầu”, hoàn toàn không biết là đối phương đã tự bỏ não mà hiểu sai hoàn toàn.

Nếu như vừa tới đã để hẳn tắm cho mình thì với cái dáng vẻ ngây thơ của đối phương, có lẽ sẽ bị dọa mà bỏ chạy mất, như thế chẳng phải trộm gà không được còn mất nắm gạo hay sao. Âu Khắc quyết định chậm mà chắc... hãy còn nhiều thời gian mà.

Tuy rằng y chưa lên giường với ai bao giờ, nhưng nhu cầu của y cao như vậy, kinh nghiệm tự mình chơi đã thuộc vào cấp bậc đại sư rồi.

“Tôi tới đây.” - Khi Điền Nghị đi vào thì y đang xoa dầu gội trên đầu. Căn cứ vào ý nghĩ muốn làm một bạn 1 biết sẵn sóc, Điền Nghị vội vàng dời tầm mắt khỏi thân thể trắng mịn của đối phương rồi đi tới giúp.

Ừm, cuối cùng cũng đi đúng đường. Âu Khắc cho hẳn một điểm thưởng trong lòng.

Sau khi Điền Nghị tiếp nhận công việc, Âu Khắc ngồi trên ghế ở phòng tắm, nhắm mắt lại, hưởng thụ ngón tay của đối phương đan vào tóc mình, xoa tạo bọt, nhẹ nhàng gỡ gỡ, lòng y cũng bị hẳn gỡ cho ngứa ngáy luôn. (*rõ để đầu dính thì ngón tay đan vào tóc thế nào nhỉ =))*

Thật dịu dàng...cảm tình lại cứ thế tăng lên.

Mà Điền Nghị nhìn thấy dáng vẻ đối phương nhắm mắt hưởng thụ sự hầu hạ của mình trông giống như một con mèo lớn đang được vuốt lông, moe* không chịu được. Những thấp thỏm trong lòng trước đó nhanh chóng bị đè nén lại, hiện giờ hẳn chỉ muốn chuyên tâm hầu hạ y, để cho y được thoải mái.

*moe: trong tiếng nhật, nghĩa là dễ thương, đáng yêu

Cả hai người đều thỏa mãn, bầu không khí bỗng chốc trở nên ấm áp hơn. Quả nhiên, ngôn ngữ thân thể mới là cầu nối giao tiếp của nhân loại.

Xoa sạch bọt rồi xả nước, đầu đã được gội sạch, Điền Nghị đang dùng khăn lau tóc cho đối phương thì nghe thấy y nói: “Tôi tên là Âu Khắc, là Âu Khắc chứ không phải là Âu Dương Khắc.”

Hóa ra lúc đầu y không tự giới thiệu là vì lý do này. Điền Nghị đã hiểu, hóa ra còn có chút ngạo kiều*... nhưng mà hần vẫn chưa ngốc tới độ nói ra miệng.

*ngạo kiều: ngoài lạnh lùng nhưng bên trong lại ngại ngùng

“Tôi là Điền Nghị, Điền là điền trong đồng ruộng, Nghị là nghị trong Nghị Lực.”

“Điền Nghị sao? Gọi là Thiên Ý cho rồi.” (Điền Nghị: Tián yì, thiên ý: tiānyì, đồng âm). Âu Khắc dường như nhớ tới điều gì đó nhưng lại không nghĩ ra thứ vừa chọt lóe lên trong đầu mình rồi biến mất luôn đó là cái gì.

“Ừ, đồng âm mà.” - Tôi thực sự gọi là Thiên Ý mà, chẳng qua là trên mạng thôi, Điền Nghị nghĩ thầm.

Màn giới thiệu bản thân đã qua, cũng đã tiếp xúc thân mật rồi (gội đầu), giờ hai người cũng chỉ còn sót lại mỗi một việc là tắm cho nhau thôi.

Âu Khắc vốn dĩ chỉ còn lại mỗi cái quần lót, nước trong bồn tắm đã sớm mở đầy rồi. Trong phòng, hơi nước bốc lên, ừm, bầu không khí không tồi, rất thích hợp để tán tỉnh nhau, y cứ thể cởi quần lót rồi ngồi vào bồn tắm.

Lỗ tai của Điền Nghị nóng lên, đỏ bừng, ngại ngùng cố tránh tầm mắt sang một bên, hần không khống chế được chỉ muốn vùng lên bỏ chạy nhưng cuối cùng vẫn kiềm chế lại. Cả quần cũng cởi rồi mà mình còn chạy, nhất định đối phương sẽ cảm thấy như bị nhục nhã.

Cúi đầu, cấp tốc cởi đồ của mình, tai đỏ bừng đường hoàng ngồi xuống sau lưng Âu Khắc.

Hai người, một ngồi trước, một ngồi sau, ngửi mùi dầu gội hòa trộn với mùi hormone nam tính trên người của đối phương tỏa ra, trong lòng hơi mất tập trung, bầu không khí trong phòng tắm dần dần trở nên mờ ám mà khôu gợi.

Dưới ánh đèn dịu dịu trong phòng tắm, Điền Nghị chăm chú nhìn tấm lưng trần của Âu Khắc, trong tình cảnh hai thân thể lỏa lồ thế này mà lại không làm gì thì thật không phải là đàn ông nữa...

Hôm nay là sinh nhật của đối phương, vậy thì đêm nay nhất định phải biểu hiện thật tốt mới được.

Con người thường có bản năng biện hộ cho hành vi của mình, cho dù là người trước giờ vẫn luôn thành thực, bình thản như Điền Nghị cũng không phải là ngoại lệ.

Hai người đều là lần đầu tiên, đối phương không chừng đến lý thuyết cũng không có, so với hần, Âu Khắc cảm thấy mình đúng là có thành tựu.

Thật không ngờ thời kỳ tư bản này lại có người đàn ông gà tồ thế này, thật không phụ lòng...

Lại nghĩ tới vừa rồi liếc mắt nhìn thấy thân dưới của đối phương to như thế kia, thân dưới của Âu Khắc đã cứng luôn rồi.

Vừa rồi chẳng may nhìn thấy, chỉ là thoáng qua thôi cũng đủ biết khi cứng lên sẽ có kích thước đáng tự hào thế nào.

Xem ra, đêm nay sẽ được sung sướng rồi. Quả nhiên là lễ vật mà ông trời tặng cho mà, là ý trời đó. Nếu không thì hần đi đâu tìm được một người tự vệ sinh sạch sẽ, mở rộng đầy đủ lại còn tự chuẩn bị gel bôi trơn lẫn áo mưa chứ...

Y cũng không phải là người có bệnh sạch sẽ, trước giờ y vẫn luôn tuân theo dự vọng trong lòng mình, nếu muốn làm, mà ở bên cạnh lại không có người thích hợp thì 419 đúng là phù hợp với y. Nếu như đối phương không phải là lần đầu tiên, thì có lẽ Âu Khắc sẽ không có cách nghĩ khác, vốn dĩ là vì để lên giường, cũng không cần phải quanh co lòng vòng như vậy. Kinh nghiệm của đàn ông là do làm mà có, tay già đời thì

cũng có chỗ tốt của tay già đời. Mà giờ, Âu Khắc lại gặp được một người hợp mắt, chuyện đối phương lại là một con gà tồ coi như là một bất ngờ thú vị đi.

Đàn ông không có màng xử nam, phần lớn đàn ông độc thân thì không giữ được mình, nhưng lại muốn tìm xử nữ, khi tìm đàn ông cũng có lý do như vậy. Giống như chơi game vượt ải, nếu không có người khác hướng dẫn mà vượt được ải thì sẽ có cảm giác chinh phục được thành công. Nói trắng ra, hàng xài rồi cho dù tốt thì cũng không bằng thứ chưa từng bị ai đụng vào, phần lớn đàn ông đều có tính cách thế này.

“Hôm nay là sinh nhật của tôi, nếu không gặp anh thì không chừng tôi đã tùy tiện tìm ai đó hoặc tự mình qua ngày sinh nhật rồi.” - Phòng tắm rất yên tĩnh, khi hai người không nói gì thì Âu Khắc giống như nghe thấy tiếng tim đập từ phía sau truyền tới.

“À, sinh nhật vui vẻ, có lỗi quá, tôi không biết hôm nay là sinh nhật của anh. Nếu mai anh rảnh thì tôi sẽ bù đắp cho anh nhé.” - Muộn như vậy rồi, bên ngoài nhất định sẽ không còn chỗ nào bán quà tặng cả, cũng không biết y thích cái gì. Nếu hôm nay không gây ra ảnh hưởng tâm lý hay ám ảnh gì cho y thì Điền Nghị vô cùng không muốn cứ thế này rồi quan hệ với nhau là xong.

“Không phải là muốn tặng quà sao? Lẽ nào anh không định tặng bản thân mình cho tôi.” - Tôi cũng không nói cho anh, anh có lỗi cái gì chứ, nhìn thấy đối phương thú vị như vậy, Âu Khắc cố tình quay đầu, nói vào tai hắn.

“...” - Điền Nghị quay đầu đi lấy sữa tắm.

Ha, Âu Khắc suýt chút không nhịn được cười, lấy đồ để đánh trống lảng, quá gượng ép, này này, tai đỏ bừng rồi đó.

(*Note: Những phát biểu trong ngoặc đơn (...) như thế này là lời của tác giả, còn của mình thì sẽ để trong (*...*).... Cảm ơn đã theo dõi nha!!!*)

4. Chương 4: Lôi Vũ Khí Của Anh Ra Đây

Lời tác giả: Nói nhiều vậy đã nhảy hố rồi QAQ Nói dễ hơn là làm. Có một đoạn ngắn xíu xíu vậy cũng hơn nghìn chữ rồi, cầu biểu dương (vênh mặt)

Nước trong bồn tắm bị động tác quần quýt của hai người làm tràn ra ngoài thấm ướt đầm tẩm thảm lót sàn, tấm gương cũng bị phủ một lớp hơi nước mờ lung.

Đột nhiên bị ôm lấy từ phía sau, tim có thể đập đúng nhịp được không?

Ôm thì ôm, tim đã nhảy vọt lên tận cổ họng rồi. Tấm lưng trần của Âu Khắc dán chặt vào lồng ngực của hắn, cảm nhận nhịp tim của y cũng dần dần hòa theo nhịp đập của hắn.

“Uyên ương tương bảo”, “Uyên ương giao cảnh” là những thành ngữ quá chuẩn xác để hình dung về tư thế của hai người hiện tại.

(*uyên ương tương bảo, uyên ương giao cảnh: là thành ngữ nói về việc hai người đang làm những chuyện thân mật*)

Âu Khắc ưỡn người lên, người ở phía sau thuận thế ôm lấy, cầm tay y, cầm của hắn chống lên bả vai của y.

Cầm thấy tay của đối phương khi nắm tay mình có chút run rẩy...

Căng thẳng hay là kích động vậy? Này này, có vẻ ngây thơ quá rồi...

Cảnh tượng trước mắt rất ấm áp, không sai, nhưng Âu Khắc thật sự muốn quỳ lạy. Lúc trước vừa mới khen ngợi vài câu, kết quả đối phương ôm rất chặt, rất khít, cảm giác được ôm cực kì thoải mái, nhưng thời gian ôm ấp hơi bị lâu rồi đó.

Nước cũng đã nguội rồi lẽ nào vẫn chưa có cảm giác sao... Đã vậy còn nghe thấy tiếng thở hổn hển và tiếng tim đập đùng đùng của đối phương, rồi hơi thở nóng bỏng phả lên cổ, Âu Khắc quả thực muốn khóc đến nơi.

Bên dưới đã cứng đến phát đau, bị ngâm trong nước vô cùng đáng thương. Giờ mà đẩy hẳn ra rồi đứng dậy cũng không tiện, chỉ muốn dùng tay tuốt súng một phát, nhưng tay lại bị đối phương nắm, không có công cụ gây án thì phải làm sao bây giờ?

Quan trọng nhất là vùng cổ là điểm mẫn cảm nhất của Âu Khắc....

Âu Khắc thấy giờ chắc mình nên quay đầu, nở một nụ cười quyến rũ rồi phun ra câu nói mát mặt nhất “Lôi vũ khí của anh ra đây”.

Điền Nghị bỗng nhiên buông cơ thể Âu Khắc ra, đứng dậy hít thở sâu mấy cái, sau đó nhanh chóng giặt chiếc khăn tắm quần vào, hoảng loạn bước ra khỏi nhà tắm.

Âu Khắc: “....”

Đến tột cùng là muốn đùa giỡn đến mức nào hả... Làm cho tôi thành như vậy rồi cứ thế chạy ra ngoài hả.

Này, đến quần cũng cởi ra rồi, anh lại cho tôi xem cái trò này sao?

Vừa mới nói đã bắt đầu vào đường rồi, mấy lời khen tôi dành cho anh đều bị chó ăn hết rồi sao?

Ngâm trong nước đến mức sắp nhũn cả ra, Âu Khắc bắt đắc dĩ đứng dậy, lau khô nước trên người, trần truồng ra ngoài.

Đừng có ngại ngần như vậy chứ, để tôi phải bắt anh làm hay sao...Chơi tiếp đi chứ (lại là một cái thú vui độc ác ha ha ha)

#không được thỏa mãn dục vọng nên hóa thành kẻ ác tiểu thụ# ~”

~#e then che mặt chạy trốn ngay thơ công#

#tập đoàn ngũ cô nương ngón tay nắm đó vẫn đi cùng giờ đã bị sa thải#

Không sai, sau khi Điền Nghị chạy trốn, Âu Khắc định dùng tay tuốt ống, nhưng vuốt vuốt mãi lại xiù xuống. Bữa tiệc thịnh soạn ở ngay trước mặt ai mà vui vẻ ăn dưa muối cho được....

Sau khi Điền Nghị ra khỏi phòng tắm thì thấy hối hận muốn chết, ngồi ở trên giường chờ tuyên án.

Đều tại ngày hôm qua xem văn H, trong đó viết, lúc đi vào dường như nghe được tiếng xoạc, xoạc, đó không phải là tiếng đồ vật bị xé rách ra sao? Lần đầu tiên sẽ đau đến mức nào, sau đó trong đó còn viết nhờ vào máu bôi trơn mà bắt đầu dốc sức làm...

Tác giả H văn: Tôi sai rồi... Tha thứ cho tôi QAA chỉ là biện pháp tu từ phóng đại thôi, thật ra tôi bị chứng sợ máu...

Lúc ngồi trong bồn tắm, đầu tiên Điền Nghị lấy tay thử nhét vào phía sau của chính mình, một ngón nhét không vào, cố gắng lắm cũng chỉ nhét vào được một đốt ngón tay, rút ra thì đã thấy rát rồi, sau đó lại nhìn đến dương vật của mình, nếu làm ra chuyện rồi thì biết làm sao giờ.

Ừm, đành chờ y đi ra rồi giải thích với y một chút, sau đó thử cách mà mọi người đề cử trên mạng, mua một cái gậy rung nho nhỏ để mở rộng cho hẳn, đợi tới lúc quen rồi thì sẽ không đau như vậy nữa. Nhưng sau khi hẳn ra ngoài rồi mới nhớ ra vừa này không nói tiếng nào đã chạy mất. Xong rồi, nhất định y sẽ hiểu lắm.

Chất bôi trơn để dưới gối yêu chiều nói với bạn ba con sói: Em yêu, đừng sốt ruột, chúng ta sẽ đến với nhau rất nhanh thôi.

Khi Âu Khắc trần truồng đi từ phòng tắm ra thì thấy Điền Nghị đang cúi đầu, không biết đang nghĩ cái gì. Trong giây lát y cảm thấy áy náy lạ thường, nội dung vở kịch phát triển đến đoạn nào, tại sao từ “tình yêu sét đánh” rồi tới “một lần là nghiện” lại trở thành như bây giờ!

Âu Khắc định vắt hết óc ra để khai phá cho hẳn. Nhìn dáng vẻ của hẳn thì hình như ngày hôm nay chỉ đi bar để tham gia náo nhiệt thôi, kết quả vớ phải y, sau đó thì bị tha đến khách sạn, nghe chừng hẳn cũng

chưa chuẩn bị tốt. Súng của đối phương không cứng lên được thì lương thực của mình ở đâu chứ, chỉ có thể tự thủ dân tinh thần, đáng tiếc, miếng thịt tươi ngon mỡ màng như vậy lại sắp bay mất....

“Cái kia...”

“Xin lỗi”.

Được rồi, lời an ủi còn chưa nói hết đối phương đã nhận sai. Nên trả lời lại là “không sao” hay là “tôi tha thứ cho anh” đây?

Thật ra không việc gì phải xin lỗi, làm tình vốn là để hưởng thụ, đối phương là người sống sờ sờ ra đó, không thể coi hấn là cái gây rung, chỉ cần có điện là bất cứ lúc nào, bất cứ nơi đâu, không quản thời gian vì cực cung tận tụy, không sợ hy sinh, nhân dân phục vụ.... Chờ chút đã, đi lệch hướng rồi.

“Không sao, ngủ đi, đợi anh lần sau chuẩn bị kỹ càng rồi lại nói, hôm nay tôi không nên gượng ép anh”.

“Không, không phải, tôi xem trong tiểu thuyết thấy số 0 lần đầu tiên sẽ rất đau, tôi sợ chút nữa sẽ làm anh bị thương, trên mạng có mấy biện pháp có thể...”.

“Rốt cuộc là anh đọc thể loại tiểu thuyết kỳ quái gì vậy, còn chưa bắt đầu đã sợ đau, mấy biện pháp trên mạng không phải là dùng gây rung kích thích trước để thích ứng à. Những thứ đó tôi đã chơi chán rồi. Sáng nay tôi đã dùng rồi, trước khi ra ngoài cũng đã vệ sinh và mở rộng rồi, trừ việc chưa từng được dùng súng thật thực chiến ra...”, nói tới đây Âu Khắc vội ngậm miệng lại, vừa rồi quá kích động đã đem chuyện dùng gây rung nói ra, tuy rằng y là người mặt dày nhưng chuyện như vậy cũng không muốn để cho người khác biết.

“Ồ, vậy tôi yên tâm rồi, xin lỗi đã làm cậu mất hứng”. Điền Nghị cảm thấy hình như nghe được thứ gì đó không nên nghe, quên đi, không xoắn quấy nữa, cứ không bị thương là hấn đã yên tâm rồi.

Gây rung: Chủ nhân, người hãy bảo trọng, em xin mai danh ẩn tích trong vỏ phòng hồ đợi người già thì dùng dự phòng QAQ

Sự nhần nại của Âu Khắc đã tiêu tán hết, tuy là y thích đàn ông dịu dàng nhưng dịu dàng như vậy thì cũng quá mức rồi thì phải? Y vẫn không thích loại người dây dưa dằng dãi, không thoải mái.

Vì đề phòng trong đầu Điền Nghị lại “ngựa thần lướt gió tung mây” không biết liên tưởng tới tình tiết đen tối nào trong truyện sex, Âu Khắc ôm chầm lấy Điền Nghị, nhanh gọn hôn một cách thô bạo. Lý thuyết đều là con hổ giấy, phải dùng hành động thực tế để đánh bại nó.

Điền Nghị “...”.

Trong H vẫn đều viết như thế này, vì không muốn nghe đối phương nói nhảm đều dùng môi chặn lại...

H vẫn: Chúng tôi là thức ăn để thỏa mãn tinh thần mà, tại sao tới phiên các người thì lại cho rằng đây là giả thiết kỳ quái vô căn cứ.

Đảng bóng đèn: Tôi nhất định sẽ là fan nào tàn của CP này, H vẫn thật sự đáng sợ, mẹ ruột thân yêu, mau tới cứu con đi.

Âu Khắc nhắm mắt lại, gặm cắn đôi môi của Điền Nghị, ẩm áp mềm mại, rất ngọt, ngọt tận đáy lòng. Sớm biết vậy đã không cần chờ hấn hiểu ra, trước tiên đem ra ăn cho no căng điều đã. Nâng súng lên không phải là bản năng của đàn ông hay sao, lãng phí cả nửa ngày trong buồng tắm, mấy màn diễn gì gì đó đều bị rối loạn hết cả. Vốn định trong phòng tắm hôn môi trước rồi giúp nhau tuốt súng một lần. Mấy đoạn diễn ở phòng tắm trong tiểu thuyết y xem đều thấy cứng, vậy mà tới khi vận vào mình lại thành —— dọa người khác sợ chạy mất.

Khi bị người ta bỏ lại trong phòng tắm, cảm giác thất bại đập tới tấp vào mặt không chống đỡ được.

H vẫn: Tại sao tới phiên ông xem lại thành mấy cái truyện sex vớ vẩn gì vậy chứ,... Bị trọng thương rồi _(: ”)_

5. Chương 5: Chiều Cao Và Độ Dài Của Jj Không Liên Quan Gì Tới Nhau

Hôm nay bắn ra phát súng thứ năm, để tôi vượt súng mãi thì vượt tới chảy máu mắt, tha cho tôi đi.

Lời tác giả: Tuyệt đối sẽ không để thành hố đầu mà... Mỗ không phải là người như vậy đâu _(: ”)_ Tại sao mới có chương năm mà đã bị cưa đồng rồi?

Từ lúc bắt đầu là nhăm nháp nhẹ nhàng dần trở thành xâm nhập cướp đoạt thật sâu trong khoang miệng. Giao lưu giữa người và người chính là như vậy, khi đã tiến hành bước đầu tiên rồi lại bắt đầu muốn nhiều hơn, Điền Nghị cũng bắt đầu ngây ngốc đáp lại.

Lần đầu tiên Điền Nghị bị hôn là một cô giáo dạy thay hồi năm thứ ba. Khi cô ấy sắp phải rời đi đã tới tìm Điền Nghị để nói chuyện, lấy danh nghĩa là gọi hắn tới văn phòng để hỏi tội.

Thành tích của hắn rất tốt, cũng là người khôi ngô, trong trường đúng là có không ít cô gái theo đuổi. Nhưng là lần đầu tiên bị giáo viên hỏi tội, cho dù đã học năm ba thì cho dù là Điền Nghị vẫn luôn trầm ổn, bình tĩnh cũng phải lo sợ.

Sau khi hắn vô cùng lý trí mà từ chối, cô giáo liền rơi nước mắt, sau đó nói là cô không kìm được lòng. Khi Điền Nghị xoay người rời đi, chuẩn bị ra khỏi cửa thì cô giáo kéo lấy tay áo của hắn, hắn vừa quay đầu lại đã bị hôn, vì không đúng góc độ nên chỉ bị hôn lên gò má.

Kể cả là như vậy cũng làm cho hắn không nhịn nổi cơn giận. Hắn đã từ chối rồi mà đối phương còn muốn dùng nước mắt làm hắn động lòng trắc ẩn, hơn nữa lại còn không biết xấu hổ mà...

Sau khi về tới nhà, Điền Nghị vội vàng nói chuyện này cho cha hắn, hắn sợ truyền tới chuyện gì không hay. Cuộc đời này, Điền Nghị buồn nôn nhất chính là nước mắt của con gái, hắn còn nhớ, khi còn bé, mẹ của hắn gặp lại mối tình đầu, tình cũ không rủ cũng tới, mẹ hắn muốn ly hôn lại còn đem lòng tham, muốn mang hắn đi. Không làm cho cha hắn đồng ý thì lại tới tìm hắn, mỗi ngày khóc lóc, làm như hai cha con nhà hắn nợ bà không bằng.

Sau khi chuyện này xảy ra, khi Điền Nghị nghĩ lại, chủ yếu lúc đó là do đại biểu của khóa và giáo viên tiếp xúc với nhau gần gũi quá.

Năm đó, hắn còn chưa biết cái gì được gọi là lục trà biểu.

Lục trà biểu: chỉ những cô nàng giả vờ ngây thơ, thuần khiết, có xu hướng để tóc dài, mặt mũi trang điểm như không trang điểm. Luôn giả vờ mình là người vô hại, mình là người đau khổ, nhưng thực ra là người có tâm tư, tham vọng lớn. Vì mình có thể làm bất cứ thứ gì nhưng sau đó lại giả vờ không hề hay biết

Năm đó hắn cũng không biết có những cô giáo bị đặt thành những thứ như cô nàng dâm dăng có đuôi phía sau là.avi.

Chỗ này đã dịch cất lấy nghĩa, trong bản raw đã chơi chữ, từ đồng âm của 女 女 女 : nữ lãooshī: cô giáo thành 女 女 女 : nữ lão shī: cô gái dâm dăng, phát âm giống nhau nhưng chữ viết khác nhau

Từ sau lần đó, khi nhìn thấy con gái hắn đều hận không thể tránh thật xa. Có thể sau khi phát hiện ra xu hướng tính dục của mình, hắn ngay cả con trai cũng muốn tránh thật xa, thế nên nụ hôn đầu của hắn đã được giữ gìn cho tới tận bây giờ.

Thiên vương cái địa hồ... sai rồi, là thiên lôi câu địa hỏa*. Sau khi được đáp lại, Âu Khắc liền được voi đòi Hai Bà Trưng, hoàn toàn không vừa lòng chỉ dừng lại ở hôn môi, liền đẩy Điền Nghị ngã xuống giường, hôn lên vành tai của hắn rồi lại đến yết hầu của hắn. Mút mát, gặm cắn, thế nào cũng không đủ. Điền Nghị nhanh chóng bị khiêu khích làm cho cứng lên. Sau khi đã miệng, mấy thứ làm Âu Khắc không vui lúc đầu hoàn toàn tan thành mây khói, cúi đầu đánh giá vũ khí của Điền Nghị...

Thiên vương cái địa hồ: con hồ đã tới lãnh địa của nó, thích làm gì thì làm; Thiên lôi câu địa hỏa: nghĩa tương đương với củi khô lửa bốc

“Anh cầm tinh con lừa phải không?” – Âu Khắc đùa giỡn, hỏi. (*con lừa “ấy” nó to =))*

“...” – Tôi nên vui vì cậu đang khen tôi phải không? Nhìn đã nhìn rồi, sờ cũng sờ rồi, hôn cũng hôn rồi, Điền Nghị vô cùng bình tĩnh chờ Âu Khắc đã miệng rồi mới phang hẳn đến khóc.

Vừa định xoay người đổi vị trí với Âu Khắc để làm màn dạo đầu, đột nhiên thấy sướng đến run người. Điền Nghị nhìn xuống thì thấy Âu Khắc đang quỳ trên giường, dùng lưỡi liếm đầu dương vật của hắn.

Khi bị ngậm vào, khoái cảm tâm lý khi chinh phục được người khác so với cảm giác được khoang miệng ấm áp bao trùm lại càng thêm mạnh mẽ. Suýt chút nữa không nhịn được mà rên lên, ngón tay luồn vào đầu tóc ngắn của y mà sờn trớn. Còn gì có cảm giác thành tựu khi chinh phục được người khác và khoái cảm hơn khi nhìn một người mạnh mẽ, lại tuyệt đối đàn ông đang quỳ để khẩu giao cho mình chứ.

Âu Khắc vừa dùng tay vuốt dương vật của Điền Nghị vừa cố gắng mở rộng khoang miệng để ngậm sâu hơn một chút. Bởi vì không quen nên nuốt xuống rất chậm, lại sợ rằng đụng vào chỗ quan trọng của hắn nên không dám ngậm quá sâu, chỉ mới ngậm vào một phần ba đã thấy miệng căng muốn nứt ra rồi, deep throat cái con khỉ gì, mới chỉ hơi ngậm sâu hơn một chút đã thấy muốn nôn rồi. Cũng may, vừa mới tắm xong nên dương vật của đối phương cũng không có mùi tanh hôi gì.

So sánh dương vật của cả hai, Âu Khắc mới biết, hóa ra, chiều cao và chuyện JJ nó phát dục như thế nào hoàn toàn không ảnh hưởng gì đến nhau. Khi hắn xem phim của Nhật thì thấy JJ của mấy người đó vừa nhỏ vừa ngắn làm hắn vẫn luôn quy cho chiều cao của bọn họ...

Người Nhật: Các người không thể vì không phù hợp với khẩu vị Tokyo thì lại tiến hành công kích tới thân thể người ta...

Y và Điền Nghị cao xấp xỉ nhau, kích thước dương vật của y cũng khá được, nhưng so với Điền nghị lại hoàn toàn không đáng để ý. Phần đầu xòe ra như cái ô, so với hắn dài hơn một chút nhưng lại rất lớn. Khi y đang đối mặt với nó ở khoảng cách gần, hoàn toàn không có cách nào liên hệ giữa dương vật và bộ dạng của hắn. Thực sự đáng vẻ nó quá dã man. Y không khỏi nghĩ tới phương thức H khẩu vị nặng như quyền giao, bởi vì thực sự nó to như cánh tay của đứa bé mới sinh vậy.

Rốt cuộc cũng đã hiểu vì sao khi này hắn ta lo lắng như vậy. Nếu mặt sau thực sự chưa từng dùng qua thì bạn thụ nhất định sẽ không chứa được hắn. Hơn nữa, hắn lại không có kinh nghiệm, chưa từng dùng qua, nghĩ tới đây hoa cúc đã muốn thít lại. Cái kích thước này làm y thấy có chút lo lắng, nhưng hưng phấn lại chiếm phần nhiều hơn. Bạn công cực phẩm như vậy mà bỏ qua mới đúng là kẻ ngốc.

Điền Nghị đang cố giữ tinh để rút ra mới bắn thì lại bị hút mạnh vào, lập tức bắn ra. Âu Khắc không đề phòng nên bị bắn đầy miệng, vì ghen mà ho không ngớt. Mùi vị chẳng ngon lành gì, coi như một giọt tinh bằng mười giọt huyết thì y cũng không có cách nào nuốt trôi được. Ăn cái gì đó của người khác đối với y mà nói thì khẩu vị quá nặng rồi QAQ.

Y ngậm đầy một miệng tinh dịch vội vàng đứng dậy, nhổ vào thùng rác. Điền Nghị vốn dĩ đang ngại ngùng, đưa khăn giấy cho đối phương thì thấy dịch trắng bên miệng Âu Khắc thì đột nhiên lại nhớ tới trong truyện H tả cảnh hôn môi, khi hai người tách nhau ra ở khúc miệng luôn vương sợi chỉ bạc. Vừa rồi hôn nhau, hai người cũng trao đổi nước bọt, hắn lúc đó nghĩ tới làm gì có chỉ bạc nào, giờ nghĩ tới không nhịn được mà cười lên.

“...” – Âu Khắc không hiểu hắn đang cười cái gì, cho rằng hắn đùa giỡn nên mới bắn vào miệng mình, cảm thấy rất không thoải mái. Có nhất thiết phải vậy không. Vừa rồi còn ngây thơ, ngượng ngùng thế kia lại có thể lập tức biến thành quỷ súc, tâm thần phân liệt à!

Quỷ súc: thích hành hạ đối phương, có xu hướng SM

Sau khi y dùng nước súc miệng xong, đột nhiên lại bị Điền Nghị hôn. Vào giây phút bị hôn kia, y nghĩ, sớm biết vậy đã không súc miệng, để cho anh ăn hết đám con cháu của mình đi...

Điền Nghị học cách Âu Khắc vừa rồi mới hôn hắn, từ miệng, mắt, vành tai, yết hầu, xương quai xanh, đầu nhũ, lưu luyến từng chỗ một. Sau đó ngồi xuống, cũng chuẩn bị khẩu giao cho Âu Khắc thì lại bị Âu Khắc kéo dậy.

Đùa gì vậy, tuy rằng Âu Khắc cũng rất muốn bắn đầy miệng hắn, nhưng mà y cũng đã nhịn cả một buổi tối rồi, giờ đối phương lại quá độ qua giai đoạn ngây thơ, muốn đốt cháy giai đoạn thì y vẫn nên sớm đem

Điền Nghị ra ăn sạch đi. Đương nhiên, chuyện này đối với ham muốn tình dục của y hoàn toàn không thể tách rời, hiện giờ, y vô cùng muốn bị nhồi nhét mà đâm vào.

Lôi lợ gel bôi trơn và bao cao su bị lạnh nhạt hơn nửa buổi tối dưới gối ra, dạy Điền Nghị đổ gel bôi trơn vào lòng bàn tay ử cho ấm lên rồi dùng ngón tay quệt dính vào để tiến hành mở rộng.

Vốn dĩ Âu Khắc khá là thích làm từ sau lưng, bởi vì khi tự sướng, dùng tư thế như vậy khá là tiện. Không biết Điền Nghị bị bộ truyện sex nào khai sáng mà lại muốn y nằm ngửa, hai chân giơ lên.

Được rồi, chiều theo hần đi, chỉ cần sướng là được.

Đây là tư thế thừa hoan lần đầu tiên để không bị thương mà Điền Nghị lên mạng tìm được, bạn 0 chỉ cần thả lỏng một chút, nằm cũng dùng khá ít sức.

Khi mở rộng, Điền Nghị bèn nghĩ tới cái chuyện ngu si mình thử trong phòng tắm xem có thật sự vào được hay không kia mà mặt mũi đen sì. Hoàn toàn bỏ quên cái đồ vật không thể thiếu khi quan hệ là gel bôi trơn, thảo nào đau như vậy...

6. Chương 6: Xin Đừng Thừa Thẳng Xông Lên

Hiện tại, điều khiến Điền Nghị vô cùng hạnh phúc chính là cắt móng tay đúng là một thói quen tốt, hần không thích nuôi móng tay, móng tay được cắt tĩa gọn gàng lúc này đã có đất dụng võ.

Xoay tròn, xoa nắn, xuyên vào, ngón tay lưu luyến ở nơi cấm địa vừa chặt khít vừa nóng rực quên cả đường về.

Cuối cùng hần cũng nhớ đến câu nói của Âu Khắc “Sáng nay tôi đã tự giải tỏa rồi”, tưởng tượng đến hình ảnh ướt át: Đối phương tự nong rộng phía sau rồi dùng gây rung, hạ thân đang cương lên của hần càng đau dữ dội.

Vừa mở rộng vừa hôn Âu Khắc, người trước mắt lột cái gối phía dưới, đôi chân thon dài nâng lên để lộ ra nơi thừa hoan*, để cho hần muốn làm gì thì làm.

Thừa hoan: làm chuyện này nọ ý ý ế ế

Nếu như không gặp phải Âu Khắc, trước đó nếu có người nói với hần rằng hần sẽ cùng một người xa lạ chơi trò 419, khẳng định hần sẽ khịt mũi khinh thường, coi người ta như đồ thần kinh. Nhưng bây giờ hần chẳng muốn suy nghĩ bất cứ điều gì nữa, chỉ tha thiết muốn hòa hợp cùng thân thể đã sẵn sàng của Âu Khắc, giữ lấy y, đi vào trong y.

Ngón tay không ngừng chinh phạt hai bên vách, thuốc bôi trơn đã dùng nhiều lắm rồi. Lúc này, bên trong đã hoàn toàn được làm ướt, lối vào cũng lấp lánh ánh nước. Gian phòng cách âm rất tốt nên vô cùng yên tĩnh, ngoại trừ tiếng thở dốc của Âu Khắc chỉ có tiếng ngón tay trong lúc đâm xuyên để lọt không khí phát ra tiếng nước póc póc khiến người ta đỏ mặt tới tận mang tai.

Hai điểm mẫn cảm trước ngực Âu Khắc bị mút lấy, hàm răng cắn cắn nhẹ nhàng lôi kéo, hơi đau nhưng sướng.

“Ưm...” – Âu Khắc bị đau khê rên lên, thân thể không tự chủ được mà run rẩy một chút, tay của đối phương chồ ngáp phải ruồi đụng vào một chỗ nhạy cảm trong cơ thể, khoái cảm lập tức dâng trào khiến cơ thể như nhũn ra.

Điền Nghị tìm được vị trí mẫn cảm kia, không định cố tình ác ý mà trêu chọc Âu Khắc, vì không muốn y bị đau, hần đã vuốt ve dạo đầu lâu đến mức chính hần phải chịu đựng đến sắp nổ tung, xé ba con sâu ra, nhắm ngay đầu kéo xuống, kéo được một nửa thì dừng lại...

Âu Khắc & Điền Nghị:

“Dừng dừng, cứ thế đi vào đi, đến lúc bắn thì rút ra là được” – Âu Khắc đã chuẩn bị tươm tất rồi, buổi chiều cũng đã vệ sinh sạch sẽ, y đã sớm không nhịn được, mang bao là vì lý do an toàn, lúc chuẩn bị hành trang cũng không ngờ được sẽ đụng phải thứ hung khí của con lừa này.

Ba con sâu: Hức hức hức, mị chưa kịp hoàn thành sứ mệnh đã tử trận sớm, mệt mỏi quá _(: ”)_ lần sau không thêm

Phần đầu tiến vào tương đối khó khăn, dù hiệu quả mở rộng của màn dạo đầu rất cao, Âu Khắc vẫn cảm thấy so với lần đầu tiên dùng hoa cúc còn đau hơn, rất bài xích chuyện bị tiến vào. Cố gắng hít sâu thả lỏng cơ thể để chứa đựng hung khí của đối phương, vách bên trong nóng rất vô cùng, hấn đau đến xuýt xoa mấy lần.

Hấn không rên lên thì tốt, vừa rên một tiếng, bên trong đột ngột sít chặt lại. Điền Nghị cảm thấy nơi chí mạng của mình suýt nữa đã bị bẻ gãy, mặt trắng bệch vì đau đớn.

Truyện H đều lừa người, viết cái gì mà càng chặt càng phê, sắp gãy đến nơi rồi, thật là đáng sợ...

Cúi đầu hôn môi Âu Khắc, một tay hấn lại cầm lấy dương vật đã mềm oặt của y không ngừng xoa nắn, rất nhanh, Âu Khắc đã trở lại trạng thái thả lỏng. Điền Nghị bám lấy vòng eo của y chen vào, sau khi phần đầu tiến vào thì đã không còn khó chịu nữa, nhưng nhìn thấy Điền Nghị đang nhú chặt lông mày, hấn không dám cử động nữa rồi.

Dương vật bị đè nén, bị hút lấy chặt sít, cuối cùng Điền Nghị đã hiểu ra làm tình đồng giới so với làm tình khác giới phức tạp hơn nhiều. Những người lương tính thì thích làm tình với đàn ông hơn, sau khi chen vào trong người đối phương, cái cảm giác siết chặt nóng rực này đúng là mất hồn mất cả xác.

Trừ lúc bắt đầu tiến vào Âu Khắc bị đau một chút, hiện giờ đã vào rồi thì không đau nữa nhưng vẫn nóng rất, thực sự khó có thể tượng tượng được lúc được loại hung khí tàn bạo này đâm chọc sẽ sung sướng đến mức nào.

Ưỡn thẳng lưng ra hiệu, đối phương không mất nhiều thời gian đã hiểu được, bắt đầu nhẹ nhàng đưa đẩy.

Vách trong bị mở rộng, thịt với thịt hoàn toàn dán vào nhau không một khe hở. Đâm vào rút ra không ngừng ma sát, trong lòng Âu Khắc như nhóm lên một ngọn lửa, nhiệt độ này, cảm giác no đầy này gây rung vĩnh viễn không thể theo được.

“A...” – Quả nhiên đàn ông vác súng ra trận đều là bản năng, đối phương còn có một thứ vũ khí kênh càng hung bạo như vậy, Âu Khắc bị chạm tới điểm chí mạng, nhịn không được mà rên rỉ.

Điền Nghị làm bất cứ việc gì đều chú ý đến những chi tiết nhỏ. Phản ứng này của Âu Khắc được hấn thu hết vào đáy mắt, vừa chạm vào tuyến tiền liệt của đối phương, nếu dựa trên bí kíp võ thuật trong tiểu thuyết, hấn hấn là cứ thế mà giã vào điểm mẫn cảm ấy, nhưng lúc vừa công kích vị trí kia Âu Khắc lập tức co rút lại khiến hấn suýt nữa không giữ được tinh bình. Đây là lần đầu tiên của bọn họ, coi như không phải vì mặt mũi thì cũng phải cố gắng hưởng thụ lâu lâu một chút.

Điền Nghị giảm tốc độ đẩy hông, cảm thụ cái cảm giác bị bao chặt lấy, bị vách trong mút vào, thật sự cứ muốn ở mãi trong đó.

Âu Khắc không biết đối phương sợ mất mặt vì ra quá sớm, y chỉ cho rằng Điền Nghị không nhận thức được tiền liệt tuyến là có thật, đối phương dường như đã tìm lại được tiết tấu, kiên nhẫn không nhanh không chậm duy trì tốc độ đâm xuyên vào.

Thật muốn mạng người mà, đây đúng là là một loại dẫn vật kéo dài, lại giống điều chỉnh tần suất máy đóng cọc rất lành nghề, một phát lại một phát đâm vào, đóng hấn chặt cứng không thể động đậy. Cứ như thế liên tục mười mấy phút, Âu Khắc rốt cuộc không nhịn được, khi Điền Nghị đẩy eo bèn cố gắng nhướn mông lên, lập tức đâm tới điểm G, cuối cùng cũng đỡ ngứa ngáy, sau đó đột ngột bị nóng mà rùng mình, mới nhận ra đã bị bắn vào bên trong...

Hiện tại y cũng không có thời gian để ý đến vấn đề bị bắn ở bên trong, tay phải nắm lấy dương vật bắt đầu chuyển động lên xuống.

Vốn dĩ Điền Nghị muốn giữ vững nhịp điệu này nhưng kết quả là vẫn không nhịn được, lại còn bắn trong người đối phương, không biết ngày mai y có bị đau bụng không, rất nhanh thôi, hắn cũng bỏ qua việc này.

“Không phải tôi không sướng, chỉ là không bắn ra thì rất khó chịu” – Âu Khắc rất hào phóng tốt bụng sẵn sàng tâm tình Điền Nghị một lúc, lần đầu tiên mà, có thể kéo dài như vậy đã là nỗ lực lắm rồi.

Đang trong phân cảnh tận mắt thấy hiện trường vuốt súng, đúng là xịt máu. Nhưng Điền Nghị nghe xong lại có cảm giác mình thật vô dụng. Coi như là không có màn bị làm cho tới bắn như trong truyền thuyết, đối phương lại còn muốn tự lực cánh sinh, đáng vẻ này rõ ràng là dục vọng không được thỏa mãn, không được sáng khoái, làm cho lòng tự trọng của hắn phải chịu tổn thương rồi QAQ.

Loại tình huống này đối với đàn ông mà nói thì là tình thế không thể nhịn nổi. Đầu tiên là phải đình chỉ công tác Kim Cô Bổng đại chiến Ngũ Chỉ Sơn của đối phương, sau đó, khi khoái cảm của đối phương bị chặt đứt, vẫn chưa thể bắn ra, dương vật vẫn rất có tinh thần, hưng phấn bồng bồng, chưa xịu xuống, hờn thẹn nói: Đối tư thế mà cậu thích.

Ồ, vẫn còn sức chiến đấu sao, bị cắt ngang không thành vấn đề nhé. Cuối cùng đã đúng đường rồi, loại tư thế này hoàn toàn không phải là tình yêu đích thực của tôi. Trước tiên Âu Khắc sẽ tán thưởng sức chiến đấu cùng khả năng giác ngộ của đối phương, sau đó đẩy người, nâng mông, quỳ trên giường.

Điền Nghị “....” – Chẳng lẽ không phải là cười ngựa sao.

Quá ngây thơ, Âu Khắc tự chơi đã chán, cười ngựa và dùng gậy rung khác nhau chỗ nào.

Tầm mắt di chuyển đến thứ tròn trịa, trắng như tuyết, thân thể không tự chủ được theo bản năng đánh “bóp” một tiếng.

Âu Khắc: Êm gái anh! Tôi không phải là để anh đánh mà là để anh đâm nhé (*)y học máu

Đánh một cái đã nghiệm, Điền Nghị nhắm ngay cồng vào tiến vào trong cơ thể Âu Khắc. Sau khi đi vào, cả hai người đều thoải mái thở ra một tiếng. Điền Nghị bỗng cảm thấy mình là người nhìn xa trông rộng, nếu lần đầu dùng tư thế này, trước tiên không nói đến cảm giác chinh phục trong lòng, chỉ nói đến khoái cảm mà chiều sâu của tư mang tới, ước chừng hắn có thể duy trì lâu nhất là 3 phút đã phải giao nộp vũ khí đầu hàng rồi.

Lần này thích ứng rất nhanh, Âu Khắc chống hai tay lên giường, cổ hơi ngửa lên, trong nháy mắt đã bị nhấn đến nói không nên lời.

Hai tay Điền Nghị đỡ lấy hông Âu Khắc, nhanh chóng tìm được điểm mẫn cảm của y. Lần này hắn không làm như lúc trước không nhanh không chậm đâm vào, mà trực tiếp nhắm ngay chỗ nhô ra kia, bắt đầu phát động tiến công.

Bất luận là lần đầu chậm rãi đưa đẩy hay lần này kịch liệt đâm chọc, tần suất tiết tấu của hắn cực kì chuẩn xác. Âu Khắc bị làm với vận tốc mãnh liệt như vậy không nhịn được kêu lên, vừa chua xót vừa sáng khoái, khoái cảm không ngừng dâng lên, lý trí cuối cùng còn sót lại dĩ nhiên là: Chưa nghe qua cái gì mà “chín cạn một sâu” sao? Tốt xấu gì cũng phải để tôi lấy hơi nữa chứ, xin anh đừng thừa thắng xông lên như thế, tôi muốn chết rồi.

Vốn là mông đang nhướn lên mà chỉ vì không còn chút sức lực nào thành ra gần như không chống đỡ nổi. Điền Nghị bóp chặt eo Âu Khắc ra vào quyết liệt, nghe Âu Khắc rên la trong vô thức, dưới thế tiến công tàn nhẫn, hung hăng, chuẩn xác, hoa cúc không ngừng co rút lại, bảo vệ tinh tú bên trong, não bộ vì khoái hoạt mà trống rỗng, chỉ biết là phải duy trì thế tiến công này, không ngừng chinh phạt, không được ngừng một giây cũng không được chậm lại một chút.

Tóm lại Âu Khắc đã được lĩnh giáo cái gì gọi là hung tàn, lý trí bị đánh bay, khoái cảm tích tụ đến cao độ khó mà tin nổi, điểm mẫn cảm của y không ngừng bị va chạm, làm cả cơ thể hắn không còn chút sức lực nào. Vậy mà sức công phá của đối phương càng ngày càng có xu hướng mãnh liệt hơn, như thể muốn đem toàn bộ nhét vào trong cơ thể hắn. Âm thanh va đập bành bạch bên tai vang lên không dứt, hắn thậm chí còn không biết mình kêu cái gì trong vô thức, hoàn toàn không khống chế được.

Lúc lý trí lần trở lại, Âu Khắc muốn thoát ra khỏi tình trạng này, vất vả lắm mới gắng gượng bò về phía trước thì rất nhanh đã bị Điền Nghị kéo trở lại, y đại khái đã hiểu thấu cái gì gọi là “tìm đường chết”, cái tư thế chết tiệt này rốt cuộc là do ai phát minh hử, làm người ta có cái ảo giác như bị đâm xuyên, trong tiềm thức y đã quên mất đây là do y tự tìm đường chết.

“Chậm một chút, tôi bị anh đâm chết mất” – Âu Khắc kháng nghị.

“Gọi là ông xã” – Biên tập đưa GV toàn là tiếng Nhật, Điền Nghị không có hứng thú với tiếng Nhật, miễn cưỡng biết yamate với iku*, trong GV ngoại trừ tiếng rên ưm ưm a a ra thì hẳn nghe không hiểu gì hết, bây giờ thấy Âu Khắc nói như vậy để hấn hưng phần, đột nhiên nghĩ đến đối thoại trong truyện H, miệng anh kêu không muốn nhưng hoa cúc lại cắn tôi chặt như vậy. Lời đến miệng mà không thể nói ra, đành chọn câu hẳn muốn nghe đồng thời trong giới hạn chịu đựng.

Yamate: dừng mà, iku: đang ra

“...” – Âu Khắc đã bị đánh bại, truyện sex hại chết người ta!!! Mặc dù lúc đọc cảm thấy rất phấn khích, nhưng tại sao khi nghe thấy lại có loại cảm giác yêu thích không tên này, nghiêm túc một chút đi!!!

7. Chương 7: Suy Nghĩ Bằng Nửa Thân Dưới Mới Được Coi Là Hạnh Phúc

Tác giả: Có mấy cái tin nhắn lưu trữ sao tôi mở ra mà không đọc được nhỉ?

Còn nữa, mọi người đừng yêu cầu tag mà. Tôi là loại tay chân không linh hoạt, mỗi lần tag một người đã phải dẫn vật cả nửa ngày rồi _(: ”)_

Mỗi ngày sẽ đều có chương mới. Sớm hay muộn lướt qua một lần rồi sẽ thấy (cúi đầu)

Coi như là thiên phú dị bẩm* cũng không thể đùa giỡn như thế được. Đáng chết, không phải là động cơ của phần eo hẳn gắn thêm máy phát điện chứ, một lần phang pháp này làm cho tâm trạng của Âu Khắc vô cùng khó tả.

*Thông minh bẩm sinh

Cái tư thế này quả là tình yêu đích thực của mình → nhanh như vậy đã tìm thấy điểm mẫn cảm rồi → bỏ qua điểm mẫn cảm của mình → suýt chút nữa đã lăn lộn tới chết luôn → không muốn yêu đương mệt nhọc với kẻ quỷ súc* như thế nữa → quả nhiên tôi quá ngu ngốc rồi, lần đầu tiên và lần này căn bản không thể gọi là hành hạ một cách chậm rãi được.

*Quỷ súc: kiểu thích SM

“Tôi muốn đổi tư thế” – Lại một lần nữa nỗ lực chạy trốn của Âu Khắc thất bại, rốt cuộc y quyết định, cứng rắn không được thì ta mềm mỏng chẳng lẽ lại không xong QAQ

Quả nhiên, cái máy đóng cọc như bị mất điện mà dừng lại trong nháy mắt, cây gậy cứng rắn vẫn còn chôn chặt trong người. Mỗi lần Âu Khắc hít thở đều có thể cẩn thận mà cảm nhận nó một lần. Tuy rằng toàn bộ từ phần eo trở xuống dường như đã không còn là của mình nữa, thế mà sao bên trong lại không bị hỏng chứ?

Hiện giờ, Âu Khắc cũng không thèm để ý tới hình tượng mà cứ thế mệt mỏi, xụi lơ trên giường. Từ quỳ sắp đã thành nằm thẳng cẳng trên giường. Đương nhiên không phải cứ như thế mà ngã xuống, JJ còn đang cương cứng mà cứ thế nằm chắc đã “Rắc” một tiếng ra đi rồi.

Thân thể hai người vẫn đang gắn chặt, một trên và một dưới đè lên nhau trên giường. Có thể dùng dính luôn ở phía sau như thế được không? Rút ra đi chứ. Tên chết tiệt này.

Điền Nghị nhìn người vốn dĩ đang vô cùng phấn chấn, bị mình làm cho phải nằm bệt trên giường thở dốc, rồi lại nhớ tới tư thế vừa rồi, thật là đáng tiếc mà. Lúc đó hắn vẫn luôn nhắm mắt, thẳng lưng, đẩy hông, tuân theo dự vọng mà không ngừng đụng vào điểm mẫn cảm của đối phương nên hoàn toàn bỏ qua cảnh dương vật của mình ra vào cơ thể của đối phương rồi.

Hắn có chút mong chờ, đợi đối phương nghỉ ngơi một lát rồi lại chống tay lên giường, chuẩn bị hành động. Tư thế này mặc dù hơi khó một chút nhưng vì hai chân của đối phương khép lại nên lại càng chặt hơn. Bên trong đã được bôi trơn, vả lại đã làm qua một trận rồi nên bây giờ ra vào không còn bị đau rát nữa, mà sẽ là một phen ngứa ngáy.

Âu Khắc theo nhịp đẩy vào của hắn mà run rẩy, đầu dương vật làm ẩm cả ga trải giường, JJ bị cọ xát tới mức sắp bắn ra đến nơi.

Từ nằm sấp bị xoay thành nằm nghiêng, sau khi một chân bị nhấc lên rồi tiếp tục làm thì Âu Khắc giơ tay phải ra, phối hợp với nhịp điệu của Điền Nghị, an ủi phía trước vẫn đang cương cứng của mình.

Sau khi ngừng động tác cuồng nhiệt, lần này tuy nhịp điệu chậm rãi nhưng vẫn đề lên điểm mẫn cảm, đúng thật là ý hay, vừa sướng lại không bị mệt. Tuy vẫn nhớ mãi cái dư vị kịch liệt vừa rồi nhưng giờ thì chẳng còn sức để bỏ dẫy chơi trò đẩy xe bò nữa*.

*Đẩy xe bò: Tư thế xxx

Sau khi đụng chạm nhẹ nhàng như vậy mấy lần, phía trước của y vẫn luôn bị bỏ rơi kia cuối cùng đã phun ra dịch trắng.

Phía sau bởi vì cơn lên đỉnh mà co giật, siết chặt cái thứ thô to của Điền Nghị vừa mới đề lên điểm G. Khoái cảm tới quá mãnh liệt, lần này Điền Nghị không trấn áp nó xuống nữa mà rút dương vật ra, dùng tay sờ hai lần thì bắn lên lưng Âu Khắc.

Khi hai người bắn xong, Điền Nghị nghĩ đây mới được coi như là lần đầu hoàn mỹ. Mà Âu Khắc lại nghĩ là sao thể lực của nhà văn lại tốt như vậy chứ, không phải nhà văn đều trắng trẻo, kỳ quặc, rồi núp trong nhà, không tập tành gì, yếu ớt như con gà à?

Nói chung đây là một trận đại chiến vật lộn trên giường với mở đầu đơn giản, thô bạo, đoạn giữa cao trào tới liên tục mà có một cái kết HE ấm áp.

Sau khi u Khắc bắn xong thì nằm bẹp trên giường, không muốn cử động. Điền Nghị có lòng muốn bế Âu Khắc đi vệ sinh thì lại bị y gạt cái tay mới vòng qua đầu gối của y ra. Âu Khắc tự mình đứng dậy, đi vào phòng tắm, Điền Nghị đi theo phía sau muốn đỡ thì lại bị y lườm một cái.

“Tôi không phải là mấy em gái yếu ớt yêu kiều. Tôi chỉ muốn nghỉ một chút, cũng không phải là bị anh làm tới mức không đi nổi, ai lại muốn bị bế kiểu công chúa đi tắm chứ.” – Âu Khắc vừa nói xong thì cảm nhận được trên lưng có cái gì đó chảy xuống, thì nhớ tới vừa rồi đối phương đã bắn hết lên người y, đầu đầy vạch đen.

Điền Nghị ngại ngần đi theo y vào phòng tắm, nghĩ bên ngoài thì Âu Khắc mang dáng vẻ lạnh lùng, cao quý, nhưng thực ra khi tiếp xúc mới phát hiện y chỉ hơi kiêu ngạo, nói chuyện có chút thẳng thắn nhưng như vậy lại rất đáng yêu.

Nhìn đối phương giơ tay ra phía sau để làm sạch, cái thứ vừa bắn xong rớt cuộc mới mềm xuống của Điền Nghị lại bắt đầu có dấu hiệu ngóc đầu dậy. Vội vàng không nhìn nữa mà đi tới vòi hoa sen để tắm rửa, dương vật bị nước xả vào, đau tới nhe răng, có lẽ lúc cọ xát kia đã làm trầy da rồi...

Sau khi quay lại phòng, nhìn thấy trên ga trải giường nhăm nhúm còn có vết ẩm ướt đáng ngờ, từ chiến trường có thể nhìn ra, màn vật lộn vừa xong kịch liệt tới mức nào, mà nó cũng nhắc nhở hắn rằng Âu Khắc y không chịu được muốn làm như thế nào.

Âu Khắc cầm di động trên tủ đầu giường nhìn một cái, đã sắp ba giờ rồi. Hai người lăn lộn gần một đêm, trời cũng sắp sáng. Vừa định đặt điện thoại xuống thì phát hiện tầm mắt mình vừa hay đối diện với cái nguồn gốc tội ác kia của Điền Nghị, bèn mở camera chụp tách một cái. Ánh sáng trắng lóe lên một cái, Điền Nghị không phải bắn rồi thì chắc đã sợ vãi tè.

“...” – Sao lại chụp hình làm gì, lẽ nào muốn chụp về ngắm để tự thẩm?

“Lưu lại mang đi rửa treo trên đầu giường để trấn trạch*.” – Âu Khắc nhìn thấy vẻ nghi hoặc trong mắt đối phương thì thẳng thắn trả lời. Thực ra trong lòng là định lưu lại một kỷ niệm, kỷ niệm ngày y mất trinh.

*Trấn trạch: Là dùng một vật đặt trong nhà để giữ bình an, thịnh vượng:)))

Ga trải giường hoàn toàn không thể ngủ được, phải phủ chăn lên trên, Âu Khắc mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi. Buổi tối Điền Nghị vẫn thường phải viết thêm chương nên đã quen ngủ muộn, hơn nữa vừa mới làm xong nên cả cơ thể trở nên vô cùng sảng khoái. Cơ buồn bực vì mấy ngày gần đây không viết được gì đã hoàn toàn biến mất không còn chút dấu vết.

Hắn đã từng khịt mũi coi thường với câu lý luận rằng “Đàn ông đều là loài động vật suy nghĩ bằng nửa thân dưới”, nhưng lần này, sau khi làm xong, hắn lại cảm thấy nếu có thể thường xuyên dùng nửa thân dưới để suy nghĩ mới là một loại hạnh phúc.

— Bè lũ treo đèn đi ngủ —

Bè lũ treo đèn: Này này, giờ đừng có đem tôi ra ngoài để kéo thù hận* nhá /(o)/

~~*Kéo thù hận: thuật ngữ trong game online, là người bị lôi ra để nhận công kích của quái

Khi Âu Khắc tỉnh dậy thì trời đã sáng rõ, rèm cửa sổ đã bị kéo ra, ánh sáng mặt trời có chút chói mắt, trong phòng không có một bóng người. Lê tấm thân mệt mỏi, đỡ eo, khắp khiễng đi vào nhà vệ sinh đánh răng rửa mặt. Trong lòng không ngừng chửi bới cái tên chết tiệt kia ăn sạch không còn một cọng xong lần luôn không thèm chào hỏi gì.

Lời bộc bạch: Tới rồi, cuối cùng đã bắt đầu ngược. Nào chúng ta cùng chờ kết cục BE đi.

“Kẹt” một cái cửa mở ra, Điền Nghị đẩy cửa vào phòng thì thấy Âu Khắc đang chột vật xỏ chân vào quần, vội vàng đi tới, bỏ đồ ăn sáng trong tay xuống rồi ngăn động tác mặc quần của y, nhẹ nhàng đẩy y ngã ra sau rồi xoay người lấy thuốc mỡ bôi cho y.

“...” – Tên này cho rằng hắn cố ý đi mua đồ ăn sáng và thuốc mỡ thì mình sẽ cảm ơn hắn chắc? Quá ngây thơ rồi. Để cho hắn bôi thuốc là vì suy nghĩ cho sức khỏe của chính mình thôi. Âu Khắc kiên quyết không chịu thừa nhận khi thấy tên đầu sỏ kia trở về thì thực ra y vẫn vui mừng muốn nhảy tưng tưng. Cho dù là 419 nhưng mà ăn xong rồi chạy gì đó đúng là không có chút đúng đắn nào.

Điền Nghị từ sớm đã ra ngoài mua cháo cho y, khi đi qua hiệu thuốc còn cố ý vào mua hai tuýp thuốc mỡ.

Vì sao là hai tuýp?

Bởi vì còn một tuýp đang được giấu trong túi quần của hắn.

Chết vì sĩ diện rồi lại sợ bị khổ cái thân, JJ bị thương nên khi đi xi xi đúng là một cực hình.

Lời tác giả: Đoạn trước nói BE chẳng qua chỉ là phun ra một câu như thế thôi. Mọi người không cần phải nghiêm túc hỏi tôi xem đó có phải sự thật hay không đâu.

Loại truyện này, nhìn vào điểm nào mà nói sẽ BE chứ?

Sở dĩ tôi gọi là chương ngắn bởi vì mỗi lần tôi đăng chương mới đều đăng ở một post, không chia đoạn. Như vậy thì sẽ khó khăn khi xem, thực ra tôi viết chương mới rất nhanh đó.

Khi làm công tác mở rộng, Âu Khắc chỉ hơi khó chịu một lúc. Nhưng giờ khi đã đánh pháo xong rồi làm công tác hậu cần này lại làm cho y vô cùng xấu hổ.

Cái chỗ tư mật lại bị ánh mắt của đối phương nhìn chăm chú, làm cho y có cảm giác giống như mình bị cưỡng hiếp bằng ánh mắt vậy.

Đáng chết hơn nữa là sau khi bôi thuốc thì đôi tay kia còn sờ soạng không ngừng trên mông của y nữa.

Khi Điền Nghị bôi thuốc cho Âu Khắc, thấy miệng lồi vào không bị chảy máu thì coi như đã an tâm, nhưng chỗ đó lại hơi sưng đỏ, khi đụng vào đối phương không kìm được mà hơi run run, hắn rất hối hận sao tối qua không làm nhẹ hơn một chút, đúng là lương bại câu thương* mà.

*Lưỡng bại câu thương: làm việc mà cả hai phía đều chịu thương tổn

Sau khi bôi thuốc xong, vì để thuốc không bị lem, Âu Khắc nghe theo lời khuyên của Điền Nghị mà nằm bẹp trên giường, để cho đối phương dứt cháo cho mình. Mỗi thìa cháo đều được thổi nguội rồi mới tới miệng, y cũng không từ chối, cứ để Điền Nghị tùy ý chuộc tội vì hành vi tội ác của hắn.

Tuy rằng hiện giờ nằm bẹp trên giường, hình tượng có chút nhưng kỳ lạ là Âu Khắc lại thấy khá thoải mái. Đối phương vừa nhẹ nhàng lại vừa ân cần, đương nhiên là trừ buổi tối hôm qua ra.

8. Chương 8: Không Thể Tha Thứ Cho Loại Tác Giả Thối Nát

Dưới sự kiên quyết của Âu Khắc, Điền Nghị kéo rèm cửa ra, tiện tay bật thêm đèn ngủ, Âu Khắc vô cùng không thoải mái nằm lý trên giường để Điền Nghị vạch móng y ra bôi thuốc.

Âu Khắc không cần nhìn cũng biết hoa cúc đã nở tung bùng, đổ chót. Sau khi bôi thuốc mỡ xong, cơ thể đang không thoải mái đã thấy dễ chịu hơn đôi chút, nhưng trong lòng lại hết sức khó chịu. Tên đầu sỏ kia sợ làm y đau nên động tác hết sức khéo léo nhẹ nhàng, sớm biết thế sao còn cứ “làm”? Cái lúc dồn sức giày vào người khác đầu óc đã bị XX lấp đầy rồi à?

Lúc mở rộng, Âu Khắc chỉ thấy không được thoải mái cho lắm, nhưng hiện giờ pháo đã nổ xong thì hắn lại cực kỳ xấu hổ.

Nơi tư mật bị đối phương nhìn chằm chằm, khiến hắn có cảm giác như bị cường dân bằng ánh mắt.

Càng ghê tởm hơn chính là, thuốc đã bôi xong mà đôi tay kia vẫn còn sờ xoạc lung tung trên móng y.

Khi Điền Nghị bôi thuốc cho Âu Khắc, nhìn cửa vào không chảy máu thì coi như yên tâm, nhưng vẫn bị sưng đỏ, chạm nhẹ vào cũng làm đối phương vô thức run rẩy khe khẽ, chỉ hận tối hôm qua động tác không làm nhẹ nhàng một chút, thật sự là lưỡng bại câu thương mà.

Sau khi bôi thuốc xong, để tránh thuốc bị trôi đi, Điền Nghị thuyết phục Âu Khắc nằm im trên giường để hắn bón đồ ăn cho. Mỗi thìa thức ăn đều thổi cho nguội bớt rồi mới đưa đến miệng Âu Khắc, y cũng không từ chối, để mặc Điền Nghị gây tội với y thì phải chuộc tội.

Tuy rằng nằm ườn trên giường có hơi mất hình tượng, thế nhưng Âu Khắc thỏa mãn một cách kỳ lạ, đối phương vừa dịu dàng vừa biết quan tâm, tất nhiên là trừ đêm qua ra.

Ban đầu Âu Khắc còn thấy hắn ngây thơ quá mức, luôn có ảo giác như mình đang dụ dỗ hắn. Sau đó mới nhận ra là hắn cũng từng xem qua GV hay các tiểu thuyết liên quan. Có khả năng lớn là hắn được khai sáng bởi một số tình tiết kỳ quái, văn phong sai lệch về truyện H. Thế nên hắn mới có những suy nghĩ lệch lạc kia.

Ngoại hình hợp khẩu vị, vũ khí hung bạo có lực sát thương, tính cách dịu dàng biết săn sóc, dù không làm bạn trai thì làm bạn ước pháo cũng không tồi.

Ôm ý nghĩ đó thì y bèn gạ gẫm Điền Nghị trao đổi phương thức liên lạc, lúc lưu họ tên đánh thành “Thiên Ý”. Chợt nhớ tới tối qua khi ở quán bar nghe thấy đối phương nói cái gì mà không thể viết bài, đọc giả cái gì đó, y liền đoán rằng đối phương là nhà văn, có khi mấy bộ đam mỹ trên mạng của tác giả Thiên Ý kia chính là của hắn.

Nếu đúng như vậy thì cũng vui ra trò.

Để không bại lộ ý định vừa gặp nhau ngày hôm qua đã muốn tìm cách quyến rũ đối phương, Âu Khắc thức thời không hỏi nhiều, hai người chỉ là mới quen thân thể của nhau, còn chưa thân thiết đến mức độ có thể tìm hiểu về cuộc sống của đối phương.

Nhắc đến Thiên Ý, y vẫn cho rằng đó là nữ, tác giả tiểu thuyết đam mỹ trên mạng hầu hết là các cô gái, người xem là nữ cũng tương đối nhiều, đàn ông con trai đều bận đi ước pháo hết rồi.

Trước đó y chỉ đọc một bộ truyện của Thiên Ý, rất nổi tiếng, nhưng là bi kịch, kết thúc BE khiến hấn sâu não muốn chết, bởi vậy vẫn để lại ấn tượng sâu sắc, vì không thích ngược nên y không quan tâm những truyện khác của Thiên Ý nữa.

Theo suy đoán hiện tại, có lẽ bọn họ cùng là một người, do đó hấn vô cùng vui vẻ quyết định về nhà lòi hết tiểu thuyết của Thiên Ý ra đọc qua một lần

Sau khi Âu Khắc đọc xong tất cả tiểu thuyết của Thiên Ý cộng thêm cả hồ hấn mới đào đã khẳng định giả thiết Điền Nghi = Thiên Ý.

Nhưng ai có thể giải thích cho y, tại sao tác giả thanh thủy văn nhiều năm như vậy lại đột nhiên lên cơn động kinh muốn viết truyện H văn?

Mở đầu là gặp gỡ nhân vật chính là hấn ở trong quán bar, không sai, ngay cả tên cũng dùng tên A Khắc, A Khắc cái gì mà A Khắc, đang ở đó mà YY mình sao? Trong truyện viết A Khắc bị thông cho không xuống giường nổi cần được bế đi rửa ráy, vừa lả lơi lắc eo, vừa gọi chồng có phải là không đúng phong cách không hả? Rồi hai nam chính trong tiểu thuyết chỉ làm một lần, nhưng là một lần đó chính là nguyên cả một đêm tiêu hồn luôn.

Sau khi đọc xong, Âu Khắc cười khẩy.

Được... được lắm, miêu tả y thành bộ dạng này.

Âu Khắc cầm điện thoại di động lên gửi tin nhắn cho đối phương, cho địa chỉ nhà, mời hấn buổi tối đến nhà y ăn cơm.

Rất nhanh đối phương trả lời được, buổi tối gặp.

Âu Khắc biết đối phương không thể không đến, không có nhân vật chính, làm sao phát triển tình tiết được truyện

Đã là một tuần sau 419, Điền Nghi nhận được lời mời ăn cơm của Âu Khắc, địa chỉ lại còn là nhà của y!!! Không xong rồi, máu mũi.

Hôm đó về nhà hấn ngồi trước máy vi tính liền có ý muốn viết H, liền đào cái hồ mới.

Vừa vào trận chính là 419 nhất định phải mạnh mẽ, bùng nổ ào ào, tay tạch tạch gõ chữ, mang theo câu chuyện của hấn và Âu Khắc đêm đó, thêm mắm dặm muối viết nên. Thấy bao nhiêu độc giả bình luận rằng anh công là trung khuyến với vũ khí khủng lại còn dịu dàng săn sóc chu đáo, còn có em thụ bề ngoài băng sơn bên dưới ngạo kiều biết bao nhiêu bla bla bla. Hấn có loại cảm giác thành công một cách kỳ ảo.

Có lần đầu thì mau chóng có lần sau, vừa viết xong H văn lần thứ hai, chuẩn bị đăng lên thì nhận được tin đối phương mời ăn tối, đây đúng là ẩn ý muốn ước pháo lần nữa mà.

Lúc trước hấn ít khi xóc lọ, hơn nữa chưa từng trải nghiệm thật vì thế nên đã bị thương một cách quang vinh lẫm liệt. Về tới nhà hết ba ngày mới khỏi, hai ngày nay hấn vừa gõ chữ vừa nghĩ đến chuyện đêm đó mà buộc phải dùng tay giải quyết nhiều lần. Đương nhiên là không dám gửi tin nhắn về văn đối phương, chỉ là mấy câu chào buổi sáng, chào buổi tối, ăn cơm chưa. Đột nhiên bây giờ nhận được mời cái gì... Quá ngon lành.

Vội vàng gửi tin nhắn trả lời, quảng chương truyện đang định đăng lên ra phía sau, chạy ngay đi tìm quần áo mặc vào tối nay.

Người ta nói muốn chinh phục đàn ông thì phải đi qua đường dạ dày, Điền Nghi lớn lên cùng cha, trong nhà không phụ nữ, vì thế từ khi hiểu chuyện đến giờ việc trong nhà đều do một tay hấn ôm đồm, đương nhiên bao gồm cả nấu cơm.

Nếu không thế thì hai người đàn ông cũng không thể ngày ba bữa ăn đồ ăn mua bên ngoài cùng mì ăn liền đúng không?

Hấn quyết định lát nữa đi chợ mua thức ăn qua đó, đến tối sẽ thể hiện tay nghề.

Âu Khắc đang nghiêng răng nghiêng lợi xem bình luận của độc giả, những fans thiếu não kia gọi nam chính A Khắc là “nữ vương thụ, dưới giường lạnh lùng như núi băng, trên giường lại là một yêu nghiệt đam đam”, một đám người khác thì như sói đói để lại bình luận phía dưới.

Một lần nữa đăng kí nick ảo đăng bình luận: Tác giả, mấy tình tiết này là do trí tưởng tượng của bạn bay xa quá độ à. Hoàn toàn không hợp logic. Trong truyện, JJ của nhân vật hoàn toàn chỉ là máu thịt con người, làm máy đóng cọc cả một đêm lẽ nào không hỏng luôn sao?

Không bao lâu tác giả đã trả lời: Không phải tất cả JJ đều giống máy đóng cọc.

Âu Khắc: “.....”, có thể vô liêm sỉ hơn nữa không? Tuy rằng tôi không phủ nhận lúc “làm” tần suất của anh chính xác như máy móc nhưng có thể bớt kiêu ngạo hơn không? Chính cạn một sâu cũng không hiểu, xử nam vừa mới được khai trai cũng dám viết H văn.

Không ngừng có người bình luận trong lầu đầy post: Không phải tất cả JJ đều giống máy đóng cọc +1

Âu Khắc tức giận bật cười, mấy người bọn này đều là loại fans não tàn ngu xuẩn bị tác giả tẩy não.

Sau khi bấm tải lại trang, bỗng thấy tác giả đăng chương mới, Âu Khắc đọc xong nắm chặt nắm đấm.

Trò trối chặt? Ý tưởng không tồi.

Cái người lần đầu tiên ở phòng tắm sợ đến mức chạy trốn rồi cuộc là ai vậy? Tại sao trên mạng và thực tế lại trái ngược như thế.

Lại dám viết trong truyện là bạn thụ bị bạn công trối chặt bằng dây thừng, thậm chí còn buộc nơ bướm trước ngực. Nhũ hoa mềm mại của bạn thụ bị dây thừng thô ráp cọ xát, ngọc trụ* phía dưới được bạn công vuốt ve mà chảy nước mắt, tinh thần bạn thụ rã rời, vô thức cầu khẩn cho em... Để em bắn...

*JJ đó

Chảy ra nước tiểu ý mà chảy, em gái nhà anh. JJ chính là JJ, lại còn gọi là ngọc trụ, anh cho rằng đây là văn phong cổ đại à?

Còn nữa, “A Khắc” trong truyện rồi cuộc bị nhân vật kỳ quái đáng nguyên rửa nào nhập vậy? Không thể tha thứ!!!

Lời tác giả: Không hiểu vì sao mất mạng, mạng nhà mị chẳng ra cái thể thống gì cả.

Đề phòng buổi tối đột nhiên mất mạng không đăng chương mới được, giờ có chương mới nóng hôi hổi xin mọi người vui lòng nhận cho.

Nếu như không mất mạng, xin mọi người vì sự cao hứng của mị mà tối không cầu chương mới nha méo méo (3)/

9. Chương 9: Anh Chàng Tình Tiết Kịch Bản Đã Lạc Đường Từ Sớm

Cái ga trải giường màu đỏ thời thượng trong phòng ngủ roạt roạt một cái đã biến thành “dây thừng tự chế”. Âu Khắc lục tung cả nhà, không dễ gì mới tìm được một bộ ga không phải là màu đỏ để trải lên giường.

Dùng ga trải giường màu đỏ là một niềm đam mê không tên của y. Mấy bộ ga trải giường dự phòng trong nhà đều cùng một loại. Nhưng rõ ràng là đêm nay chúng không hề phù hợp. Hai người lăn lộn trên tấm ga trải giường màu đỏ, hình ảnh này cũng quá kinh dị. Nếu thấp thêm hai ngọn nến đỏ thì đúng là đêm động phòng hoa chúc điển hình đó.

Ga trải giường: Chủ nhân, ngài không nghe thấy tiếng vải bị xé rách sao. Tuy rằng em rất đau, nhưng không thể lại được người ở bên trên mới là điều bi thương nhất.

Gậy tự sướng, trứng rung, gel bôi trơn, ba con sói, dây thừng tự chế và cái quần chữ T tình thú mua ở trên mạng đều được nhét dưới chăn. Cái quần lót tình thú kia ngoại trừ phần cạp có viền ren thì không có chút vải thừa nào, phần dưới là một sợi dây có hai hạt châu lớn nhỏ xuyên qua.

Quần chữ T: Không nên hỏi vì sao mị xuất hiện ở đây, mị chỉ là một mớ dây nhợ, trứng rung hầy hô lên nào.

Trong phòng đã được dọn dẹp sạch sẽ, chỉ cần nhắc chăn lên là sẽ tặng cho hấn một “niềm vui bất ngờ”.

Âu Khắc vốn định ra ngoài mua vài dụng cụ gây án, nhưng nếu mua nhiều thứ kỳ quái thì cho dù y không sợ đối phương bị thương cũng sẽ lo rằng liệu với kết cấu não bộ thần kỳ của đối phương liệu có tự bỏ não thành “bình thường khi ở nhà y vẫn thích chơi những vật này” hay không. Anh ta tự bỏ não không thành vấn đề, mà vấn đề then chốt là anh ta lại là nhà văn, nếu như bị anh ta viết lại trong truyện thì...

Khi tầm mắt của Âu Khắc rơi vào bức ảnh “chim to được thả rông” trong di động để trên bàn y thì nghiêng rằng nghiêng lợi nghĩ tới chủ nhân của nó.

Buổi tối sẽ cho chủ nhân của nó từ từ thưởng thức rồi cảm nhận “màn kịch bị trói đáng xấu hổ”.

Được lắm... chờ tới khi tên tác giả ngu ngốc kia tự chui đầu vào rọ thì hôm nay sẽ có một buổi tối vô cùng vui vẻ. Nụ cười đen tối của Âu Khắc lóe lên một cái rồi biến mất.

Đã hẹn rằng buổi tối sẽ cùng ăn cơm, nhưng trên thực tế, khi nhận được điện thoại, Điền Nghị liền ra khỏi cửa mua quà tặng, xem như là bù đắp quà sinh nhật.

Mua quà tặng đúng là chuyện hao tổn tâm trí. Vòng hay nhẫn gì đó hoàn toàn không thể tặng được, mấy thứ này chỉ thích hợp tặng mấy em gái, mua quà tặng cho bạn gay luôn là một nỗi khổ không tên.

Tặng bột lửa, đối phương hình như không hút thuốc lá.

Tặng nước hoa, tặng nước hoa thì có vẻ hơi ám chỉ, mà Điền Nghị vẫn thấy đàn ông xúc nước hoa có vẻ hơi thích khoe khoang.

Ài.... Hấn còn không biết Âu Khắc đang làm gì, lần trước gặp thấy y mặc áo thun quần jeans mà.

Đi loanh quanh hơn nửa ngày, rốt cuộc Điền Nghị đã quyết định xong, mua một cái thắt lưng và một cái cà vạt.

Kể cả đối phương không thích mặc âu phong đeo cà vạt thì khi mặc quần nói chung vẫn phải thắt dây lưng nhỉ, đảm bảo lúc nào cũng có một thứ dùng được. Trong lòng Điền Nghị vô cùng hãnh diện vì sự đa mưu túc trí của bản thân.

Vẫn luôn viết truyện về người khác, hiện giờ hấn đang viết nên câu chuyện của chính mình. Nếu như sau lần 419 kia mà Âu Khắc không liên lạc với hấn thì hấn cũng sẽ viết cho xong câu chuyện này. Không ngờ lại có thể tiếp nối nhân duyên gì gì đó (nghe có vẻ rất ngược).

Như vậy rất tốt... Kết tinh của tình ái có tiếp tục hay không thì phải xem đêm nay như thế nào rồi.

Tên tác giả thối nát hoàn toàn không ngờ rằng vì đoạn truyện H xằng bậy mà hấn viết, tối nay sẽ có một trò hay chờ đợi hấn.

Truyện H: Tác giả đại ca, nếu là mẹ ruột thì hãy bỏ qua cho con đi!! Ngực khi không lại trúng một mũi tên rồi.

Khi trở lại, hấn xuống khu chợ ở dưới lầu mua thức ăn rồi về nhà tắm rửa. Sau đó nhắc hai túi thức ăn, gọi xe, ra khỏi cửa. Tên tác giả thối nát này vẫn rất cẩn thận, sợ khi tới khu nhà của đối phương không tìm được chợ bán thức ăn thì kế hoạch “bắt lấy dạ dày của đàn ông = bắt lấy trái tim của y” sẽ tiêu tan. Thế nên hấn đã tự chuẩn bị nguyên liệu, xách hai túi thức ăn tới nhà bạn gay của mình.

Tài xế taxi: Thật xa xỉ mà, ngay cả mua thức ăn cũng gọi xe chạy tới chỗ xa như thế để mua, quỳ lạy __(: ”)—

Khi Âu Khắc nghe thấy tiếng chuông cửa, trong lòng hô lên một tiếng “bắt đầu”, sau đó đi mở cửa cho Điền Nghị.

Cửa vừa mở đã thấy Điền Nghị đang xách hai túi thức ăn đứng ngoài, vừa nhìn thấy y thì mặt mũi hần sáng rỡ, y cảm giác trên đầu mình mọc đầy vạch đen...

Nếu y nhớ không lầm, cách khu nhà không xa có tiệm cơm.

Vốn dĩ kế hoạch của y là gặp mặt → ăn cơm → về nhà → khởi động kế hoạch “màn diễn trói buộc”

Nhưng ngay từ bước đầu tiên của kế hoạch đã bị tình huống không rõ làm chệch hướng. Đối phương xách theo túi thức ăn, với bụi đường mệt mỏi mà tới, lẽ nào tới nay đối phương muốn rửa tay làm cơm sao?

Mặc kệ đối phương có biết hay không, y thì y không biết rồi.

Đồ làm bếp trong nhà đều mới tinh cất trong tủ bếp. Không ngờ cuối cùng cũng có một ngày được nhìn thấy ánh sáng.

Bát: Đưa em, mau chui ra đây. Không ngờ cũng có một ngày anh em ta có thể xuất hiện (cảm động tới mức lệ rơi đầy mặt)

Đưa: CMN tác giả thối nát, ông cmn có dám để cho tôi sung sướng thỏa thuê hay không? (hung hăng nghiêng răng nghiêng lợi)

Vị tác giả thối nát nào đó đang đứng ở cửa thì rùng mình một cái, cảm nhận được một cái ác ý không biết ở đâu tới...

Âu Khắc đón lấy đồ trong tay Điền Nghị, dẫn hần vào, tìm đôi dép mới, rồi hai người sóng vai vào trong phòng.

Điền Nghị thấy đối phương lấy trong tủ giày ra một đôi dép mới thì thầm thở phào, điều này nói lên rằng đối phương là người độc thân.

Cho dù tuần trước hai người đã “hợp thể” rồi thì bây giờ gặp lại vẫn có chút kích động. Trên đường tới đây, hần vẫn luôn có cảm giác như đi xem mặt vậy.

Trên đường đi vẫn nghĩ xem nhà của đối phương sẽ như thế nào, tới lúc ngồi trong phòng khách, nhìn phong cách trang trí và nội thất trong nhà có thể thấy được y là một người rất biết hưởng thụ cuộc sống, tất cả mọi thứ đều lấy sự thoải mái làm chủ đạo.

Để tán công người đàn ông như vậy Điền Nghị thấy kế hoạch của hần quả nhiên rất đáng tin cậy. Bất kể kiểu người nào thì đều không thể từ chối trước sự quyến rũ của đồ ăn.

Sau đó, hần sẽ bước trên con đường thênh thang rộng rãi trở thành trung khuyển công yêu chiều vợ, từ đây một đi đường trở lại...

Âu Khắc đưa cho Điền Nghị bình nước, để hần ngồi trong phòng khách xem ti vi, còn y cam phận xuống bếp chuẩn bị nồi niêu xoong chảo bát đĩa mang ra rửa sạch.

Hết cách rồi, phân công công bằng, hơn nữa đối phương lại là khách. Mặc kệ buổi tối sẽ xảy ra chuyện gì, dù sao cũng phải để đối phương được tự nhiên như ở nhà (dùng từ này ở đây thật không biết điều gì cả ha ha). Tuy rằng tên tác giả thối nát kia rất có thành ý tới đây để nấu cơm cho y, nhưng không biết chừng ngày mai trong tiểu thuyết của hần lại xuất hiện mấy tình tiết kỳ quái gì đó. Thế nên Âu Khắc bèn bỏ qua chút cảm động nho nhỏ trong lòng.

“Anh cứ ngồi trong phòng khách xem ti vi là được, không phải vào giúp đâu.” – Âu Khắc thấy Điền Nghị bám đuôi mình vào bếp, rồi lại quen nếp mở vòi nước ra rửa...

“Không sao, dù sao ngồi không cũng chán.” – Trước tiên không nói tới chuyện Điền Nghị thích những đôi tay đẹp, mà hôm nay, hần đã chuẩn bị ôm hết nhiệm vụ nấu cơm rửa bát rồi, nhất định phải để cho đối phương ăn một bữa tối ngon miệng (trải qua một đêm tuyệt vời nữa)

Âu Khắc sao có thể yên tâm thoải mái để hần một mình làm việc mà bản thân lại chỉ chờ cơm được.

Để khách tới làm cơm đã là một chuyện mất mặt rồi, lại còn để hần rửa bát thì cứ như là y không thể tự gánh vác sinh hoạt của mình không bằng.

Gậy tự sướng: Chủ nhân đứng buồn, có em ở đây, “chuyện sinh hoạt” của người hoàn toàn có thể tự gánh vác mà.

Hai người một rửa một lau, rất nhanh đã dọn dẹp đồ làm bếp sạch sẽ. Sau đó, Âu Khắc bị Điền Nghị đuổi ra khỏi bếp, nói rằng bị nhìn chăm chú khi làm việc không chừng sẽ sơ ý cắt phải tay gì đó.

Lúc Âu Khắc ra khỏi bếp thì thấy cái dáng vẻ Điền Nghị đeo chiếc tạp dề chưa dùng lấy từ ngăn tủ bếp, cúi đầu rửa rau, đột nhiên y cảm thấy cái nhà này có chút nhân khí. Tuy rằng bình thường vẫn rúc đầu trong nhà, mọi chuyện sinh hoạt đều được chăm chút tỉ mỉ cẩn thận, thoải mái, nhưng y vẫn luôn thấy thiếu thiếu điều gì đó.

Ờ... hóa ra cái này được gọi là cô đơn, hóa ra thứ y thiếu chính là một bạn gay tốt biết làm cơm kiêm người làm ấm giường.

Vào giờ phút này, Âu Khắc rốt cuộc đã hiểu (văn phong tình cảm không tốt lắm, méo)

Tác giả có đôi lời: Thực ra tin nhắn mọi người gửi mị vẫn trả lời đầy đủ, nhưng đều bị mất, rõ ràng đã trả lời hết rồi nhưng sau đó lại không thấy đâu hết á. Xin đừng trách mị mờ... Không muốn cầu xin các bạn đừng gửi tin nhắn riêng cho tôi, tôi không biết dùng tieba mà, xin hãy lượng thứ. Thời gian đăng chương mới không ổn định, trước khi truyện kết thúc thì mỗi ngày có thể có hai chương, buổi sáng và buổi tối mọi người lên xem một lần là OK. H không phải là thể mạnh của tôi, xin đừng nguyên rửa tôi bị sét đánh hói đầu hay bị thân nhân công kích gì đó, nếu không tôi sẽ chơi xấu đó. Mọi người có tài khoản ở Tấn Giang có thể tới ủng hộ một chút nha, đợi tôi viết truyện này xong, rèn luyện văn phong cho tốt nhất định sẽ viết một truyện dài. Truyện này kết thúc như thế nào tôi cũng chưa biết nữa... Cứ phát triển cốt truyện cho tới giờ thì anh chàng cốt truyện đã lạc đường từ sớm rồi, xin hãy tìm anh ấy với tôi đi __(: ”)

10. Chương 10: Bạn Gay Của Tôi Thật Dân Đẳng

Lời tác giả: Cuối cùng muốn nói chính là bày ra dáng vẻ đáng yêu thật đáng hổ thẹn (= =)

Rốt cuộc dạ dày to đến mức nào mới có thể tiêu diệt hết một bàn đồ ăn này hả?

Âu Khắc nhìn trên bàn bày bày, tám cái đĩa cảm thấy mình đã nắm bắt được chỉ số thông minh của Điền Nghị, một người không mang theo não ra ngoài với văn phong của hần hoàn toàn không ăn nhập.

Tiểu thuyết của hần trước đây đều là dạng hành văn nhuần nhuyễn, nội dung chặt chẽ, từ khi bắt đầu đã dẫn dắt tình tiết câu chuyện hoàn toàn ăn khớp với nhau.

Vậy mà hiện tại hần viết H vẫn hoàn toàn không có tí logic nào. Tất cả là nói mò, nhạt nhẽo, không biết đại nào bị vi khuẩn gì xâm nhập.

Nghĩ đến các tiểu thuyết khác của đối phương, lẽ ra hần không phải là kiểu tác giả chết tiệt ngu xuẩn muốn viết các tình tiết như vậy vào truyện chứ.

Ví dụ như: Bạn thụ nững nịu nói không ăn hết được, bạn công cười gian: Hả? Không phải đã nuốt đến tận gốc rồi sao...

Dừng hình!!! Âu Khắc vội vàng vứt mớ hình ảnh lộn xộn trong đầu đi, sau này cũng không đọc mấy truyện H vớ vẩn kia nữa, chỉ số thông minh của y bị kéo tụt xuống một cấp rồi.

Điền Nghị thấy sắc mặt Âu Khắc bỗng trở nên nhợt nhạt, chợt dâng lên một dự cảm xấu, có vẻ như mình thể hiện hơi quá mức....

Dụ ngọt như thế nào mới được đây? Tại sao đối phương nhìn bàn đồ ăn hần nhọc công khổ sở nấu ra lại đột nhiên thay đổi sắc mặt?

Món mặn món nhạt đủ cả, tuy rằng chưa hỏi đối phương thích ăn gì, không thích ăn gì, thế nhưng nấu nhiều món như vậy cũng có thể lựa chọn mà, phải có một hai món ưa thích chứ?

Vị tác giả thối nát thực sự muốn tìm đường chết rồi. Chẳng lẽ không biết trong lòng người chỉ cần gieo một hạt giống hoài nghi, chỉ cần có một điểm không đúng là y sẽ nghĩ ngay tới tình huống xấu nhất hay sao?

#tác giả bị truyện H cầm chân#

Lúc ăn cơm, cuối cùng vẻ mặt Âu Khắc cũng hòa hoãn lại. Tay nghề nấu nướng của Điền Nghị quả thật không tồi, nếu đối phương không khăng khăng gấp rau hẹ bỏ vào bát y thì chắc chắn y sẽ càng hài lòng hơn...

Hắn không tin đối phương làm món rau hẹ xào trứng mà không hề có mục đích gì, bị làm đến mức không xuống được giường, cần có người bế đi tắm rửa cái gì đó, hắn đã hoàn toàn nhập vai vào tình tiết trong truyện rồi.

Để giữ lại thể diện của người đàn ông, nhất định phải tiến hành phản kích. Thế là đồ ăn trên bàn được hai người thi nhau gấp cho người kia, một miếng cũng không chừa, bát ăn của hai người đã có ngọn rồi.

Rau hẹ A: Còn chưa gần nhau được bao lâu đã phải chia lìa, thật là tàn nhẫn hức hức hức QAA

Rau hẹ B: Tạm biệt em yêu, hẹn gặp lại ở thùng rác, đừng khóc nữa nhaaa.

Trước mặt hai người bày hai cái bát, một bát mì sợi, một bát rau hẹ.

Đến đây, tráng sĩ, trước tiên chúng ta ăn hết bát rau hẹ này đã....

Âu Khắc cũng không biết có phải vì được đối phương chăm sóc cẩn thận mà cảm động hay không. Tuy rằng một mặt hắn tự nhủ là bởi vì đối phương không ngờ rằng trong nhà y đến một hạt gạo cũng không có nên mới phải nấu mì, nhưng lại rất quẫn quéo khi biết đối phương có ý đền bù bát mì trường thọ cho hắn. Không phải như thế thì chuyện mang đồ ăn đến nhà người khác làm khách coi như thôi đi, lại còn mang cả mì tới nữa...

Âu Khắc tạm thời bỏ qua việc trách cứ đối phương đã miêu tả thân thể của y yêu kiều, yếu ớt lại còn lẳng lơ bị đẩy ngã lên giường, cuối cùng đã miễn cưỡng “tương thân tương ái” mà ăn xong bữa cơm này.

Sau khi ăn xong, Điền Nghị tự giác nhận nhiệm vụ rửa bát, Âu Khắc tranh thủ hắn dọn rửa mà nhanh chân lên vào phòng, mở tiểu thuyết của Điền Nghị ra đọc qua một lần. Bản thân tự chuẩn bị tâm lý, một chút nữa ngàn vạn lần không được phép mềm lòng. Vừa rồi, dưới tình thế tiến công bằng sự dịu dàng ân cần của đối phương đã suýt nữa từ bỏ kế hoạch tối nay, quả thật là không có tiền đồ.

Đúng lúc đọc được bình luận mới nhất của độc giả để lại: Em thụ cũng quá yếu ớt mà. Rõ ràng nhìn không giống bệnh kiều thụ, phải kiên trì phản công đi chứ.

Bệnh kiều thụ? Có lẽ trong tiềm thức đối phương vẫn tương đối yêu thích kiểu hình kia, Âu Khắc nghĩ thầm trong lòng.

Y không có ý định phản công gì gì đó, lẽ nào hắn muốn dạy dỗ ra một bạn 0 để làm khuê mật của mình sao, đừng có nói đùa.

“Âu Khắc, cậu đang làm gì bên trong vậy?” – Bên ngoài truyền đến tiếng gõ cửa.

Điền Nghị đứng ngoài cửa đợi nửa ngày, trong phòng không có bất cứ động tĩnh gì, đối phương tự đứng trốn ở trong phòng làm gì chứ.

“Vào đi.” – Âu Khắc bình tĩnh đóng website lại, trở chuột dừng lại giữa màn hình máy tính.

Điền Nghị đi đến bên Âu Khắc, liếc nhìn màn hình máy tính một cái, suýt chút nữa quỳ xuống. Hóa ra lần trước không phải y tiện tay chụp xong rồi xóa, mà vẫn lưu lại đến tận bây giờ, lại còn vào máy vi tính làm hình nền. Hắn lén đi chuyển ánh mắt đến phần thân dưới đang mặc quần ở nhà của Âu Khắc.

Lẽ nào mấy ngày nay cậu ấy đều nhìn cái này rồi giải quyết à?

Không thể không nói, Âu Khắc hiểu sai rồi, y không thấy đối phương liếc thân dưới của mình, chỉ là nhìn đôi tai đối phương đỏ lên sau đó không thoải mái mà rời ánh mắt đi thì tưởng rằng rốt cuộc đã công kích được điểm yếu của đối phương. Trong tiềm thức y vẫn thấy Điền Nghị là người hay xấu hổ, hắn mới cố ý

đặt hình này làm hình nền máy tính kích thích hẳn một chút để hẳn cảm thấy thẹn thùng lúng túng, nhìn đối phương khó chịu y cũng vui vẻ.

Điền Nghị không phải không thẹn, làm thì cũng đã làm rồi, thẹn cũng có ý nghĩa gì nữa.

Hiện tại trong đầu hẳn đang YY đối phương mỗi ngày nhìn tấm ảnh chụp vị trí quan trọng của mình, thậm chí sẽ nhìn bức ảnh đó mà làm ra mấy chuyện gì gì đó nữa. Mà bây giờ anh ta cho mình xem cái này là định biểu đạt ý muốn gì đây? Cái ý niệm này chiếm cứ toàn bộ suy nghĩ của hẳn.

Lúc này Âu Khắc đang ngồi trên ghế còn hẳn đứng bên cạnh, một bên đầu gối đối diện với tầm mắt của Âu Khắc, hẳn cong người xuống hôn lên mặt đối phương.

Âu Khắc sững sốt.

Ồ?

Hai người đều hiểu lầm ý nhau, nhưng lại dẫn đến chuyện tốt.

Điền Nghị hôn một lúc liền cảm thấy không thể kiểm soát được. Âu Khắc rất nhanh đã đẩy hẳn ra, trước khi chưa làm thì hẳn vẫn là một người rất lý trí, quả nhiên tất cả đàn ông trên thế giới này sau khi khai trai đều chung một loại, phần lớn đều lao đầu vào con đường đen tối một đi không trở lại.

Nghĩ đến trong tiểu thuyết mình viết trời Âu Khắc lại để anh ta khóc hô “ông xã ơi cho em bắn vân vân mây mây” quả thật chỉ có thể là YY sao.

Đối phương kiều ngạo như thế, còn chết vì sĩ diện nữa, ngày đó đến bước đi còn run rẩy mà không chịu để hẳn bế đi tắm rửa, mặc dù vóc dáng bọn họ tương đương nhau, nhưng cũng không đến mức lo hẳn không bế nổi làm cho y ngã chứ.

Thở dài một hơi, xem ra hẳn không thể quá bị động. Có thể là do không hay tiếp xúc với người xung quanh, hơn nữa, từ trước đến giờ đều là cha dạy bảo, hẳn không muốn quá tùy tiện. Vì vậy hẳn vẫn tôn sùng chân lý hướng thụ cuộc sống yên tĩnh. Thế nhưng bởi vì gặp được một người như vậy, hai người cần phải phối hợp tốt một lần. Thật ra hẳn cảm thấy đối phương là người thích hợp với hẳn, hẳn thích kiểu người ngạo kiều ngầm như đối phương. Nếu như có thể bên nhau hẳn nhất định sẽ cưng chiều anh ta.

“A Khắc, tôi muốn anh, muốn tới mức chỗ này sẽ đau.” – Điền Nghị đánh bạo kéo tay Âu Khắc kề sát vào dương vật đã cứng lên từ lúc hôn môi của mình, cúi đầu hôn nhẹ như chuồn chuồn lướt nước vào giữa mi tâm đối phương và nói.

Này này này, kiểu này truyện sex gọi là gì? Hôn mi tâm mà vừa nói ra mấy thứ xấu hổ, rồi lại làm mấy chuyện xấu hổ lại còn đột nhiên gọi A Khắc, đến cùng là xảy ra chuyện gì, ai nói cho tôi biết với.

Não của Âu Khắc và não của Điền Nghị hoàn toàn không đi chung đường. Hiện tại y chỉ cảm thấy đối phương liệu có phải bị cái thứ quỷ quái gì đó bám vào người hay không? Cái giọng điệu “chỗ này cũng đau” nghe rất oan ức mà lại còn dâm dăng, y nhất định phải cứu vớt hẳn trở về, quá không bình thường rồi. Mẹ nó chứ...

Lẽ nào hẳn bị tâm thần phân liệt sao? Không nhìn ra mà...

Không thấy đối phương có biểu cảm gì, không biết y đang suy nghĩ cái gì, Điền Nghị quyết định nói thẳng ra, hạnh phúc phải do mình nắm lấy, không thể cứ dùng dằng mãi được. Rốt cuộc giờ khắc này hẳn đã giác ngộ được rồi.

“A Khắc, cho tôi có được không, tôi muốn làm cậu.” – Từ bên cạnh bước ra phía sau Âu Khắc, cúi người mân mê vành tai của y, Điền Nghị nói.

Cứu mạng với, bạn gay mới của tôi thật sự là kẻ dâm dăng.

11. Chương 11: Tâm Thần Phân Liệt Quyết Đấu Với Tâm Thần Phân Liệt

Âu Khắc bị hành động chủ động tấn công của Điền Nghị làm cho bối rối, lập tức không kịp phản ứng lại. Rõ ràng trước đó vẫn còn ngưỡng tới đồ cả tai vậy giờ sao lại có thể trực tiếp bạo dạn nói ra tôi muốn làm anh chứ.

Bị làm trong một quá trình như vậy thì có bị tâm thần phân liệt cũng được chữa khỏi luôn. Tôi và một tôi khác sẽ cảm tạ anh cả đời luôn!!

Thấy dự vọng sâu thẳm trong mắt của Điền Nghị (rốt cuộc làm thế nào lại nhìn ra được? Thực ra nó cũng giống như mắt sói đôi lóe sáng khi nhìn thấy đồ ăn thôi). Âu Khắc cảm thấy rõ ràng đối phương đã động tình, nhưng y sẽ cứ thế nằm ra chắc?

Vừa dùng bữa xong đã đến lượt ăn y rồi, thật sự không thể nhịn nổi. Y đã từng thề rằng mình sẽ là người đàn ông đứng trên đỉnh chuỗi thức ăn. Coi như không thể làm người đàn ông đứng trên đỉnh chuỗi thức ăn thì y cũng muốn làm... người đàn ông của người đàn ông đứng trên đỉnh chuỗi thức ăn.

Nếu anh muốn chơi tâm thần phân liệt thì tôi sẽ thả ra một cái tôi khác đấu với anh một trận, trận quyết chiến đêm trăng tròn cho tới tận khi trời sáng...

“Nếu muốn thế thì anh cầu xin tôi đi.” – Âu Khắc tùy ý để đối phương kẻ môi sát bên tai mình, ngồi thẳng dậy, cả người toát ra khí chất nữ vương trả lời hần.

“Cầu xin cậu để tôi làm đi.” – Đối phương không hề do dự một giây nào đã nói ra, thậm chí không cần cân nhắc.

“...” – Mười giây trầm lặng đầy quỷ dị.

Miệng của anh có thể cách tai của tôi xa một chút rồi hãy nói không?

Còn nữa, anh không cần phải đè thấp giọng xuống, tôi cũng không điếc.

Như thế này là muốn mô phỏng giọng nói của nam chính trong truyện vì đè nén dự vọng mà trở nên khàn khàn sao?

Xin đừng có tiến vào trạng thái nhanh như vậy. Anh có thể vắt luôn bát cơm kiếm bằng nghề viết lách mà đi thử vai đi.

Thỏa nguyện làm ảnh đế

... Âu Khắc thật sự không cách nào đối phó được với tạo hình nhân vật như vậy.

“Để tôi làm đi.” – Điền Nghị ngậm lấy vành tai của Âu Khắc, tiếp tục nói mập mờ.

Mấy hôm nay, Điền Nghị vì muốn viết một cách chân thực nên đã tìm không ít bộ truyện có tạo hình nhân vật ngạo kiều như vậy để làm mẫu, bởi dù sao hần cũng không hiểu rõ Âu Khắc là người như thế nào. Viết truyện chỉ sợ nhân vật không đặc sắc, thế nên, hiện giờ có cơ hội gặp được em thụ của mình trong vòng một giây biến thành trạng thái nữ vương thì phản ứng của hần chính là #ngạo kiều thụ khi bắt chế độ nữ vương lên thật gọi cảm#

“Làm ông nội anh.” – Tai của Âu Khắc bị ngậm lấy. Giọng điệu mang theo khí chất cuồng ngạo, bá đạo, ngẫu lòi như vậy làm cả người y thấy không ổn chút nào. Rõ ràng khi bắt đầu cục diện này thì lẽ ra đối phương phải quỳ liếm mới đúng, nhưng mà vị trí liếm lại không đúng chút nào...

Khi nhật thực* có phải nó cũng thuận tiện đem cái điểm mấu chốt của đối phương gặm sạch hay không vậy? Cầu giải đáp.

*Raw là thiên cầu thực nhật chỉ lúc nhật thực, mặt trời bị “ăn” dần từng khúc tới đen xì. Ngày xưa TQ cho rằng là do bị chó gặm mất =>) ý anh Âu Khắc là cái điểm mấu chốt của anh Điền Nghị bị chó gặm rồi

Âu Khắc đẩy đầu Điền Nghị ra, đứng dậy, ấn Điền Nghị ngồi xuống ghế, liếc hần một cái. Quả nhiên, nhìn từ trên cao xuống gì gì đó thì sẽ không bị áp đảo bởi phong thái ngu ngốc đáng yêu của tên khốn ấy tỏa ra.

Y gơ tay vỗ vỗ đầu đối phương rồi nói: “Ở đây đợi tôi, tôi đi tắm...”

“Cùng đi đi.” – Điền Nghị vội vàng đứng dậy, kéo tay Âu Khắc. Lần này hắn nhất định phải nhân cái việc cùng đi tắm gì đó hắn mà nắm lấy cơ hội tốt này để làm cái việc nên làm. Lần trước đúng là quá ngu, được ôm đối phương ngồi trong bồn tắm lâu như thế, tích “Liễu Hạ Huệ có em gái ngồi trong lòng cũng không loạn” mà các vị thánh nhân hay dẫn lời kia, không biết chừng Liễu Hạ Huệ là một tên xử nam nên mới không biết nắm lấy cơ hội.

Liễu Hạ Huệ: Ngu xuẩn, anh cho rằng tôi là anh chắc? Ngồi trong lòng tôi là nữ nhân, anh bảo tôi cứng thế nào được _(: ”)_

“Ngoan ngoãn ngồi đây đợi tôi. Nếu không thì ra khỏi nhà tôi quẹo trái, không tiễn.” – Lần trước Âu Khắc bị hắn làm đã bị ám ảnh rồi, hiện giờ hoàn toàn không nghĩ mấy cái ý tưởng quấy rầy gì đó khi ở trong phòng tắm. Hơn nữa, y còn muốn cứu vớt cái kế hoạch diễn màn kịch trời buộc đáng xấu hổ kia sắp bị sinh non đến nơi rồi.

“Được rồi...” – Ra khỏi nhà y rồi quẹo trái chính là thang máy, Điền Nghị chỉ có thể không cam lòng mà đồng ý, thuận tiện phỉ nhổ “Điền thánh phụ”* ngây thơ ngu ngốc một thời.

*Thánh phụ cũng giống như thánh mẫu, ý là hy sinh bản thân mình vì sự tốt đẹp của người khác, cơ mà thánh phụ thì là nam thánh, thánh mẫu là nữ thánh =))

Trong phòng tắm, Âu Khắc làm luôn công tác vệ sinh và mở rộng. Khi quần khăn tắm về phòng đã thấy Điền Nghị lôi hết mấy thứ đồ được nhét trong chăn ra...

Gậy tự sướng tức giận: Chủ nhân, không hay rồi. Em bị cái tên khốn nạn kia nghịch, mở em lên rồi đâm trong không khí một hồi đó.

Trứng rung oan ức: Chủ nhân, không hay rồi. Em bị tên khốn kia nắm đau qua, lại còn dùng tay búng em nữa.

Quần lót nhỏ đau lòng: Chủ nhân, không tốt rồi. Em mới là người thê thảm nhất. tên biến thái kia túm lấy em rồi còn đưa lên mũi ngửi.

Ga trải giường làm khách mời diễn vai dây thừng: Chủ nhân, không tốt rồi, em bị tên biến thái kia làm cho sợ vãi linh hồn luôn. Hắn nhìn em chăm chăm, hai mắt còn lờ lờ phát sáng nữa, thật kinh hồn.

Sau khi Âu Khắc ra khỏi phòng, Điền Nghị thấy chán chán, đang ngồi lên giường thì chợt thấy thứ gì đó lộ ra. Kết quả khi vén chăn lên liền giật mình. Gậy tự sướng, trứng rung, gel bôi trơn gì gì đó đều được chuẩn bị kỹ càng, thậm chí còn có cả dây thừng nữa...

Hắn thấy bạn gay như vậy thật sự không thể đáng yêu hơn được nữa!!!

Cái trò trời buộc mà hắn vẫn hằng mong ước cuối cùng cũng được toại nguyện rồi sao. Tối nay sẽ quấy rầy biết bao chứ.

Đang chuẩn bị đặt các thứ về chỗ cũ, nếu không lát nữa em ngạo kiều nhà hắn mà phát hiện ra niềm vui bất ngờ lại bị hắn biết trước thì nhất định sẽ thẹn quá hóa giận đó.

Kết quả còn chưa kịp để lại chỗ cũ thì Âu Khắc đã xuất hiện trong tầm mắt của hắn...

Đùa hắn sao, nếu tối nay không có những tiết mục này thì hắn không yêu nổi rồi.

Cũng may Âu Khắc nhìn thấy vẫn giữ dáng vẻ bình thản. Ồ, khi đi tắm lẽ nào y đã chuẩn bị tốt luôn rồi sao?

Đúng thật là Âu Khắc đã chuẩn bị sẵn sàng, làm tốt chuẩn bị để chơi hắn tới chết luôn đó...

Tuy rằng Điền Nghị đã tắm ở nhà rồi mới ra khỏi cửa, nhưng lúc nấu cơm rửa bát gì gì đó cũng đã bị bẩn rồi. Vì để cho đối phương có một buổi tối đẹp đẽ mà vui vẻ, hắn rào bước vào phòng tắm, tắm ào ào qua một lượt, lấy khăn tắm lau lung tung trên người cho ráo nước rồi không thể chờ đợi nữa mà quay trở lại phòng. Giống như bị cái gì đó đó đuổi đằng sau vậy.

#Nào chúng ta hãy thả cho tên đàn ông bị tình trùng lên não một ngọn nến#

Trên tủ đầu giường là hai chiếc hộp quà đựng cà vạt và thắt lưng Điền Nghị mua tặng cho Âu Khắc. Rất tốt... Âu Khắc đưa tay sờ sờ cái thắt lưng được cuộn lại đang yên tâm nằm trong hộp trong khi nó hoàn toàn không hề hay biết sứ mạng làm thắt lưng của nó sẽ dùng để “chăm sóc” Điền Nghị. Trong lòng tặng cho hắn một ngón cái.

Đang lo công cụ gây án không đủ, không ngờ lại tiện như vậy, đối phương đúng là đã đưa cơm lúc đói mà.

Điền Nghị rung mình một cái, là do vừa mới tắm xong sao?

Chờ tới khi Điền Nghị đi tới bên giường, nhìn thấy Âu Khắc đang bóc mấy món quà hắn mua tặng, vội vàng bò lên giường, ôm lấy đối phương từ phía sau rồi hỏi: “Thích không?”

“Thích, sao lại không thích chứ?” – Âu Khắc bóc hộp quà đựng thắt lưng rồi đến hộp đựng cà vạt.

“Thích thì tốt rồi.” – Điền Nghị lúc này tỉnh x lên não, hoàn toàn không nghe ra trong lời của Âu Khắc còn có ẩn ý khác. Kề mặt vào sát cổ Âu Khắc hít một hơi thật sâu, cái thứ đang dựng đứng ở thân dưới chống lên bên eo của Âu Khắc.

Âu Khắc cũng cảm nhận được đối phương đã cứng, liền quay đầu hôn Điền Nghị một cái, nhẹ nhàng nói: “Cảm ơn món quà anh tặng. Tối nay chúng ta làm vài chuyện thú vị một chút đi?”

“Được... chỉ cần cậu thích.” – Trong lòng Điền Nghị vui muốn chết. Bạn gay của mình không thể nào đáng yêu tới mức này chứ. Chuyện thú vị ới, anh đã không thể chờ đợi được nữa rồi.

Chỉ cần tôi thích phải không? Được lắm, câu trả lời của anh làm tôi rất vừa lòng đó.

“Nhắm mắt lại.” – Âu Khắc lưu luyến kề đôi môi mềm bên tai Điền Nghị, khe khẽ nói, rồi lại còn hà một hơi. Luồng khí nóng cuộn vào trong tai, bầu không khí này làm cho Điền Nghị như bị ngọn lửa tình dục đốt cháy bừng bừng, hắn vô cùng nghe lời mà nhắm mắt lại.

“Ừm ~ bên trái dùng lực một chút, đúng vậy, thoải mái lắm.” – Âu Khắc vì không muốn đánh rần động cỏ nên ngay từ đầu không lấy cứng chọi cứng, để ăn chắc phải dùng chiến thuật mê hoặc hắn trước đã.

Điền Nghị dùng tay mà nghiệm, nghe thấy đối phương rên rỉ thì hoàn toàn trúng bẫy, bắt đầu hôn hít Âu Khắc. Âu Khắc vô cùng nhiệt tình đáp trả lại hắn, làm cho hắn hoàn toàn đắm chìm trong cơn mê tình.

Tay của Âu Khắc vẫn sờ soạng khắp người hắn, chờ tới khi hắn cảm giác được mình đang bị trói thì dây thừng ở trên người đã quấn được một vòng rồi. Không đúng, dây thừng này không phải để trói đối phương sao. Kiểu gì mà lại quấn trên người hắn vậy?

Anh kịch bản à, tôi bị anh đùa giỡn rồi...

12. Chương 12: Không Thích Thú Gì Trò Trói Buộc Nữa

Điền Nghị khiếp sợ nhìn sợi dây trên người, lẽ nào đối phương định phản công?

Không đúng, không phải cậu ta tự nhận là thuần 0 sao? Trong khi đầu óc hỗn độn nghĩ đến đây thì miệng cũng hỏi luôn.

“Tôi chỉ muốn tăng tình thú thôi, sao vậy, anh muốn tôi phản công à?” – Âu Khắc nhân lúc đối phương đang thất thần sợ hãi, nhanh chóng buộc nút chết một đầu dây thừng, lại thừa dịp đối phương không phản ứng kịp mà quyết định dùng cà vạt buộc vài vòng vào cổ tay hắn để phòng hắn vùng ra.

Nếu như đối phương nhất định muốn y phản công, y cũng có thể thử xem.

Mặc dù y là thuần 0 nhưng ai mà không biết tận dụng mọi thứ cơ chứ, y chỉ không muốn bồi dưỡng cho mình một khuê mật mà thôi.

“Không, không phải, tôi cảm thấy tình thú như vậy là tốt rồi, phản công gì đó thì thôi đi” – Điền Nghị vội vã trả lời, nói xong thì cảm thấy có gì đó không đúng.

Hắn vẫn tự cho mình là người tam quan đoan chính, cho rằng khi hai người đàn ông làm tình với nhau, số 1 hay số 0 đều bình đẳng. Ai chẳng có bộ phận sinh dục, không có cái kiểu nói rằng trước giờ anh vẫn đam mê tôi mà lại không muốn để tôi đam mê anh.

Tất nhiên, cũng có những người thuần 0 như Âu Khắc, không muốn làm 1, giống như hắn, không muốn làm 0.

Hắn và đối phương đã xảy ra quan hệ xác thịt, nếu như đối phương muốn phản công hắn, hắn biết rất rõ, cái tư tưởng công thụ bình đẳng rồi cái thế giới tam quan đoan chính của hắn trước giờ sẽ bị lật đổ hoàn toàn.

Đối với việc này, hắn cảm thấy rất xấu hổ, cũng may là gặp được Âu Khắc, y hoàn toàn không có hứng thú với phía sau của hắn.

Nếu không phải vậy mà bị đối phương trối lại rồi muốn cưỡng ép mà OXXX hắn, thì hắn còn có cách gì?

May là đối phương không có ý nghĩ kia, so với việc phải dâng đóa hoa cúc ra, thì quả nhiên việc bị trối lại chơi trò tình thú cái gì đó hoàn toàn không thành vấn đề mà ha ha...

Đối phương vui vẻ, cảm thấy hứng thú thì người được hưởng lợi trực tiếp chính là hắn. Nghĩ như vậy, hắn từ việc khó chấp nhận trở thành chờ mong chuyện sẽ xảy ra.

Âu Khắc thấy đối phương bỗng nhiên ngoan ngoãn phối hợp, cảm thấy có chút không nhẫn tâm ra tay.

Thế nhưng đối phương mang vẻ mặt một mực chờ mong rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, hắn lại liên tưởng đến chuyện gì không biết.

Sau khi trối Điền Nghị lại, Âu Khắc cầm cái quần lót tình thú giơ lên đặt xuống trước mặt Điền Nghị hai lần, cố gắng để nét mặt trở nên thâm tình nói: “A Nghị, tôi muốn thấy anh mặc cái này, anh mặc cho tôi xem một chút có được không?”

Lần đầu tiên khi nhìn thấy cái quần lót kia, Điền Nghị nghĩ ngay đến dáng vẻ Âu Khắc mặc lên người rồi bị hắn túm chặt lấy tiến vào, làm hắn suýt chút nữa cứng lên tại chỗ, hận không thể bắt đối phương lập tức mặc vào rồi đứng trước mặt hắn.

Nhưng bây giờ chiếc quần này lại được mặc lên người hắn, hắn cảm thấy có cái cảm giác không tên vừa vui vừa sợ...

Được rồi, dù sao cũng đã bị trối chặt, thỏa mãn cậu ta một chút cũng không sao.... Nhỉ?

Âu Khắc dùng giọng điệu dụ ngọt này gọi một tiếng “A Nghị”, tim Điền Nghị liền mềm nhũn cả ra, tuy biết rằng trinh tiết cùng tự tôn của mình đã tay trong tay chuẩn bị bỏ nhà trốn đi, hắn vẫn rất chu đáo chuẩn bị hành lý cho bọn chúng.

Thấy Điền Nghị mặc dù không nói gì nhưng rõ ràng đã thả lỏng, Âu Khắc nhắc chân đối phương lên, dùng động tác vô cùng gợi cảm mà mặc quần lót cho đối phương, cảm thấy tâm tình vô cùng sung sướng. Ngắm dáng vẻ Điền Nghị đang bị trối lại cũng thấy vô cùng mê người, đến ngay cả truyện H mà hắn viết thì y cũng thấy mình có lòng đi xem lại một lần nữa.

Nhưng lại không vừa ý với thái độ vô dã mề rồi thì cho vỡ luôn này của Điền Nghị, vẻ mặt chỉ hơi giả dựa một chút rồi cứ thế chấp nhận rồi sao?

Tên khốn này đừng có vạch lá tìm sâu như thế chứ. Lẽ nào cậu muốn hắn rõ ràng trong thâm tâm đã chấp nhận rồi nhưng vẫn khóc lóc cầu xin cậu đừng bắt hắn mặc vào, rồi sau đó sẽ bị cậu dùng vũ lực ép hắn mặc thì cậu mới vui à.

Bởi vì quên không mua loại dây thừng chuyên dụng dành phải miễn cưỡng dùng ga trải giường thay thế, ít ra thì chất liệu này cũng thoải mái, trối lại sẽ không bị hằn vết, càng không siết đau đối phương, cũng sẽ không xảy ra tình tiết đối phương bị dây thừng thô ráp cọ xát hai điểm hồng hồng trước ngực như trong

tiểu thuyết. Y chỉ muốn trừng trị đối phương một trận, không hề có ham muốn làm S, cũng không muốn bồi dưỡng hứng thú này.

Ban đầu Điền Nghi nhìn thấy dây thừng chỉ mãi hưng phấn, căn bản không liên tưởng đến ga trải giường. Bây giờ cho dù bị trói lại vẫn nghĩ rằng đây là loại dây thừng đặc biệt. Dù sao loại dây thừng thô ráp hẳn viết trong tiểu thuyết đều là hư cấu, nhưng từ tiểu thuyết chuyển hóa thành hiện thực thì dây thừng thô ráp không phải là dây ni lông sao, cứ thế mà liên tưởng tạo thành một cảm giác vui vẻ không tên.....

Dây ni lông: Này này này, anh định để về sau người khác nhìn tôi thế nào hả _(: ")_

Trước tiên không nói đến bi kịch của tấm ga trải giường đã bị Âu Khắc xé thành từng mảnh. Bất kể khả năng liên tưởng đến mức nào thì người ta cũng không thể nghĩ ra giả thiết kỳ quái cả căn phòng được trang trí toàn đồ dùng màu trắng mang phong cách trang nhã lại có một tấm ga trải giường đỏ thẫm cả.

Vừa bắt đầu, Âu Khắc vì đề phòng đối phương vùng ra mà toàn bộ dây thừng đều thắt nút chết, hơn nữa còn thắt rất chặt.

Lúc nhận ra đối phương chấp nhận bị trói, cuối cùng y cũng tử tế một lần, tất cả những chỗ bị trói đều được bôi gel bôi trơn, làm như vậy để Điền Nghi càng thêm tin tưởng y chỉ muốn chơi trò tình thú.

Dáng vẻ Điền Nghi nhắm chặt mắt lại để mặc cho người khác chà đạp, thật ra trong lòng hắn cảm thấy không thể chịu được và xấu hổ nữa.

Quả nhiên ban đầu không nên tràn ngập ảo tưởng tên ngạo kiều nhà hắn sẽ mặc cái quần lót nhỏ tình thú kia rồi bị trói lại.

Lẽ nào cậu ta nhìn ra được hắn đã phát hiện ra niềm vui bất ngờ mà cậu ta chuẩn bị nên mới thẹn quá hóa giận làm thành thế này?

Thiếu niên à, cậu quá thành thật rồi. Đối phương ử mưu thật đó, đừng lạc quan mà sáng khoái tự đi bỏ não như thế chứ.

Người viết tiểu thuyết nhất định phải có một tâm hồn nhạy cảm cùng một kết cấu đại não vô cùng thần kỳ, nhìn thấy cậu lộ ra vẻ mặt quả nhiên là như thế, tôi liền cảm thấy vô cùng thất vọng về các tác giả...

Mặc dù nói tiểu thuyết là được sinh ra từ hiện thực không sai, nhưng lẽ nào cậu không biết phần lớn tình tiết trong tiểu thuyết chỉ là để thỏa mãn mơ mộng hảo huyền của mọi người hay sao?

Ví dụ như trong tiểu thuyết bạn thụ giết cha ruột của bạn công, kết quả bạn công chẳng qua là dù có lòng cũng không thể xoay chuyển được tình hình, hoặc là máu chó đến mức sau khi vừa yêu vừa muốn giết thì lại rộng lượng tha thứ cho bạn thụ.

Ở trong tiểu thuyết cho dù tác giả viết cho CP đó đáng yêu lại yêu nhau đến mức nào đi nữa, nếu như đó là trong hiện thực, thì những độc giả hô lớn muốn họ ở cùng nhau, không nên ngược bạn thụ như vậy, rồi bạn thụ đáng thương quá gì gì đó sẽ cảm thấy không thể tiếp nhận được. Cũng có người thấy đau khổ nói rằng nhiều năm trước nếu sớm biết rằng tôi sẽ sinh ra một đứa con như vậy thì tôi sẽ giết luôn cho đỡ phải đau lòng.

#Vì những tác giả bị bôi nhọ cùng độc giả thấp một ngọn nến#

Âu Khắc đúng là không định được voi đòi tiên mà buộc chặt đối phương trong tư thế quỳ sấp, chỉ là trói hắn lại không cho hắn vùng ra mà thôi.

Tất cả đã được chuẩn bị xong, chính thức bước vào hành động.

Hôn lên đôi mắt đang nhắm chặt của đối phương, sau đó đối phương.....

Các bạn cho rằng bị hôn liền mở mắt thì hãy đi úp mặt vào tường đi nhé. Đây cũng không phải là truyện công chúa ngủ trong rừng.

Công chúa ngủ trong rừng: Tự dưng ăn đạn lạc, mị không phải hủ nữ, mấy tên gay này đừng có đến nhúng chàm mị.

#Công chúa ngủ trong rừng bị trói trong truyện cổ tích năm nào#

#Công chúa Bạch Tuyết là người chuyển giới, bị thất long nhập động# (ặc)

#Người mà công chúa tóc mây thích thực ra vừa thô kệch lại to lớn#

Lời tác giả: Tôi xem mấy truyện cổ tích hắc ám thật đen tối mà. Không đành lòng nhìn vào hiện thực. Ha ha.

13. Chương 13: Không Nên Tự Cung Tự Cấp Như Vậy

Thực sự quá khó để lý giải vì sao hắn lại phải chịu cảnh bị kịch này. Kể cả không giống những anh công đẹp trai, ngẫu nhiên, bá đạo trong mấy quyển truyện kia thì cũng không thể để tùy ý bị trời nghiêng lại mà chà đạp như bây giờ chứ. Từ lúc bắt đầu tới giờ thì còn chưa được chiếm thể thượng phong. Không phải trong truyện vẫn nói loại hình thụ ngạo kiều, tới lúc cuối đều bị khuất phục dưới gậy thịt của công sao? Hắn vẫn tự tin rằng vốn tự có của mình rất mạnh mẽ, nhưng hiện giờ lại hoàn toàn không có chỗ để sử dụng.

Lùi một bước mà nói, cho dù hắn có là nhược công, nhưng thường thường nhược công đều gặp được em thụ vô cùng thích tự thể cười. Mặc dù trong lòng tự an ủi mình lát nữa có thể cùng một chỗ với cái thứ hạnh phúc kia của Âu Khắc, nhưng mà... JJ đã cương cứng đến phát đau rồi, lại bị dây thừng trói chặt. Có lòng mà không có sức. Cầu xin được hợp thể mà QAQ

Đối phương vẫn luôn hôn mắt, rồi má hắn nhưng không hề chạm tới miệng của hắn. Mặc loại quần lót tình thú như vậy, rồi bị trời để người ta mặc sức chà đạp, còn có 1 nào đau khổ hơn so với hắn sao.

“A Nghị, mở mắt ra nào.” – Điền Nghị vẫn đang nhắm mắt để tùy cho đối phương muốn làm gì thì làm, chợt nghe thấy câu này thì mừng như điên. Lẽ nào muốn cởi trói sao? Cục hình sắp kết thúc rồi.

“A Nghị, chỗ này muốn anh, muốn đến phát đau lên được. Liếm nó một chút được không?” – Hiện giờ, hai tay của Điền Nghị bị trời quật ra sau, ngồi ở trên giường. Không biết từ khi nào, Âu Khắc đã đứng trước mặt hắn, đưa dương vật ra trước miệng hắn, ấn vào cái. Ánh mắt dịu dàng, lưu luyến, trong giọng nói là sự ảm ức và khát cầu. Cái lời thoại này, cái giọng điệu này, cái ánh mắt này, sao lại quen thuộc như vậy?

Lần trước vốn dĩ hắn muốn giúp Âu Khắc khẩu giao nhưng lại bị từ chối. Lần này đối phương lại đột nhiên nổi hứng như vậy. Nhìn dương vật của Âu Khắc so với mình sáng hơn, còn nhỏ hơn mình một cỡ, nhưng hắn vẫn khó khăn nuốt một ngụm nước miếng. Không hiểu sao thấy cổ họng đau quá...

Lần trước, khi hắn muốn giúp Âu Khắc khẩu giao thì đã chuẩn bị tâm lý kỹ càng rồi. Hơn nữa, dưới bầu không khí đó thì căn bản sẽ không nghĩ nhiều, nhưng bây giờ, còn chưa chuẩn bị tâm lý gì đã phải dùng tư thế đáng xấu hổ như vậy mà quỳ liếm. Hắn cảm thấy tim đập nhanh như muốn bay luôn rồi.

Cái dương vật trước mặt thẳng tưng, dùng mắt thường có thể thấy được trên đỉnh đang ướt. Điền Nghị liếm môi đã bị dương vật chạm vào, thấy cũng không có mùi vị gì bèn thè lưỡi, liếm dương vật của đối phương từ trên xuống dưới. Đối phương rất nhanh đã ưỡn eo, ra hiệu hắn ngậm vào.

GV chết tiệt, lại bị lừa rồi. Tại sao diễn viên nam trong GV khi ăn thì có tiếng chóp chép, đáng vẻ như ngon lành lắm á. Mà khi mình ăn thì hoàn toàn không giống vậy chứ!!

Ngậm vào khoảng một phần ba thì đã có cảm giác buồn nôn. Điền Nghị cố gắng mở rộng miệng, không để hàm răng vấp vào dương vật của đối phương. Từ trước tới giờ chưa từng khẩu giao, chỉ có thể học trong GV, mút mát dương vật, cứ như là mút mát một cái kẹo mút không vị vậy.

Kẹo mút: Không cần phải lôi tôi ra làm ví dụ, bọn tôi căn bản không có loại không vị. Không có vị thì ăn JB đi.

JB: “...” – Tôi hiện giờ đang sướng muốn chết, đừng có nói chuyện với tôi.

*JB: hình như là dương vật

Hai tay đều bị trói, căn bản không thể đỡ dương vật của đối phương, chỉ có thể mút mát. Hai quai hàm bị trướng mà đau ê ẩm, nước miếng không khống chế được tiết ra. Dương vật đối phương bị nước miếng làm

ướt nhẹp. Làm chuyện như vậy rất dễ kích thích cảm giác xấu hổ của con người, Điền Nghị thấy phía dưới của mình đã bị cuốn hút mà cộng hưởng theo. Thật nhớ mong cái khoang miệng ấm nóng chặt chẽ của đối phương sẽ bao lấy dực vọng của hắn mà.

Y rất muốn bắn, nhưng lại lại hưởng thụ cái cảm giác này, kiên quyết tử thủ, cứ thế mà vui vẻ tiếp tục tận hưởng cái cảm giác được liếm mát này. Nhìn thấy Điền Nghị nhìn mình cầu xin, đường chạy trong não của y vẫn không thể nào nối liền với đối phương, y cho rằng miệng của đối phương đã ê ẩm rồi. Ừm... Thấy hắn ngoan ngoãn nghe lời để mình dày vò như vậy thì mình tạm thời tha cho hắn đi.

Cái thứ sưng phồng được rút ra khỏi miệng, Điền Nghị cho rằng đối phương đã hiểu ý của mình, nhưng sao đối phương lại không làm gì cả? Giữa lúc Điền Nghị đang định dùng ngón từ để biểu đạt thì lại thấy Âu Khắc cảm trứng rung và gây tự sướng ở trong đồng đồ trên giường ra đổ gel bôi trơn.

“Có muốn làm tôi không?” – Âu Khắc trong tình cảnh Điền Nghị đang há hốc mồm ngạc nhiên thì lấy hai cái trứng rung màu đỏ, to hơn quả nho một chút, dán lên hai điểm trước ngực mình, hờ hững hỏi. “Muốn...” – Điền Nghị khó khăn nuốt nước miếng mà trả lời. Biểu diễn người thật gì đó sao!! Hai mắt Điền Nghị nhìn chăm chăm.

Muốn là được rồi, Âu Khắc liếc mắt nhìn thân dưới của đối phương, phát hiện thấy phía dưới của đối phương đúng là đã sung huyết tới đỏ bừng. Cũng không phản ứng với Điền Nghị mà cứ thế cầm gây tự sướng và bật điều khiển trứng rung lên, xuống giường, quỳ trên thảm trải sàn. Tay phải quẹt gel bôi trơn rồi lại mở rộng cho mình một lần. Sau đó dùng gây tự sướng từ từ ấn vào hậu huyết của mình...

Điền Nghị làm khán giả trên hiện trường. Nhìn đối phương dùng cái tư thế mê hồn như vậy tự an ủi, trong đầu tràn đầy tiếng ong ong của mấy món đồ chơi và tiếng ưm a rên rỉ của đối phương làm chấn động, sắp phụt cả máu mũi... Qua một phút, gây tự sướng màu đen khuấy động bên trong thứ trắng nõn, tròn trịa kia. Qua mười phút, một tay đối phương chống trên đất, cái tay khác thì cầm lấy dương vật, bắt đầu lên xuống. Qua nửa giờ, dương vật của đối phương... phun ra dịch trắng.

Hả? Đùa gì vậy. Thế mà tự chơi tới bắn rồi... Bắn rồi đó!!! Điền Nghị ghen một ngụm máu ở cổ họng. Hắn bị trói ngồi trên giường, không thể cử động. Đối phương đang giỡn mình chắc. Cái bữa tiệc thị giác đầy độc hại này làm cho Điền Nghị muốn khóc mù mắt luôn.

Vừa rồi sao lại còn giả vờ hỏi mình có muốn làm y không chứ. Bị trói thì hắn nhận mệnh = hắn cho rằng muốn chơi cười ngứa. Mặc quần lót tình thú, hắn đồng ý = hắn cho rằng để tăng tình thú. Thấy cảnh người thật đại chiến gây tự sướng hắn cũng tiếp thu = hắn cho là đối phương muốn tự mở rộng để bắt đầu đêm hài hòa tình cảm.

Nhưng khi hắn bị trói, mặc quần lót tình thú rồi nhìn hết màn trình diễn đối phương, đối phương bắn xong thì ngồi dậy, đi vào phòng tắm, mà hắn vẫn đau khổ bị trói trên giường. Đúng là khóc không ra nước mắt... Đây là tình tiết muốn đùa hắn tới chết đây mà.

Nếu trong truyện hắn lại miêu tả bạn công bị bạn thụ trói chặt rồi ném qua một bên, rồi ở chơi gây tự sướng trước mặt bạn công, chơi tới bắn luôn thì chắc chỉ riêng nước miếng cũng làm hắn bị chết đuối mất. Độc giả nhất định sẽ đồng tình rằng việc công sẽ bị rối loạn cương dương, nói rằng hắn đừng có từ bỏ việc trị liệu!

14. Chương 14: Giết Định Một Ngàn Tự Tổn Hại Tám Trăm

Âu Khắc biểu diễn xong xuôi, đứng dậy giặt một tờ giấy lau để lau tay rồi đi vào nhà vệ sinh tắm rửa.

Lúc y thông thả bước ra khỏi phòng tắm, đi vào phòng ngủ thì thấy Điền Nghị vẫn giữ nguyên tư thế ban đầu không nhúc nhích, sắc mặt vô cùng khó coi.

A.... Thật muốn dùng từ gì đó để hình dung, giống như là đứa trẻ bị... cướp mất đồ chơi?

Được rồi lạy hồn, không ngờ y lại ví mình như một món đồ chơi.

Y đây là muốn làm anh em với gậy massage à?

“.....” – Đúng là chết vì sĩ diện, tôi đâu có trói chân anh, anh có thể tự mình nghĩ cách bỏ xuống mà, một người ngu ngốc đáng yêu như thế này Âu Khắc cũng không nhẫn tâm tiếp tục hành hạ hắn.

Đương nhiên nguyên nhân của việc này có một phần công lao rất lớn của việc y vừa mới giải phóng được dục vọng và đùa giỡn đối phương thành công.

Vừa nãy cảm giác thực sự quá tuyệt, lúc y đang tự an ủi thật ra đã muốn bắn từ sớm rồi, nhưng khi nhìn thấy đôi mắt đối phương không chớp lấy một lần, chăm chú theo dõi y tự an ủi, ngoài cảm giác xấu hổ, trên tức còn có cảm giác kỳ quái như đang ngoại tình với người khác ngay trước mặt chồng vậy.

Gậy massage: Rốt cuộc em lại làm tiểu tam của người khác, em biết ngay đây không phải vì yêu mà.

Loại kích thích này khiến y hưng phấn tới mức suýt nữa không kìm chế được.

Cho dù tiếng ong ong của món đồ chơi phát ra vẫn luôn vắng vắng bên tai y, nhưng thậm chí y còn tưởng như nghe được tiếng hít thở của đối phương dần trở nên nặng nề.

Đây là ảo giác, là tưởng tượng của y thôi, đừng nói là ở khoảng cách xa như vậy, mà đối phương đâu có bị hen suyễn, không đến mức thở dốc như thế chứ.

Cái gì mà tiếng hít thở nặng nề, có bệnh tâm thần thì phải chữa...

Bị nhìn đến xấu hổ làm cho mức độ hưng phấn của hắn lập tức dâng cao.

Mỗi lần cảm giác sắp bắn, y đều sẽ giảm tốc độ xuống, chơi rờn rã nửa tiếng, gậy massage cũng sắp hết pin, đầu gối của y đang quỳ trên sàn nhà đã hơi đau, quan trọng nhất là tay đã vuốt đến mỗi nhừ....

Dù vậy, y vẫn như muốn tự ngược đãi, vẫn gắng sức kéo dài thời gian.

Cuối cùng lúc kết thúc, nắm cô nương ngón tay ôm đầu mừng đến khóc rống lên.

Giết địch một ngàn tự tổn hại tám trăm, y thực sự là đau nhưng sướng.

Âu Khắc cảm thấy câu nói “Ở lâu mới biết lòng người” đúng là chân lý, Điền Nghị mỗi lần lại khiến hắn cảm thấy mới mẻ.

Lần gặp mặt đầu tiên là tình một đêm rất sạch sẽ rất thoải mái.

Bắn đợt pháo đầu tiên là sự căm dỗ rất ngây thơ rất hung tàn nhưng cũng rất đáng nhớ.

Tình huống bình thường sau khi bắn pháo không phải là phát hiện ra tay phải không còn thỏa mãn được chính mình. Từ đó về sau càng không muốn tiếp tục giao con cháu vào bàn tay mình nữa sao?

Không muốn gửi tin nhắn tán tỉnh hay là chơi qua điện thoại sao?

Không phải muốn hẹn gặp làm một lần nữa sao?

Thế nhưng tin nhắn của đối phương luôn chỉ là mấy lời khách sáo kiểu như chào buổi sáng, chào buổi chiều, chào buổi tối, ăn chưa, ngủ sớm một chút.

Vách đá cheo leo này không phải là hướng đi thông thường sau khi bắn pháo đâu, sẽ ngã đó!

Hơn nữa đối phương một tuần rồi cũng không hẹn y ra ngoài, cho dù là dùng bất kỳ hình thức che đậy nào như ăn cơm, uống trà hay chơi bóng, vân vân và mây mây.

(Đó là bởi vì cậu không biết JJ của đối phương cũng bị thương thôi, nghỉ ngơi tính dưỡng đã mất ba, bốn ngày rồi)

Y cực kì bất mãn, bất mãn là do lúc đó đọc được phần truyện kia nên cả người như bị châm một mũi lửa, nên y mới nghĩ ra kế hoạch này.

Nếu như y là số 1, y muốn chơi toét hoa cúc của đối phương luôn.

Nhưng y lại là số 0, thế nên y chỉ có thể chơi chính mình để hắn nhìn thấy mà thèm...

Tuy rằng kế hoạch “Trói chặt mà chơi trò đáng xấu hổ” này đã thành công, nhưng y đã phải diễn một màn “Tự an ủi đáng xấu hổ”.

Tóm lại vẫn không phải chịu thiệt thòi, ít ra bây giờ nhìn về mặt đối phương tối sầm lại khó chịu, y cũng thấy sáng khoái.

Nhìn thấy anh thăm hại tôi rất hài lòng.

Tâm trạng của Âu Khắc bây giờ khá là vi diệu, trong lòng cực kỳ muốn giả vờ cứng chiều, tình cảm sâu nặng mà tự diễn:

Tôi nên bắt anh làm gì bây giờ...

Anh giống như một kho báu, mỗi lần tôi lại phát hiện anh có điểm khác, lúc nào cũng mang đến cho tôi niềm vui bất ngờ. Khi tôi cho rằng đó là con người anh, anh lại xuất hiện với một dáng vẻ mới.....

Ở bên anh sau này tôi sẽ không phải lo mình có mới nới cũ nữa.....

Ngồi bên cạnh Điền Nghị dùng tay ve vuốt cơ thể hần, đối phương đúng là có cơ thể giống của một nhà văn, trong thời gian dài không ra khỏi nhà nên da dễ trắng trẻo, nõn nà, bóng mượt giống như loại tơ lụa thượng hạng.... Hoặc giống như trứng gà bóc vỏ?

Tơ lụa: Mấy bạn gây massage, kẹo que cùng với JB, ta cũng trúng đạn rồi.

P/s: Ta rất muốn nói ga trải giường và dây thừng là mấy tên khốn nạn, rõ ràng sinh ra cùng một gốc mà lại làm huynh đệ tương tàn vậy sao, xuống khỏi người ta mau.

Trứng gà: Tới rồi, mấy cái hình dung từ quá vô vị.. Tuy ta biết da dễ ta trơn bóng, nõn nà, nhưng sau mỗi lần được bóc vỏ, số phận của ta chính là chờ để bị ăn mà...

Điền Nghị rất tức giận, cảm khác lòng tự trọng của đàn ông bị khiêu khích. Lúc bị trói ở trong phòng, chút cảm hứng tình dục còn sót lại của hần cùng đều bị nước lạnh dập tắt hết cả.....

Hiện giờ hần cực kỳ muốn dốc sức phang y một trận, tôi và JJ của tôi đã bị cậu chơi hỏng thành công rồi.

Hần hoàn toàn không biết đối phương đang suy nghĩ cái gì. Ai nói lòng dạ phụ nữ khó dò như mò kim đáy bể, đàn ông cũng khó hiểu như thế, ít nhất hần không biết vì sao mình lại bị trêu đùa như thế.

Hỏi hần vì sao biết mình bị trêu đùa ấy à, là vì lúc đối phương ra đến cửa, vẻ trêu tức cùng với cười trên nỗi đau khổ của người khác hiện lên trong đáy mắt y đã bị hần nhìn thấy.

“Trước tiên cho tôi lý do” – Điền Nghị cố gắng giữ mình tỉnh táo, không muốn mình để lộ ra biểu hiện sau khi bị giày vò tinh thần.

“Lý do gì?” – Âu Khắc giả ngu.

Lý do chính là tên khốn kiếp nhà anh đã viết vớ vẩn về tôi trong tiểu thuyết. Chết đến nơi rồi cũng không biết đường nghĩ lại, chơi trò trói buộc gì gì đó chẳng phải là anh thích viết như thế hay sao. Để cho anh thử viết cảnh “bị trói” mà xem cảnh hay ho như thế này mà anh không cảm kích à...

“Bây giờ kết thúc rồi, cậu cởi trói cho tôi đi” – Điền Nghị thấy đối phương không muốn nói, thở dài một hơi, hần cũng không muốn gắng hỏi kỹ càng việc này. Để cậu ta tự nghĩ lại xem mình đã làm gì không đúng.

Quần chúng vậy xem: Chúng tôi hoàn toàn không ôm chút hy vọng nào đối với đường về nào như thân của anh...

“....” – Ôi? Tức rồi?

Tôi còn chưa dùng thất lưng đâu, anh như vậy làm sao tôi tiếp tục được?

Tình huống vừa rồi thất lưng không có đất dụng võ, lẽ nào y muốn một tay xóc lọ một tay cầm thất lưng quát mạnh vào đối phương sao?

Tự bỏ nào một hồi, tư thế đấy quá khó cũng quá biến thái.

Lời bộc bạch: Căn bản cậu không biết là lòng tự trọng của một người đàn ông đã bị cậu khiêu khích, cậu ta đã bị cậu làm giận tới mức mềm nhũn hết cả rồi. Nếu mà không cứng lên được nữa thì về sau cậu cứ làm bạn với gậy massage dài dài đi nhé. Đừng có vì cái nhỏ mà mất cái lớn như vậy.

Âu Khắc hậm hực cởi cà vạt đang buộc chặt tay đối phương và dây trói trên người, đang định nói gì đó liền bị đẩy ngã.

Trong tích tắc được cởi trói, Điền Nghị đột nhiên bổ nhào về phía Âu Khắc đè xuống hôn, sau đó...

Dụng răng rồi, đau chết mất.....

15. Chương 15: Có Đàn Áp Tất Có Đấu Tranh

Đầu lưỡi của hai người còn chưa quấn lấy nhau thì hàm răng đã không hài lòng mà va vào nhau trước.

Âu Khắc bị đẩy ngã là vì y căn bản không không ngờ rằng đối phương lại lên cơn động kinh, thế nên không kịp phòng bị.

Vừa va vào thì cả hai người đều bị đau. Tay Điền Nghị đang giữ tay đối phương vừa thả lỏng thì đối phương đã vùng ra.

Lúc này, trong đầu hắn chỉ tràn ngập hai chữ “vùng lên”, làm gì còn lo lắng nhiều như vậy, nên tiếp tục ấn Âu Khắc xuống mà hôn.

Thằng nào nói cưỡng hôn thực ra cũng rất con mẹ nó mang lại cảm xúc hả!!

Âu Khắc vẫn trốn tránh, kết quả bị nước miếng đầy mặt, giống hệt như bị một con chó to liếm vậy...

Chó to: Đôi cậu nam nam hai người, tôi là bạn tốt của con người, đừng có phá hoại tình hữu nghị tốt đẹp hài hòa này chứ.

Chó lớn đáng thương nằm mà cũng trúng đạn, đó chỉ là ví dụ thôi, xin em đừng có coi là thật...

Điền Nghị lần này đã cứng cả “trứng” rồi, mặc kệ đối phương có tức giận hay không, hắn vẫn cứ lấy tư thế vô cùng mạnh bạo mà phản kích lại những khiêu khích ngốc nghếch của đối phương lúc này.

“Khốn kiếp... Anh rút mau... ưm... rút.” – Âu Khắc căn bản không thoát nổi sự cưỡng ép như phát điên của đối phương, trả lời y, chính là những nụ hôn liên tục rơi vào môi hoặc mặt mình.

Âu Khắc mới tắm xong chỉ mặc độc cái quần lót, giờ lại đang bị Điền Nghị đè dưới người.

Một bàn tay của Điền Nghị mò xuống dưới ve vuốt cái thứ vẫn chưa cương cứng của đối phương.

Mệnh căn đang nằm trong tay người khác đùa nghịch, bị xoa nắn cách một lớp vải.

Âu Khắc bị nắm lấy điểm yếu bị nên không dám phản kháng lộn xộn.

Quả nhiên, đàn ông có chỗ đó không tốt, tóm lấy JJ chính là tuyệt kỹ tất sát.

Điền Nghị tự nhận mình là một người rất lý trí. Nhưng hiện giờ hắn cảm thấy lý trí gì đó sớm muộn sẽ làm hắn hỏng mất. Vì thế hắn cứ thế mà vứt bỏ lý trí, không nghĩ bất cứ thứ gì, cứ để tùy cho thân thể mình làm theo bản năng đi hôn hít, sờ soạng đối phương.

Hôn hôn hít hít thì thấy không đúng lắm...

“Lý trí” nằm ở điểm yếu đang bị đối phương tóm lấy vào giờ khắc đó bị “bản năng” lôi ra làm bia đỡ đạn.

Lần này, hai người cũng coi như đã ngang cơ nhau, mỗi người đều đang tóm lấy tính phúc cuối đời của đối phương.

Lý trí: Hức hức hức, bản năng, anh là đồ dê tiện. Sao lúc sướng thì là anh hưởng, còn vào thời điểm mấu chốt lại lôi tôi ra làm bia đỡ đạn chứ.

Bản năng: Anh tỉnh lại đi, chúng ta đang ngồi chung một thuyền. Trước cứ đoạt lại vũ khí từ tay đối phương rồi hãy đấu với tôi hức hức hức

Tay của Âu Khắc tóm lấy thứ đã cương cứng của đối phương. Điền Nghị thấy thật đau “trứng”. Hắn hoàn toàn không nghi ngờ, nếu hắn tiếp tục cưỡng ép thì đối phương sẽ bóp nát “trứng” của hắn.

Mấy quyển truyện đáng chết. Em thụ bị cưỡng hôn rồi cả người mềm nhũn như một vũng nước đang ở đâu hả? Sao em thụ nhà mình lại khó chơi thế chứ.

Cứng không được thì mềm. Điền Nghị từ bỏ, buông tay đang ở phía bụng dưới của đối phương ra, mà dần dần xoa lên trên lồng ngực, xoa nắn hai điểm trước ngực đối phương. Tư thế hung hăng hùng hổ hôn hôn cũng biến thành chậm nhẹ nhàng như chuồn chuồn lướt nước.

Hai hạt đậu đỏ trước ngực bị đối phương khê nắn, dùng hai ngón tay chà xát, hết lôi về bên trái rồi lại kéo sang bên phải. Cũng không biết từ lúc nào, bàn tay của Âu Khắc y đang nắm chặt lấy hung khí của đối phương thì lại đổi thành dán sát vào thứ đang cương cứng của y.

Thấy đối phương không tiếp tục phản kháng, Điền Nghị cúi đầu, ngậm lấy hạt đậu đỏ trước ngực đối phương, dùng đầu lưỡi liếm láp. Cái điểm nhỏ bé trên lồng ngực y bị nước miếng làm ẩm, tay hắn cũng không tiếp tục giữ lấy người đối phương mà đổi thành an ủi hạt đậu đỏ còn lại bị lạnh nhạt.

Sau khi mút hạt đậu bên trái sưng dựng đứng lên thì lại chăm sóc hạt đậu bên phải đang được ngón tay xoa nắn, bận rộn không biết trời đất ở đâu nữa.

Cơn đau nhẹ nhàng xen lẫn càng nhiều hơn là sự thích thú làm cho Âu Khắc không phản kháng nổi. Y cắn môi dưới, không nói gì cũng không phát ra âm thanh kỳ lạ nào, cúi đầu xuống thì thấy đối phương đang nhắm mắt, rất chăm chú tập trung ngậm lấy cái điểm trước ngực của y, không ngừng liếm mút. Cái thứ cương cứng của đối phương trong tay y cũng trở nên nóng phùng phùng. Y chợt nhớ tới lần mạnh mẽ điên cuồng va chạm cái đêm ấy, trong hậu huyết bắt đầu thấy trống vắng. Cái thứ đã mềm oặt của y lúc này cũng từ từ đứng lên.

Đẩy đẩy đầu của Điền Nghị, đối phương lại không hề di chuyển, vẫn cứ say sưa biểu hiện.

“Anh có mút nữa mút mãi thì cũng không mút ra sữa được đâu, có còn muốn làm không vậy?” – Âu Khắc bất đắc dĩ đành lên tiếng nhắc nhở.

“...” – Ể? Thành công rồi sao? Điền Nghị mừng hóm, vội vàng rời khỏi đôi đậu đỏ của đối phương.

“Anh nằm xuống, nhắm mắt lại, đừng cử động.”

Phản ứng đầu tiên của Điền Nghị là “Lẽ lại lại muốn trói nữa sao?”

Bờ vực của sự ám ảnh mà. Hắn kiên quyết sẽ không mắc phải lần nữa đâu. Hắn sẽ hỏng mất.

Đương nhiên, Âu Khắc ngạo kiêu như vậy, nếu như nói thế thì không biết chừng đối phương lại thẹn quá hóa giận. Tới lúc đó, người xui xẻo cũng chỉ có hắn. Thế nên hắn chỉ có thể thấp thỏm mà nhắm mắt lại.

“...” – Âu Khắc cầm nín, cái vẻ mặt thấy chết không sờn của đối phương kia là sao? Không cần phải làm ra vẻ không hề để ý như thế chứ cái tên khốn kiếp này, lông mi của anh run run đã bại lộ nỗi bất an của anh rồi, còn có, cũng không cần phải nắm chắc tay để bày tỏ lòng quyết tâm của mình như vậy chứ?

Tiếng lòng: Đó là vì bị cậu chơi tới mức bị ám ảnh rồi (*)y

Không xoắn xuýt về những thứ không vui vẻ này nữa. Âu Khắc đeo ba con sói mới cho hắn, tay phải tự mở rộng cho mình, tay trái đỡ dành thứ kia của đối phương, thỉnh thoảng lên xuống vài lần...

Lần trước ở khách sạn, Điền Nghị bị kẹt ba con sói. Đây vẫn là lần đầu tiên đeo hoàn chỉnh biện pháp an toàn ba con sói này...

Lần này không xuất hiện những tình huống khác lạ, đồ vật phía dưới bị ràng buộc lại làm cho trái tim của Điền Nghị cuối cùng cũng rơi xuống mặt đất. Rốt cuộc cũng không cần lo lắng đối phương lại tiếp tục chơi trò trói buộc nữa.

Sau khi Âu Khắc bơi trôn cẩn thận thì ngồi xổm phía trên Điền Nghị, để Điền Nghị tự mình giữ vật kia lại, còn tay của y thì cố gắng tách bờ mông, từ từ ngồi xuống cái thứ to lớn kia. Kể cả không lâu trước hậu huyết đã bị chơi tới mức hiện giờ chưa kịp khép kín vào hoàn toàn thì cũng không thể ngay lập tức tiếp nhận cái thứ vừa thô vừa to của đối phương.

Đợi tới lúc không dễ dàng gì mới vào được, Âu Khắc đã thấy hai chân mình đã tê rần, hơn nữa, vị trí như thế này thực sự quá sâu nên có chút đau.

Sớm biết vậy thì để hẳn tự tới là được rồi, đầu óc mình chắc nhất thời bị úng nước rồi nên mới muốn chơi tự cười.

Đợi tới khi thích ứng thì y mới từ từ cử động. Tư thế này thực sự rất mệt, nhưng khi nhìn thấy lông mày của đối phương vì động tác của mình mà khi thì nhíu lại, khi thì giãn ra, sau khi y tìm được tiết tấu thì dần dần có loại cảm giác đang khống chế đối phương.

Đàn ông ai cũng có loại dục vọng muốn khống chế rất mãnh liệt, y phát hiện mình cũng không phải là ngoại lệ. Vốn nghĩ rằng chơi tự cười cùng với việc tự sướng chẳng có khoái cảm gì nhưng khi làm thật thì lại phát hiện ra hoàn toàn trái ngược với suy nghĩ của mình.

Nhìn vẻ mặt của đối phương, khi thì sung sướng, khi thì nhẫn nại, động tác của y càng ngày càng ra sức. Đối phương dần dần theo tiết tấu của y mà cử động nửa người dưới, không ngừng ấn lên phía trên.

Điền Nghị mãn nguyện rồi, mấy thứ không vui tất cả đi gặp quỷ đi.

Không trách được, tính cách của hắn đã dễ dàng bị đối phương thâm tóm như vậy đấy, chỉ cần cho hắn một miếng thịt thì hắn sẽ cun cút chạy theo...

Tác giả có lời muốn nói: Đây vẫn chưa H được, chỉ vì tình tiết chương sau cần nên mới triển khai thôi.

16. Chương 16: Cười Quá Lâu Dễ Chóng Mặt

Hai người đều không phải tuýp người thích nói nhiều, thế nên lúc làm chuyện thân mật bọn họ cũng im lặng. Thở hổn hển mà quần lấy nhau không thể tách rời, vô thức phát ra tiếng rên rĩ. Tình cảm dạt dào, đêm xuân phóng túng, ánh đèn mờ ảo hắt bóng hai người đang quấn quýt lấy nhau trên vách tường.

Điền Nghị nhắm mắt cảm nhận Âu Khắc ở trên hắn chập trùng lên xuống, nhả ra nuốt vào cái thứ đang căng lên của hắn. Mỗi lần hắn đẩy eo lên, đối phương lại muốn tránh né, không muốn bị hắn chạm vào. Thế nhưng thân dưới vẫn dính chặt lấy nhau, làm sao có thể tránh được.

Đối phương làm động tác giang rộng hai chân ngồi xổm trên người hắn, tay hắn đỡ eo đối phương. Vòng eo đàn ông không tinh tế theo kiểu mềm mại như phụ nữ, mà vừa chạm vào liền có thể cảm nhận được nội lực ẩn giấu trong cơ thể bộc phát ra.

Cơ thể Âu Khắc rất đẹp, trắng nõn thon dài, bắp thịt rắn chắc, không phải loại đàn ông mạnh mẽ tráng kiện, càng không phải loại gầy gò ốm yếu, trắng nhợt mà là vừa đúng chuẩn, cảm giác thích vô cùng.

Nắm chặt eo đối phương mà phối hợp theo tiết tấu động tác của hắn, mỗi lần đối phương nhấn xuống, hắn đều không nhịn được dùng sức ấn eo đối phương xuống để đụng chạm hai lần.

Vừa rút ra lại cắm xuống, hắn vẫn theo nhịp điệu của đối phương. Tư thế này tiến vào cực kì sâu, cho dù hắn không dùng sức để chạm vào cũng có thể cảm thấy mình bị tăng tăng lớp lớp nếp nhăn kia bao lấy chặt chẽ đến mất hồn.

Hắn ngược mắt nhìn Âu Khắc, chỉ thấy đối phương đang nhắm chặt hai mắt, lồng ngực trần trụi theo động tác của hắn không ngừng lên xuống, mồ hôi chảy ra làm khuôn mặt tuần lã của y trông có vẻ ướt át.

Hai viên đậu đỏ trước ngực đối phương dồn máu dựng thẳng lên cũng bởi vì động tác không ngừng nghỉ của hắn mà lay động, hắn có chút thất thần, rất muốn lại được nếm thử.

Có thể có người đàn ông trời sinh nơi đó rất mẫn cảm, hắn thì hoàn toàn không có cảm giác gì, đầu ngực đối với hắn mà nói, giống như là trên lưng mọc ra hai cái mụn thôi. Hơn nữa nơi đó của hắn không giống Âu Khắc, nhỏ đến nỗi hoàn toàn không thể nắm được đừng nói đến ngậm lấy, ước chừng phải cần một cái mới miễn cưỡng liếm được.

Đối phương nhắm tịt hai mắt nên hắn không nhìn thấy, vì thế hắn cũng không biết đáy mắt đối phương có phải cũng đang ngập tràn tình dục, đọng đầy trong mắt là bóng hình của đối phương giống hắn không. Diên Nghi chưa từng cảm thấy một người đàn ông lại có thể gọi cảm đến mức này, ánh mắt của hắn chăm chú mà mê luyện đuổi theo đối phương.

Eo lưng dong đưa, thỉnh thoảng trong tiếng thở dốc còn xen lẫn rên rỉ, không có loại âm cuối cổ kêu giả vờ. Giống như con người của cậu ấy vậy, nhìn thì lạnh lùng, không tình cảm nhưng khi hai người giao hợp lại có thể mang cho hắn hình ảnh kích thích cảm giác rất mãnh liệt. Hay có thể nói hành vi tình dục với đàn ông có cảm giác cấm dục thì sẽ mang đến loại cảm giác đặc biệt, làm mình không nhận được muốn nhìn thấy y lộ ra nhiều vẻ mặt hơn.

Hắn không biết là liệu có phải kỹ thuật của hắn chưa tốt hay là do chuyện tình cảm trên thực tế không giống như miêu tả trong tiểu thuyết. Bạn công làm bạn thụ đến mức hai mắt thất thần, khóe mắt rưng rưng, da dễ ửng hồng, rên rỉ ngắt quãng các loại, nói chung một điểm trong tiểu thuyết cũng không có ở ngoài.

Đối phương hiện giờ hai mắt nhắm chặt, trên mặt chỉ có mồ hôi không thấy nước mắt, da dễ cũng không ửng hồng như tôm luộc, rên rỉ càng không phải là ngắt quãng nức nở.... Hắn có chút cảm giác thất bại, lúc này hắn cảm thấy đối phương giống như coi hắn là một cái gậy massage bằng thịt người ấy.

Căn bản hắn cũng không biết kỹ thuật gì cả, chỉ biết đâm vào rút ra cùng với nhấn vào, chà sát. Lúc làm, trên mặt đối phương không nhìn ra biểu tình gì, không biết là thống khổ hay thích thú.

Âu Khắc quả thực đã mỏi rã chân, cười cái em gái á, việc này so với đạp xe đạp còn mệt hơn, cười quá lâu đã bắt đầu chệnh choáng rồi.... Y căn bản không dám ngồi hẳn xuống, nếu như bị toàn bộ cái pín lửa của người kia chọc vào y sẽ chết, với cái tư thế này chắc chắn sẽ bị đâm thủng. Vốn là nhịp điệu còn đang do y điều khiển, nhưng dần dần đối phương lại bắt đầu không thành thật, tự mình hành động.

Y đúng là có chút lực bất tòng tâm, nhưng đối phương từ dưới lên ấn lúc nào rồi lúc nào cũng dùng tay giữ chặt eo y ấn xuống....

Đúng là khiến y cảm nhận được giống như một chiếc thuyền nhỏ không ngừng chìm chìm nổi nổi, không ngừng giãy dụa giữa biển khơi, mặc dù câu nói này là loại văn học thối nát. Nhưng không thể phủ nhận là “Nhất châm kiến huyết”*. Chỉ dựa vào việc một mũi tổn sức như vậy, y đã không muốn làm số 1 rồi.

*Nói trúng tim đen

“Âu Khắc, tại sao con không nghe điện thoại?” – Hai người đang làm rất tập trung, hoàn toàn không nghe thấy tiếng cửa mở, lúc này cửa đột nhiên bị mở ra, ngoài cửa truyền đến tiếng nói của một người đàn ông. Diên Nghi bị dọa đến mềm nhũn tại chỗ, không biết có thể nào gặp vấn đề vì kinh sợ mà bất lực hay không, vội vã kéo chăn che người đối phương lại.

Ngay khi u Thiên Dương mở cửa phòng liền nhìn thấy con trai bé bỏng của mình trần truồng dính lấy một người đàn ông trên giường, ông quả thực bị chấn kinh rồi....

Bởi vì cơ thể hai người đã được che lại, mà Âu Khắc lại ở trên, nên cha Âu đáng thương cho là thằng con bé bỏng của ông đang chòng ghẹo con nhà người ta (Cuối cùng tôi đã nghĩ tới chỗ buồn cười của cái tên này, cha Âu?) căn bản không nghĩ là đang ở tư thế cưới. Hiện giờ ông bị một kích đâm trúng, con trai của ông là đồng tính luyện ái, lúc con trai đang chơi đàn ông thì bị ông bắt quả tang.....

“Cha ra ngoài trước đi ạ” – Âu Khắc cũng bị dọa sợ, không phản ứng kịp tại sao cha y lại đột nhiên về nước, không nói một tiếng đã chạy đến tìm y. Lần này gay go rồi, không biết mẹ y có trở về không. Điền Nghị quả thực ngạc nhiên đến mức ngây người, lần này còn chơi trò gì nữa đây.

#bạn trai cũ tìm đến cửa giảng hòa# #bị bạn trai thực sự tới bắt gian#

Bây giờ đầu óc hấn rối tung lên, sau khi cửa bị đóng lại, Âu Khắc tiếp tục động tác hai lần, Điền Nghị đã mềm oặt... Bị kinh hãi quấy rầy hứng thú, hai người vừa xấu hổ vừa buồn bực. Điền Nghị càng khóc không ra nước mắt, vừa nãy Âu Khắc chặn mất tầm mắt của hắn, hắn không nhìn rõ đối phương là ai trông như thế nào. Đối phương sau khi nghe lời rời khỏi, Âu Khắc vẫn còn muốn làm, hắn kể cả không bị dọa sợ thì cũng không còn tâm tư làm tiếp nữa.

Hai người vội vã lau qua rồi từng người mặc quần áo vứt trên ghế vào.

“Người vừa rồi là?” – Điền Nghị thấy đối phương có vẻ không muốn giải thích, không nhìn được hỏi, lời tiếp theo “bạn trai cũ hay là bạn trai hiện giờ” không nói ra nổi.

“Cha tôi” – Âu Khắc đang mặc quần, nghe thấy Điền Nghị dò hỏi cũng chỉ phun ra hai chữ này rồi không trả lời thêm, y lúc này còn phải nghĩ biện pháp đối phó với cha mẹ y, không cần phải nói, chắc chắn mẹ của y cũng đi cùng.

Hiện tại Điền Nghị không còn tâm tư nào mà thưởng thức cặp đùi rắn chắc thon dài thẳng tắp có thể làm hấn phụt máu mũi của Âu Khắc nữa. Giờ hấn như bị sét đánh, đối với chuyện đối phương còn độc thân cũng không khiến hấn mừng rỡ, cũng không vì cái suy đoán vô trách nhiệm của mình mà thấy xấu hổ. Chuyện bị cha người ta bắt gian tại chỗ quả thực so với chuyện bạn trai cũ hay bạn trai hiện tại gì đó bắt gian lại càng khiến hấn không thể đối phó được.

17. Chương 17: Với Phụ Nữ Con Không Cứng Nổi

Hai người vừa mặc quần áo tử tế thì bên ngoài, tiếng gõ cửa đã thùng thùng vang lên.

“Đừng gõ nữa, đang mặc quần áo, sẽ ra ngay.” – Âu Khắc quay đầu ra cửa nói một câu. Tiếng gõ cửa đang vang lên không ngừng bỗng im bật.

“Trước hết tôi tiễn anh ra cửa. Hôm nay anh cứ về nhà đi. Tôi sẽ xử lý chuyện này.” – Âu Khắc không muốn liên lụy tới Điền Nghị. Sau khi mặc quần áo hấn hơi thì mở một cái lên đôi môi đang mím chặt vì căng thẳng quá độ của Điền Nghị.

Chờ khi nào hấn đi thì sẽ từ từ giải thích với cha mẹ của y vậy. Đau đầu thật, chắc lát nữa sẽ loạn đến mức gà bay chó sủa mất.

“Không được, chuyện này cũng có trách nhiệm của tôi. Sao có thể để cho cậu bị mắng một mình được. Chúng ta cùng nhau giải quyết là được.” – Vào thời điểm này, Điền Nghị sao có thể ăn xong phỉu mông bỏ chạy được.

Được rồi, tuy là vẫn còn chưa ăn xong...

“Cũng được. Vậy thì cứ để tôi nói, nói cái gì thì anh chỉ cần gật đầu là được.” – Âu Khắc nghĩ ngợi một chút rồi vẫn quyết định nghe theo lời Điền Nghị. Nếu như lúc này Điền Nghị mà rời đi thì cha mẹ y đúng là không ngăn được, nhưng sẽ có thành kiến với hấn, sẽ cảm thấy hấn là người đàn ông không thể gánh vác được chuyện gì.

Hai người bị ngăn cản giữa chừng nên dự vọng đã sớm bị dọa sợ mà tụt xuống. Bầu không khí gợi tình trong phòng ban nãy đã không còn chút manh mối nào.

Với tình cảnh vừa rồi thì Âu Khắc cũng không biết cha y đã thấy được bao nhiêu. Lát nữa y cũng chỉ có thể chuẩn bị binh đến thì tướng đỡ, nước tới thì đất ngăn thôi.

Hai người dọn dẹp sạch sẽ rồi một trước một sau nhanh chóng ra khỏi phòng. Điền Nghị vừa ra khỏi phòng thì đã thấy một người đàn ông trung niên và một người phụ nữ đang ngồi trên ghế salon trong phòng khách. Cặp vợ chồng này có lẽ là cha mẹ của Âu Khắc?

Người đàn ông nhìn khoảng hơn bốn mươi tuổi, đại khái là người phát tướng ở độ tuổi trung niên, bụng bìa tròn trịa, mắt đeo kính, vóc dáng rất cao nhưng bởi vì người khá mập nên vẫn rất điển trai. Mà người phụ nữ ở bên cạnh thì lại được chăm sóc rất tốt, dáng người vẫn rất quyến rũ, nhìn chỉ như hơn ba mươi tuổi, vóc dáng cũng không cao lắm, khi ngồi bên cạnh một người đàn ông như vậy lại trông có vẻ khá gầy yếu, giống như người đẹp và quái vật phiên bản người thật vậy.

Được rồi... Nếu không phải Điền Nghị nghe chính miệng Âu Khắc nói đó là cha của y thì hẳn hoàn toàn không tin nổi.

Lại mừng thầm, hãy còn tốt vì Âu Khắc ngoại trừ thừa hưởng vóc dáng cao ráo ra thì hoàn toàn không di truyền cái gì từ cha y hết.

Không đợi tới khi hẳn nghĩ xem lát nữa phải trả lời những câu hỏi của bọn họ như thế nào thì đã nghe được một đoạn đối thoại vô cùng quỷ dị.

“Cho em mỗi ngày đều xem mấy thứ vợ va vợ vẫn gì đó. Giờ thì hay rồi, con trai em cũng học được cách ‘làm’ đàn ông rồi đấy. Có phải nên mua pháo hoa về ăn mừng không?”

“Âu Thiên Dương, anh có ý gì? Con trai chính anh không dạy được thì giờ lại oán trách tôi à? Hóa ra con trai là do một mình tôi tự công tự thụ mà sinh ra đó hả? Có bản lĩnh thì kiếp sau anh tự sinh lấy một đứa, để tôi xem anh có thể sinh được cái thứ gì!”

“Đừng có thể hiện mấy cái thứ công với thụ gì đó của em nữa. Nếu như anh có thể sinh con thì cưới em làm gì chứ?”

“Được lắm, tên khốn kiếp nhà anh!! Lão nương ngủ với anh bao nhiêu năm như vậy, anh cũng chỉ coi tôi là cái máy đẻ thôi đúng không? Con trai đồng tính luyến ái thì liên quan gì tới tôi. Có phải anh còn muốn đổ hết trách nhiệm cho tôi vì khi dưỡng thai không nên xem mấy tiểu thuyết BL kia đúng không?”

(*BL: boy love*)

“...”

“Anh nói đi, sao anh không nói gì? Anh không vừa mắt tôi thì chúng ta giải tán đi. Đồng tính luyến ái cũng có thể di truyền mà, nghe anh nói thế thì tôi thấy hình như tôi giống như vợ của người đồng tính ấy, chỉ là cái máy đẻ thôi. Không biết chừng khi anh còn trẻ cũng là gay đó.”

“Em đủ rồi đó. Không cần phải nói liên thiên. Chúng ta tới đây là để bàn luận việc dạy dỗ con trai. Vấn đề cần thảo luận bây giờ là làm thế nào để lôi con trở về con đường đúng đắn. Nếu thực sự tìm tới đàn ông để qua ngày thì em có còn muốn ôm cháu nữa không hả?”

“Chuyện nói dối tông đường không phải còn có thằng cả sao? Hơn nữa có những người đồng tính yêu nhau, sau đó come out lại bị chia rẽ thì sẽ phải đối mặt với rất nhiều áp lực. Anh xem hiện giờ có biết bao nhiêu người tự sát kia kìa? Con trai của tôi anh không đau lòng nhưng tôi đau lòng.”

“Đúng là không thể nói lý lẽ với em. Lúc bình thường em xem mấy thứ vợ vẫn kia thì anh nhin. Nhưng hiện giờ con trai mình ‘làm’ với đàn ông em vẫn còn tiếp tục như vậy sao? Cũng bởi hủ mẹ* như em mới sinh ra một đứa không bình thường như vậy.”

*hủ mẹ: cũng giống hủ nữ, chẳng qua đã làm mẹ rồi

“Con trai tôi sinh ra hoàn toàn thẳng. Tôi biết được là nửa đường nó lại cong à.”

Vừa mới ra khỏi phòng, hai người Âu Khắc và Điền Nghị nhìn nhau không nói gì. Từ trước tới giờ Âu Khắc cũng không hề hay biết y còn có một hủ mẹ.

Hiện giờ chỉ có thể tìm ra bước đột phá từ chỗ mẹ của y thôi. Âu Khắc nắm lấy tay Điền Nghị rồi đi vào phòng khách, gãi gãi lòng bàn tay Điền Nghị rồi nói thầm bên tai hắn, “Tới lát nữa chúng ta biểu hiện tình tứ một chút. Tôi muốn come out.”

Điền Nghị gật đầu, vốn dĩ hắn đã có cảm tình với Âu Khắc. Nếu như được cha mẹ của đối phương ủng hộ thì con đường theo đuổi vợ của hắn sẽ bớt không ít cản trở, không biết chừng còn có thể một bước lên trời.

Mà đồng thời, hắn chỉ có thể câm nín đối với người mẹ dưng mãnh của Âu Khắc, cha của y chắc cuối cùng cũng phải khuất phục thôi nhỉ? Hơn nữa trong nhà của đối phương còn có anh trai để nối dõi tông, không giống như hắn là đứa con trai duy nhất.

Nghĩ tới đây hắn thấy vô cùng cảm ơn cha mình. Lúc trước khi hắn biết xu hướng tính dục của mình không đúng thì hắn liền cầu cứu với cha mình. Cha hắn cho rằng mẹ của hắn đã gây ra cảm giác ám ảnh tội lỗi cho hắn nên cũng chưa từng mắng chửi một câu, chỉ nói rằng con đường này không dễ đi, để cho hắn tự mình lựa chọn, đừng để tương lai xảy ra chuyện gì lại hối hận.

Hai người vừa xuất hiện thì hai cái người vốn dĩ đang cãi nhau tới mức mặt đỏ tía tai lập tức ngừng phun lửa.

Ánh mắt của mẹ Âu Khắc trực tiếp lướt qua Âu Khắc mà quét tới Điền Nghị như chiếu tia X-quang. Dáng vẻ bình tĩnh vô cùng, giống như cái người vừa rồi chỉ vào mũi cha của Âu Khắc mà mắng kia hoàn toàn không phải là bà vậy. Điền Nghị cảm thấy áp lực thật lớn, giống như trên hiện trường bắt gian thì nhìn thấy cha mẹ của đối phương vậy...

“Chào chú, chào dì. Cháu là bạn của A Khắc.” – Điền Nghị lễ phép chào hỏi, mặc dù chính hắn cũng thấy nụ cười của mình rất cứng nhắc.

“Bạn? Bạn mà có thể lên giường luôn thì là cái loại bạn gì?” – Cha của Âu Khắc giận tới mức mặt đỏ bừng bừng, không biết là do tức giận với mẹ của Âu Khắc hay là bị đứa con trai vô liêm sỉ kia chọc tức.

“Bạn trai thì sao không thể lên giường được.” – Chỉ một câu của Âu Khắc mà làm cha y giận run cả người. Có bà xã là hủ nữ, mỗi ngày xem mấy thứ vợ vắn kia, đã là vợ chồng già nhiều năm như vậy rồi nên ông đành nhịn. Mà giờ vì bỏ lỡ sinh nhật của con trai nên mới tới đây đền bù thì ông lại thấy... đúng là sốt ruột.

Điền Nghị im lặng giả chết. Hắn thật sự không biết phải nói gì, hắn không chỉ không biết chuyện nhà của Âu Khắc, mà coi như có biết thì hiện tại cũng không có tư cách gì mà xen mồm vào.

Thế nên hắn chỉ có thể nắm chặt tay Âu Khắc để y cố gắng bình tĩnh, không làm cha của y tức giận.

Mẹ của Âu Khắc lúc đầu đánh giá con dâu của mình một hồi, phát hiện hắn là một người thành thật, cũng không tồi, một em thụ đẹp trai như vậy không trách được con trai sẽ thích. Tuy bà là một hủ nữ nhưng sự thật con trai mình là cong vắn rất khó chấp nhận. Những người đồng tính ở với nhau đã phải nhận rất nhiều áp lực rồi, con đường này không dễ dàng. Trong nước cũng không thể so với nước ngoài. Bà không hy vọng bị người khác nói là biến thái.

Ánh mắt lại đảo qua hai tay đang nắm lấy nhau của hai đứa. Được rồi, bà quyết định sẽ tận lực không nhúng tay vào. Cái chuyện phá CP, lấy gậy đánh đôi uyên ương này vẫn là để cho người cha độc ác kia tới làm đi.

“Cùng đàn ông lên giường mà con có thể thản nhiên nói như vậy à? Anh ta có thể sinh con cho con sao?” – Cha u không ngờ rằng thằng con trai vô liêm sỉ này của mình lại có thể nói chuyện “làm” với đàn ông hiển nhiên như thế.

“Trong nhà không phải vẫn còn anh hai sao? Nếu cha thấy không đủ con cháu thì có thể sinh thêm một thằng con nữa với mẹ để cùng chơi với cháu của mình. Với phụ nữ con không cứng nổi.”

Âu Khắc nói mấy câu đó xong, khoe miệng của cha y nhăn nhó, sắc mặt của mẹ y cũng không dễ nhìn.

Để con trai tìm phụ nữ chỉ để nối dõi tông đường thì người đáng thương cũng là người phụ nữ đó. Vợ của người đồng tính hoàn toàn là do mấy tên đàn ông vô liêm sỉ không cần thể diện, chỉ vì trách nhiệm, chỉ vì muốn che giấu mà làm hại một cô gái vô tội.

Hơn nữa, không cứng nổi cái gì đó... Sao lại thấy mấy câu này có gì đó không đúng?

Lời tác giả:

Bởi vì sắp kết thúc nên tôi bắt đầu viết các tình tiết, mà đó lại là điểm yếu của tôi, thế nên mỗi ngày chỉ có một chương thôi.

Tôi sợ tôi sẽ viết thành BE mất hahahaha. Không muốn bị BE thì đừng giục nữa nha.

Ngoài ra, PS: mọi người đừng nhìn lúc trước tôi bị động kinh mà viết như điên, giờ quay đầu nhìn lại tôi thấy mình đúng là lập dị, có lẽ là do trong lòng tôi suy nghĩ đen tối quá nhiều.

Cái việc muốn tự sát gì đó chỉ là muốn chối bỏ hiện thực thôi. Kể xấu gieo vạ ngàn năm, tôi đoán chắc tôi chưa chết được đâu, là do tôi quá để ý những chuyện nhỏ nhặt thôi. Mấy cái post đó tôi thực sự không nên đăng lên. Xin mọi người tiếp tục ủng hộ.

18. Chương 18: Dội Một Chậu Máu Chó Thật To

Người nhà có biết.....tình hình bây giờ của cậu không?” – Cha Âu thấy thằng con mình có vẻ khó chơi, quyết định cậy miệng Điền Nghị thăm dò.

Vốn là muốn hỏi cha cậu ta có biết cậu ta chơi bởi bữa bãi ở bên ngoài không? Lời đến chót lưỡi lại thay đổi, dù sao ông cũng không muốn nói những lời khó nghe như vậy với lớp trẻ.

“Cha cháu biết rồi, đối với xu hướng tính dục của cháu, ông ấy đã hiểu và ủng hộ.” – Điền Nghị hoàn toàn không ngờ rằng bố vợ tương lai đột nhiên hỏi thăm, hẳn sẽ sốt trong chốc lát mới phản ứng được, bèn thành thật trả lời.

“.....” – Thà không hỏi còn hơn.

Cha u không ngờ còn có loại cha mẹ như vậy, trơ mắt nhìn con trai mình đi vào con đường lệch lạc, không những không uốn lại cho thẳng mà còn tỏ thái độ ủng hộ, sao lại có người cha như vậy chứ.

“Hai đứa đã bên nhau bao lâu rồi?” – Mẹ Âu Khắc vốn đang ngồi bên cạnh chuẩn bị tinh thần tránh lại rước họa vào thân khi hai bên làm ầm ĩ một trận, nhưng không ngờ người nhà đối phương lại ủng hộ, chẳng lẽ cậu ta có bệnh không tiện nói?

Theo hiểu biết của bà thì người trong nước cực kỳ phản cảm với đồng tính luyến ái, càng khỏi nói thể hệ trước, quả thực coi như lũ lụt, thú dữ. Lẽ nào đối phương có bệnh không tiện nói nên người nhà không thể không thỏa hiệp?

Mấy hôm trước bà đọc được bài đăng trên mạng có nói về một người đàn ông mắc một chứng bệnh kỳ quái, người đàn ông đó nhìn thấy bộ phận sinh dục của phụ nữ liền thấy khó chịu, bị dân tình trêu là “Chứng sợ B”.

Người đàn ông đó ngoại hình không tệ, rất nhiều các em gái nhao nhao vào bình luận rằng anh ta có tiềm năng là gay, đồng tính luyến ái.

Mẹ Âu. So với bà thì Điền Nghị quả thực quá yếu ớt, bà mới thật là – Vua bổ não.

“Một năm rồi ạ” – Để đề phòng mẹ y bắt đầu nổi cơn hóng chuyện, cũng đề phòng Điền Nghị nói sự thật, Âu Khắc đành tiếp tục nói dối.

Từ một tuần vọt lên thành một năm gì gì đó là do Âu Khắc phòng ngừa bố mẹ y lấy lý do “Thời gian quen biết quá ngắn chưa hiểu nhau” để bắt ép y “Chia tay”.

Điền Nghị nghe thấy Âu Khắc nói vậy thì cúi đầu, khóe miệng cong lên một cái, đây là một bước tiến dài, hẳn tỏ vẻ thích nghe tiếp.

“...” – Mẹ Âu Khắc thấy con trai mình một mực cứng chiều, che chở đối phương, sợ hắn bị gây khó dễ, mà “Con dâu” một mực e thẹn cúi đầu, quả thực được một lần sáng mắt, xem ra rất khó có thể bẻ thẳng con trai mình.

Một năm... Một năm rồi... không ngừng vang lên liên tục bên tai bố u.

Cái thằng khốn này về nước cũng mới có một năm. Lúc trước sao ông lại tin lời nó nói muốn về nước để phát triển chứ.

Hóa ra tất cả đều có âm mưu từ trước, cái thằng nhóc con này, cha u mà biết có chuyện như bây giờ thì đã chẳng bao giờ đồng ý.

Hồi ở nước ngoài, Âu Khắc không kiếm bạn gái, ông vẫn cho rằng con trai không thích gái ngoại quốc, lúc con trai về nước ông từng nghĩ liệu có phải nó về nước tìm bạn gái gì đó hay không.

Kết quả đúng là tìm bạn, nhưng giới tính là nam.

Tam đường hội thẩm* kiểm tra hộ khẩu sẽ bắt đầu rất nhanh thôi.*tam đường hội thẩm: ở đây có nghĩa là tiến hành điều tra, xét hỏi mức độ cao

Khi bọn họ hỏi về người nhà Điền Nghị, hần dùng ánh mắt buồn bã nói rằng cha mẹ đã ly hôn, từ nhỏ hần vẫn sống với cha. Mẹ Âu Khắc theo bản năng của người mẹ phát ra “Vòng sáng Thánh Mẫu”, nhưng cha u lại cảm thấy đều tại cha mẹ cậu ta đã ly dị từ khi cậu ta còn nhỏ, không được mẹ dạy bảo mà bị một người đàn ông thô thiển nuôi nấng, không hiểu hoặc thiếu tiếp xúc với nữ giới nên mới khiến cho cậu ta “lỡ bước” như thế này. Ông cũng không quá ghét Điền Nghị như vậy nữa.

Nếu không phải tự mình bắt quả tang thì ông còn cảm thấy Điền Nghị là một chàng trai rất tốt. Tướng mạo đàng hoàng, ăn nói khéo léo, không giống những thanh niên bần thiếu xấu xa thời nay.

Ác cảm giảm đi một chút, màn “thẩm vấn” phía sau so với lúc trước đã ôn hòa hơn nhiều.

Đang hỏi tại sao bọn họ lại quen nhau, Điền Nghị câm nín, không biết trả lời như thế nào.

Chẳng lẽ nói là vì chuyện tình một đêm ở quán bar nên quen nhau sao? Chắc chắn sẽ khiến cho cô chú tức điên lên đuổi đánh hần ra ngoài nhỉ?

“Anh ấy là nhà văn, con thích đọc tiểu thuyết của anh ấy từ lâu rồi, cứ vậy mà quen” – Âu Khắc biết Điền Nghị không trả lời được nên giải vây giúp hần.

Hả?

Điền Nghị ngạc nhiên, vì sao Âu Khắc biết hần là nhà văn?

Hần nhớ rõ là mình chưa từng nói với Âu Khắc mình làm nghề gì, không có khả năng bị bại lộ do nói mơ lúc ngủ chứ?

Hần không có thói quen nói mơ mà....

Bỗng nhiên nghĩ đến trước đó đúng lúc hần viết chương H văn “Trò chơi buộc chặt”.

Sau đó đến nhà Âu Khắc....

Không chỉ bị trói còn phải trơ mắt xem đối phương chơi một lần...

Trong nháy mắt hần đã hiểu...

Chẳng trách hần vẫn không hiểu sao Âu Khắc cố tình muốn chinh hần, có nỗi oán giận với hần lớn như vậy.

Hóa ra...

Thực sự là tìm đường chết mà.

“Viết tiểu thuyết gì vậy? Bút danh của cháu là gì?” – Mẹ Âu Khắc bỗng nhiên nói chen vào.

Bà thường đọc một vài bộ tiểu thuyết, hai người quen biết nhau như vậy không thể phủ nhận là rất lãng mạn...

“Bút danh là Thiên Ý, viết....” – Còn đang sào nhào nghĩ làm thế nào nói là “Tiểu thuyết đam mỹ”, đã bị mẹ Âu Khắc ngắt lời.

“Có phải bộ BL ‘Hương văn’ là cháu viết không? Lại còn để BE nữa.” – Mẹ Âu Khắc nghiêng răng nghiêng lợi nói.

“Vâng, đúng ạ, bộ tiểu thuyết đầu tiên cháu viết chính là bộ đó, lúc ấy đã viết một kết cục bi kịch”.

Mặc dù là như vậy không sai, thế nhưng nếu cô thích, cháu có thể đổi thành HE ạ!!! Hiện giờ Điền Nghi cực kỳ muốn nói câu ấy.

Sau đó chính là quyết định khi trở về sẽ ngừng cái bộ H văn kia...

Bên trong A Khắc rồi cái gì gì đó cứ thế mà tan vỡ, đó hoàn toàn là do hấn YY, không nói đến việc hấn đã làm chuyện có lỗi với Âu Khắc. Nếu như bị mẹ cậu ấy đọc được thì còn đến mức nào nữa...

“Từ bộ ‘Hương văn’ cô bắt đầu đọc tiểu thuyết cháu viết, mấy bộ tiếp theo cũng đọc cả, chỉ là gần đây chuẩn bị về nước nên không có thời gian đọc tiểu thuyết nữa. Cô còn thường viết bình luận, ID là Ngôi sao nhỏ, cháu có ấn tượng chứ?” – Mẹ u vô cùng vui vẻ hỏi, không ngờ con dâu lại là nhà văn mà bà vẫn thường dõi theo từng chương truyện. Thế giới này quá nhỏ, quá khó lường rồi.

Được rồi, Điền Nghi, Ngôi sao nhỏ là hình như là một fan cứng của hấn. Từ lúc hấn viết tiểu thuyết cho tới giờ vẫn luôn làm tàu ngầm theo dõi từng chương, bây giờ hấn vô cùng vui sướng vì dạo gần đây đối phương không có thời gian lên mạng nên không đọc được truyện H hấn viết, về nhà hấn càng phải dừng truyện ngay tức khắc.

Ngôi sao nhỏ nào đó hấn vẫn nghĩ là một em gái hủ mong manh dễ vỡ, thế nhưng tại sao lại là “mẹ vợ”.

Đúng là một cháu máu chó to đùng dõi xuống, lúc này hấn thấy mình như hết hơi.

Âu Khắc không ngờ mẹ y lại là fan của Điền Nghi, thật quái gở...

Có thể nói bộ tiểu thuyết “Hương văn” đã giúp Thiên Ý nổi tiếng, hồi ấy đã lấy đi bao nhiêu nước mắt, kết cục BE tàn nhẫn, về sau Âu Khắc cũng không quan tâm đến những tiểu thuyết khác của Thiên Ý nữa.

Một hủ nữ, hai gays vì bộ truyện “Hương văn” đã làm cho bầu không khí ngột ngạt ban này bị quét sạch.

Cha Âu ngồi bên cạnh suất nổi cáu. Giờ thì hay rồi, ba người chung một chiến tuyến, cô lập ông ở một bên, ông làm sao chịu nổi, càng đáng hận hơn nữa chính là ấn tượng với Điền Nghi vừa tốt lên chút chút trong nháy mắt đã xấu đến tột độ.

Cũng bởi vì có những nhà văn viết thứ tiểu thuyết lung ta lung tung này mà đầu tiên là khiến vợ ông ngày nào cũng ngồi ôm máy tính, bây giờ lại đến lượt con trai ông đi theo con đường hư hỏng.

Lại còn Ngôi sao nhỏ nữa chứ, nhìn vẻ mặt hưng phấn của bà xã, có mà giống con khỉ đột lớn biểu diễn xiếc khỉ thì có.

(*nick mẹ Âu là Tiểu Tinh Tinh, ba Âu nói là Đại Tinh Tinh =))*

Cha Âu thực sự không muốn nhìn tiếp nữa, không nói một lời đứng dậy đi ra ngoài, sắc mặt tái nhợt.

19. Chương 19: Năm Bốn Mạng Nền Mặc Quần Lót Màu Đỏ

“Cháu không nên để cho Đông Tử bị tai nạn xe cộ rồi chết. Cái loại người như Đường Tinh hoàn toàn không thích hợp để cậu ta yêu, cậu ta xứng đáng với người tốt hơn bla bla bla.” – Mẹ u mặt mày đau khổ nói.

“Vâng, vâng, vâng. Lúc đó cháu chỉ thấy như vậy đã là kết thúc tốt nhất cho bọn họ thôi.” – Điền Nghi gật đầu đồng ý. Trong lòng lại nghĩ, chết cũng đã chết rồi, chỉ là nhân vật trong truyện thôi mà, không cần phải có oán niệm lớn như vậy chứ.

Ngòi bút của tác giả giết người như ngóe, mà cũng không phải là loại phạm pháp giết người.

Dì à, dì đừng có dùng cái vẻ mặt như muốn giết cháu báo thù như vậy.

“Đông Tử chết rồi thì thôi đi. Đường Tĩnh là loại người dối trá, bên ngoài thì làm ra vẻ khổ sở, còn không phải vẫn tìm được người mới như bình thường sao, chỉ thấy người mới cười chứ không thấy người cũ khóc.” – Mẹ u nghiêng răng nghiêng lợi.

“Vâng... Dì xem, bây giờ đang lưu hành loại truyện trọng sinh, hay là về cháu viết một truyện trọng sinh, để Đông Tử sống lại thì sao ạ?” – Điền Nghị thấy dường như mồ hôi mẹ mồ hôi con sắp rơi hết ra rồi.

Đột nhiên hắn cảm thấy mình đúng là đồ cạn bã. Lúc đó vừa viết kết cục như vậy đã có vô số tin nhắn rồi, lượt xem của truyện tăng ầm ầm vào tổ khổ là hắn không nên để cho Đông Tử trở thành vật hy sinh, lại còn cảm hận Đường Tĩnh vì sau đó đã tìm được người yêu mới.

Có người thì vĩnh viễn yêu một người không thể yêu mình.

Có người thì cho dù tình cảm trả giá nhiều như thế nào cũng không được đáp lại bao nhiêu.

Tiểu thuyết chỉ là tiểu thuyết. Các người đừng có sống trong tưởng tượng nữa được không. Cầu xin đó!!!

Tình cảm không phải là thứ công bằng, không phải là thứ có thể trao đổi đồng giá, anh yêu tôi bao nhiêu thì tôi nhất định phải yêu anh bấy nhiêu.

Trên thực tế, những người chết vì tình gì đó hoặc cô độc cả đời gì đó hoàn toàn không hợp logic mà. Hơn nữa, tình yêu giữa hai người bọn họ căn bản là bất bình đẳng, cầu xin người đừng có quá nghiêm túc như vậy.

“Được, loại truyện này dì cũng từng đọc rồi. Cháu nhất định phải để Đông Tử có bàn tay vàng*, không được ngược.”

*bàn tay vàng: ý chỉ nhân vật được tác giả cho một loại “năng lực” có thể thoát khỏi mọi nguy hiểm, kể cả tới phút cuối vẫn lật ngược được ván cờ

“Được... Được ạ. Khi về cháu sẽ viết dàn ý.”

Đùa chứ, mẹ vợ nhất định phải đặt lên đầu mới được.

Ngược rồi vật hy sinh rồi BE cái gì gì đó đều phải thu thập hành lý mà đi càng xa càng tốt đi.

Điểm then chốt là mẹ vợ anh là mẹ ruột* của Đông Tử, đây chính là ngón tay vàng cỡ bự.

*trong truyện thì các tác giả làm mẹ ghẻ sẽ ngược nhân vật tá toi, một nồi máu chó. Còn mẹ ruột thì đương nhiên thương con đẻ, nên hoàn toàn không cho ngược đó.

Tình cảm hai người tốt đẹp, dì thì đưa ra ý kiến, cháu thì nhận dạy dỗ đúng là đã chọc mù hai mắt của cha u.

Vốn dĩ khi đi tới cửa là muốn đợi con trai và bà xã ngăn mình lại, nhưng thế mà hoàn toàn bị bỏ qua... không thèm nhìn tới.

“Rầm.” – Cửa bị một lực mạnh đóng sầm lại vang lên một tiếng lớn phá vỡ bầu không khí tốt đẹp.

Âu Khắc sớm đã nhìn thấy cha mình nổi giận đùng đùng chờ bọn họ dưới cầu thang, nhưng y vẫn không chịu xuống, trước cứ lôi kéo mẹ về hàng ngũ của mình mới là chân lý.

Về phần cha của y, y thấy hoàn toàn không có hy vọng được sự đồng ý của ông, cứ để cho mẹ đi đối phó với ông ấy vậy.

Các bạn gay khi chuẩn bị come out thì xin nhất định phải lấy được lòng mẹ vợ. Phụ nữ thường hay mềm lòng, dễ nói chuyện, dễ cảm hóa hơn.

Mẹ của y đã chuẩn bị để điền Nghị cho một người “bị tai nạn xe cộ” chết được mấy năm rồi hồi sinh lại. Sau đó cho hắn có bàn tay vàng, để hắn có năng lực nam và nam với nhau cũng sinh con được, rồi còn cái gì đó giả tưởng một chút nữa.

Nam với nam có thể sinh con, mấy chữ này thì đã từng có rồi, thí dụ như sông Tử Mẫu trong truyện Tây Du Ký, đàn ông chỉ cần uống một ngụm nước thì có thể mọc ra tử cung...

Ngô Thừa Ân: Nhắc tới tôi làm gì, yêu quái ăn một miếng thịt của Đường Tăng cũng có thể trường sinh bất lão. Truyện của tôi là truyện tu tiên, nam với nam mà sinh được con ở trong truyện Tây Du kia tuyệt đối hợp lý. Phụ nữ ở Nữ Nhi Quốc chẳng lẽ cứ phải xếp hàng chờ một quả dưa chuột tới để thụ tinh sao? Thế thì đó là loại truyện ngựa giống kinh hồn đó.

#ông tổ của việc nam với nam mà sinh được con#

#Tây Du Ký là truyện tu tiên#

#Gậy Kim Cô mới là vũ khí lớn#

#Hành trình về Tây Thiên của bốn người song tu#

#Nhân thú giữa Tiểu Bạch Long và Đường Tăng#

Nhất định là do cách tôi mở Tây Du Ký không đúng rồi...

“Hôm nay đi đi đã. Lúc về đi sẽ xem truyện mới của cháu. Nếu như con trai đi bắt nạt cháu thì cứ nói cho đi.” – Mẹ u trao đổi số điện thoại với Điền Nghị rồi mới đứng dậy đẩy cửa đi tìm cha u.

Biên tập, cô có thể nghỉ việc rồi, giờ đã có mẹ vợ tôi đích thân giám sát.

Điền Nghị thấy áp lực rất lớn. Trọng sinh, rồi bàn tay vàng, rồi lại còn nam nam sinh con cái gì đó thực sự đã khiến chiến tới cực hạn của hắn rồi.

Cái thứ kinh hồn hoàn toàn không khoa học mà mẹ vợ hắn lại đánh tiếng rồi. Hiện giờ hắn nhất định phải hợp lý hóa bọn nó.

Nhạc phụ cùng nhạc mẫu đã đi rồi. Không chỉ Điền Nghị đã hết căng thẳng mà ngã ngồi lên sa lông, mà ngay cả Âu Khắc cũng thấy thả lỏng không ít.

“Truyện cậu đã đọc rồi sao?” – Điền Nghị hỏi dò, áp lực vừa giảm xuống mà bầu không khí trong nhà lại bắt đầu nghiêm trọng.

“Anh là nói tới cậu thụ dâm đang bị anh làm tới mức không xuống được giường kia sao?”

“...” – Đó không phải là tôi nói, mà là định nghĩa của các độc giả ở dưới, hoàn toàn không có quan hệ gì với tôi.

“Hay là nói tới chuyện đã làm nguyên một đêm, sau đó anh còn thấy cái thứ đồ chơi này của anh chính là máy đóng cọc?”

“...” – Được rồi, cái nick “Tác giả là kẻ thối nát” kia chính là cậu.

Hôm đó hắn đọc được một lời nhắn:

Tác giả, những thứ này đều là do anh bộ não quá phải không, hoàn toàn không hợp logic. JJ của nhân vật chính trong truyện toàn là thịt người, làm một đêm như máy đóng cọc không phải sẽ bị hỏng luôn hả?

Đầu tiên hắn đồng ý đó là chuyện không hợp lý, chỉ ít Âu Khắc sẽ không để hắn làm nguyên một đêm. Thế nên hắn quyết định tìm cảm giác thành tựu để thỏa mãn mình, bị nghi vấn như vậy thì hắn vốn dĩ vẫn duy trì sự bình tĩnh, nhưng nick lại là Tác giả là kẻ thối nát.

Cái ID này làm hắn không bình tĩnh nổi, quay đầu nhìn tới những nghi vấn của y thì thấy giống như đã lấy dao đâm vào tim hắn vậy.

Hắn vất vả lắm mới đem em thụ ngạo kiêu ra mạnh mẽ làm nửa ngày. Sau đó đối phương tức giận thì thôi đi, JJ của hắn còn quang vinh mà bị thương nữa. Hiện giờ một tên anti-fan chất vấn hắn như vậy, làm cho hắn vô cùng khó chịu.

Xưa nay, hắn vốn dĩ vẫn không thích trả lời bình luận mà giờ đây hắn lại nghênh ngang trả lời lại một câu: Không phải cái JJ nào cũng đều là máy đóng cọc.

Đại thần đam mê à, người đây là muốn đùa chết tôi phải không.

Đầu tiên là mẹ vợ là fan cứng cực, rồi lại tới bạn trai là anti-fan.

Hiện giờ Điền Nghị thực muốn tìm một cái lỗ mà chui vào. Câu hỏi bình thản của Âu Khắc làm cho hắn chảy mồ hôi lạnh. Để qua được ngày hôm nay thực sự làm hắn lao tâm khổ tứ.

Màn kịch trời buộc → vậy xem màn kịch người ta tự sướng → bị cha vợ bắt gian tại giường → làm cha vợ tức giận rời đi, lôi kéo theo mẹ vợ là fan cứng cửa.

Đến bây giờ, lại lộ ra chuyện bạn trai ở trên mạng là anti-fan, nghi ngờ năng lực của hắn rồi lại bị hắn phản kích lại.

Hắn thấy chắc hẳn phải đi cầu phạt để giải xui thôi.

Quần lót đỏ: Đây là cảnh tượng xảy ra do vào năm bồn mạng mà anh lại không mặc quần lót đỏ đó.

Mấy cái thứ mê tín này có muốn cũng không kịp nữa rồi... Hiện giờ mình đi mua có còn kịp không vậy?

Lời tác giả:

#Nói không giữ lời không thể có được tình yêu#

Tôi lại không giữ được lời hứa rồi. Vốn dĩ hôm qua đã định đăng chương truyện của hôm nay rồi. Đã nói là một ngày một chương nhưng hôm nay tôi lại không nhin được mà gõ tiếp, thế là tôi cứ thế gõ...

Ha ha ha, tôi quyết định là cứ viết chương mới tùy ý thôi.

Các bạn đừng quá yêu tôi mà bảo tôi nói mà không giữ lời nha.

20. Chương 20: “bản Sao Chép” Tới Từ Ảo Tưởng Của Hắn

“Hay là anh thấy lẽ ra tôi nên bị anh làm tới mức phải hô ông xã đừng mà, đừng mà thì anh mới có cảm giác thỏa mãn?”

“...” – Hiện giờ gọi ông xã thì cũng chẳng có chút không khí gì cả, Điền Nghị không có gì để nói.

“Sao lại không nói gì, chột dạ sao?”

“...” – Vừa rồi Điền Nghị thấy mẹ của Âu Khắc quá mạnh mẽ, nên đã thấp một ngọn nến cho cha của y. Còn giờ, rốt cuộc hắn đã thấy đồng bệnh tương liên, chỉ hận không chuẩn bị thêm một ngọn nữa. (*cho bản thân =)*)

Bị Âu Khắc chất vấn ngay tại trận, Điền Nghị ngượng ngùng không biết phải giải thích như thế nào.

Khi hắn viết truyện chưa từng nghĩ tới chuyện người như Âu Khắc lại thích đọc những tiểu thuyết như vậy.

Khi đó, hắn chỉ lo hứng khởi viết nên câu chuyện thuộc về mình, chìm đắm trong sự tán dương của người đọc mà quên đi suy nghĩ của nhân vật chính trong đó.

Không phải hắn định dấu giếm, chỉ là hắn không nghĩ rằng sau khi đối phương biết chuyện lại giận dữ như vậy.

Đối với tiểu thuyết đó, hắn thấy vô cùng có lỗi, trong truyện thực sự đã phá hủy hoàn toàn con người Âu Khắc.

Hay là nói, vì chủ nghĩa đại nam tử của hắn nên mới dùng ngòi bút viết ra nhân vật thụ như vậy.

Viết các câu chuyện đã nhiều, vẫn luôn sống trong những câu chuyện của người khác, đến khi viết về chuyện mình tự trải qua thì lại không nhin được mà thêm thắt vài thứ không đúng với thực tế.

Ví dụ như cuộc gặp gỡ giữa hắn và Âu Khắc là một khởi đầu nhẹ nhàng, do đánh bậy đánh bạ, quỷ thần xui khiến mà thành.

Mà trong tiểu thuyết, dưới ngòi bút của hắn vẽ ra, lại thành một người đập lên đám mây bảy màu từ trên trời giáng xuống... Kiệt Khắc Tô.

Ví dụ như một màn tình ái giữa hắn và Âu Khắc vẫn luôn là Âu Khắc dẫn dắt.

Mà trong tiểu thuyết, từ đầu tới cuối đều là do hắn khống chế đối phương, dẫn dắt đối phương, làm cho đối phương bị “làm” tới mức khóc nức nở xin tha, rõ ràng là không chịu được nữa nhưng vẫn vừa lắc eo vừa nói “cho em” rồi lại còn “vẫn muốn”.

Trước giờ, khi viết văn hắn vẫn luôn khá sát thực, không viết về những loại tình yêu trời long đất lở, dây dưa tới già vãn vãn.

Nhưng khi viết cuốn tiểu thuyết đó, hắn lại không nhịn được mà khắc họa một cách cường điệu đối phương, càng viết càng làm cho một người vốn không phải quen biết lắm lại giống như thực, sống động như vậy.

Chìm đắm trong chính những suy nghĩ của mình, bỏ ra các chi tiết nhỏ để trở nên tinh tế hơn. Hắn không cam lòng chỉ dùng một đôi câu để viết về cuộc gặp gỡ của hai người rồi tới việc đối phương xuất hiện và tất cả những chuyện phát sinh sau đó.

Rồi dần dần đã phá hỏng, trở thành “A Khắc” trong tưởng tượng của hắn.

Hiện giờ, chính chủ đã có ý kiến, “bản sao chép” kia của hắn chỉ có thể bị phá hủy thành tro mà thôi.

Nghĩ trước nghĩ sau, xem ra lời mời của hôm nay chỉ là một màn trả đũa của đối phương mà thôi... Giờ đây hắn hoàn toàn không còn chút oán niệm gì với chuyện “việc tốt” đang làm nửa chừng thì bị phá đám nữa.

Hôm nay giả làm bạn trai của y coi như giúp y come-out để bồi thường vậy.

Tối thiểu đã giúp y lời kéo được vị hủ mẹ là fan cứng làm hậu phương để y đối phó với cha. Sau này hy vọng khi y tìm được một người thật lòng thì gia đình của người đó sẽ bao dung, tiếp nhận y.

Chỉ ngần ngừ vài tiếng từ chiều tới giờ đã phát sinh biết bao là chuyện, hiện giờ, sau khi tất cả đã kết thúc, hắn đột nhiên thấy thật mệt mỏi.

“Xin lỗi, chuyện cuốn tiểu thuyết tôi rất xin lỗi cậu. Khi về tôi sẽ lập tức ngừng truyện. Không có chuyện gì thì tôi đi trước.”

Điền Nghị cúi đầu nói xin lỗi xong thì không dám xem thái độ của đối phương ra sao mà vội vàng bước ra khỏi nhà Âu Khắc.

A Khắc giả lập dưới ngòi bút của hắn phù hợp với tất cả những ảo tưởng về đối tượng tương lai trong lòng hắn. Thế nhưng, bị Âu Khắc chất vấn như vậy, dường như đối phương thấy chuyện này đối với y là sự sỉ nhục.

Mãi đến khi ra khỏi khu nhà Âu Khắc cũng không có tiếng bước chân đuổi theo, một lần nữa lắc đầu cười khổ, quả nhiên trong tiểu thuyết có quá nhiều người thích cho thêm những ảo tưởng giật gân không phù hợp với thực tế.

Thời gian mặt trời xuống núi đã đến, sức cùng lực kiệt cho tới tận bây giờ thì trời đã tối đen, cảm giác mắt mát vào buổi tối muộn lại càng được khắc họa sâu sắc, vốn dĩ chỉ là người gặp mặt hai lần, đánh phá một lần, nhưng không hiểu sao lại thấy khổ sở như vậy.

Có lẽ tiết tấu quá nhanh, từ lúc gặp gỡ, quen biết, lên giường, cho tới hiện tại không hiểu ra sao đã gặp mặt phụ huynh chỉ vãn vãn một tuần. Hắn tự ra chủ ý, viết ra một A Khắc như vậy trong tiểu thuyết, làm cho một người vốn dĩ là người xa lạ trở thành một nhân vật sống động tồn tại trong thế giới của hắn.

Đương nhiên không có chuyện làm thế thân gì đó, A Khắc dưới ngòi bút kia chính là bản thân Âu Khắc, chỉ là cho thêm một chút tình cảm mà thôi.

Không phải là một đêm tình hồ, không phải khi chia tay thì nhìn nhau như người qua đường, cũng không phải lên giường chỉ là vì ham muốn.

Vậy mới nói hắn quả nhiên vẫn quá lập dị, ham muốn và tình yêu, hai từ này, có thể hòa nhập, cũng có thể phân tách nhưng lại không bài xích nhau.

Có người lên giường với nhau là vì ham muốn, có người lên giường với nhau là vì tình yêu, cũng có người lên giường với nhau là vì ham muốn tình yêu, sự hòa hợp giữa cơ thể và linh hồn dù sao cũng hơn sự thỏa mãn về nhu cầu sinh lý.

Hắn cho rằng mình và Âu Khắc đều thích đối phương, ít nhất là hắn cảm nhận được đối phương có chút thích mình, nhưng hiện giờ, hắn chỉ thấy mình giống như một thằng hề. Đối phương chỉ vì muốn phản kích, muốn trả thù việc hắn miêu tả y như vậy trong tiểu thuyết, làm cho y tự thấy nhục nhã, vậy nên mới hẹn hắn tới, trối hắn, nhục nhã hắn.

Mà khi hắn nhận được lời hẹn lại vui vẻ như vậy đi chuẩn bị mua quà tặng, mua đồ ăn, lại còn tốn công tốn sức làm cơm.

Tất cả đều là trò cười, hắn cho rằng có thể do tuổi tác của hắn có thể đi đầu tư vào một mối tình. Bất kể lúc khởi đầu, duyên phận có như thế nào thì cũng không bằng một kết thúc như phim thể này được.

Vở hài kịch này đã hạ màn, hắn cũng nên xuống sân khấu thôi.

Lời tác giả: Đọc xong chương này nhiều người đối với việc hôm nay tôi ra chương mới nhất định không trông chờ gì.

21. Chương 21: Anh Đây Véo Một Cái Vào Trong Vết Đùi

Sau khi Điền Khi đi, Âu Khắc vẫn chưa hiểu vì sao.

Đây rốt cuộc là suy nghĩ kiểu gì vậy?

Cái câu xin lỗi kia rốt cuộc là sao. Rốt cuộc là nói sai câu nào rồi? Người viết mấy cái thể loại tình tiết là hắn mà, sao hiện giờ hắn lại vừa xin lỗi lại từ biệt luôn vậy?

Lúc y đọc truyện thì đúng là rất tức giận. Nhưng hôm nay, khi đối phương đến y đã lấy gậy ông đập lưng ông, thanh toán xong hết cả rồi. Y biết mình nói chuyện luôn quá thẳng thắn, nhưng vừa rồi những điều mình nói đều là sự thật mà. Rốt cuộc là nói câu nào đánh vào cái chân đau của đối phương vậy?

Nhìn thấy trên ghế salon có cái điện thoại mà tên tác giả ngu ngốc kia làm rơi, tuy Âu Khắc không phải là một người có lòng tò mò, nhưng lại vô cùng muốn biết đường lên nào của tên tác giả ngu ngốc kia nó vòng vèo như thế nào.

Y không phải là người thích nói chuyện, đối phương cũng không thích hỏi nhiều. Từ truyện của đối phương có thể thấy được đối phương là kiểu người như thế nào, thế nên y muốn tìm hiểu đi động của đối phương để hiểu về hắn một chút chắc không có vấn đề gì đâu nhỉ?

So với việc xâm phạm quyền riêng tư gì gì đó thì vẫn còn tốt hơn mặc kệ đối phương tự mình bỏ não.

Vừa rồi, khi Điền Nghi rời đi, sắc mặt đúng là không dễ nhìn. Lúc đó y cũng không biết đối phương nói xin lỗi cái gì thì làm sao biết phải làm thế nào mà tha thứ chứ. Thế nên, trong khi y vẫn đang chẳng hiểu mô tê gì thì đối phương đã chạy mất rồi, có đuổi theo hắn cũng không biết mình đã làm sai cái gì, rồi làm thế nào để đuổi theo hắn nữa.

Chiếc di động màu đen, đã dùng được vài năm rồi, không giống những cái di động bây giờ, cái nào mở ra cũng cần mật khẩu. Từ di động có thể nhìn ra đối phương là một người rất đơn giản. Ảnh nền không phải ảnh tự chụp hay là ảnh mỹ nam mỹ nữ gì mà chỉ là cái hình nền của hệ thống tự có.

Âu Khắc mở danh sách liên lạc của đối phương thì thấy chỉ có lác đác vài số điện thoại, cộng lại cũng không quá mười người. Mà số của y bị hắn lưu thành A Khắc.

Từ danh sách liên lạc tìm kiếm cũng không có thứ gì giá trị, nhưng y phát hiện ra, hắn chỉ lưu số của cha mà không có số của mẹ. Vừa nãy hắn nói từ nhỏ cha mẹ đã ly hôn, điều này có thể nói hắn và mẹ của hắn hoàn toàn không có liên hệ gì.

Rồi tới tin nhắn. Được... cũng chỉ có mấy cái tin nhắn của y gửi tới.

Rồi lại lục trong album ảnh thì chỉ thấy có một tấm hình, mà người trong hình kia vẫn là y.

Nhìn phong nền phía sau của ảnh chụp thì đó hẳn là vào buổi tối hôm đó ở khách sạn, hẳn lợi dụng lúc y ngủ mà chụp. Bởi vì khóa thân mà ngủ nên chỉ chụp mỗi cái đầu mà không chụp người của y.

Tình tiết này thì hai người bọn họ đều làm. Chỉ là hẳn chụp thì là chụp đầu bên trên của mình, mà mình thì lại chụp “đầu” bên dưới của hẳn.

Điều này thì y cũng không truy cứu, coi như là thành toán xong.

Di động của hẳn bị y mò qua mò lại toàn bộ những chẳng mò được chút thông tin hữu ích nào, chỉ có thể xác định đối phương có lẽ là thích mình.

Trầm mặc đóng di động lại, chờ đối phương tới.

Đợi cả một tiếng đồng hồ cũng không nghe thấy tiếng chuông cửa, y bắt đầu đứng ngồi không yên.

Cái tên tác giả ngu xuẩn kia xem ra là một người rất bình thường, nhưng hình như chỉ số EQ hơi bị thấp, quả nhiên xử nam đúng là thứ vũ khí giết người mạnh mẽ mà.

Cái dáng vẻ lo được lo mất của hẳn làm cho y có cái loại cảm giác mình có tội lỗi gì đó, giống như y là một tên đàn ông phụ lòng vạy.

Đợi thêm một lúc lâu rồi cuộc Âu Khắc không nhin nổi nữa, mở danh bạ của đối phương, tìm số của cha hẳn, gọi. Tuy rằng hẳn nói mình không ở cùng với cha nhưng cha hẳn hẳn phải biết chỗ ở của hẳn chứ.

“Alô, xin chào chú, cháu là bạn của Điền Nghị. Anh ấy làm rơi di động ở chỗ chá. Xin hỏi chú có biết địa chỉ của anh ấy không ạ?” – Sau khi điện thoại được kết nối, nghe người phía bên alô một tiếng thì Âu Khắc đã trực tiếp hỏi thẳng vào vấn đề.

Không có lý nào đã lâu như vậy rồi mà đối phương vẫn không phát hiện ra không thấy điện thoại. Nhìn cái dáng vẻ hồn bay phách lạc của hẳn khi bước chân ra khỏi cửa thì nếu chẳng may gặp phải chuyện gì thì xong rồi.

“Ồ. Là bạn trai của Tiểu Nghị hả? Để chú gửi địa chỉ cho cháu, lát nữa cháu bảo nó gọi điện thoại về cho chú.” – Đường như trong giọng nói của đối phương mơ hồ mang theo ý cười thì phải?

Âu Khắc không có thời gian để đoán xem tại sao đối phương lại biết y là bạn trai của Điền Nghị. Hiện giờ y chỉ muốn đi lôi cổ cái tên ngu ngốc kia về thôi.

Sau khi địa chỉ được gửi tới, Âu Khắc cầm theo di động của đối phương mà ra ngoài.

Sau khi Điền Nghị rời khỏi nhà của Âu Khắc thì không biết mình phải đi đâu về đâu, cũng không biết mình nên làm những cái gì nữa.

Thực sự đã bị đại thần đam mê đùa nghịch quá thảm khốc rồi. Cứ thế thất thần đi tới quán bar lần đó đã gặp được Điền Nghị.

Mối tình đầu không hiểu vì sao bắt đầu mà cũng chẳng biết vì sao mà kết thúc. Mà có lẽ đối phương cũng chưa từng thích hẳn.

Hắn rất thích Âu Khắc, cái tính tình hơi ngạo kiều của y hẳn cũng cảm thấy thật đáng yêu.

Nhưng lần này, hẳn đã phát hiện ra đối phương cho rằng mình đang sỉ nhục y, thực ra hẳn không có ý đó, nhưng truyện là do hẳn viết, điều này không thể bác bỏ được.

Quán bar vẫn như cũ, vẫn có đủ loại đàn ông đang đi tìm kiếm con mồi đêm nay của mình.

Khi đi tới bồn rửa tay, nhìn dáng vẻ như tên thần kinh của mình trong gương, hẳn chẳng hiểu sao lại thấy buồn cười. Cứ thấy thời kỳ ngu ngốc của hẳn đến quá muộn, có thể là do tình yêu làm cho trí thông minh của người ta bị hạ thấp thì phải.

Tìm một bàn ở góc rồi gọi một bình rượu, ngồi trong bar uống rượu giải sầu.

Có lẽ uống say một lần thì ngày mai sẽ quên được hết tất cả mọi chuyện. Cái thứ tình cảm đơn phương không nên bắt đầu này phải cứ thế mà dập tắt nó.

Không ngừng có người tới tiếp cận, hẳn không để ý tới, chỉ vùi đầu vào rót rượu.

Trong nhà chỉ có hai người đàn ông là hẳn và cha hẳn. Ngày lễ ngày tết đều uống rượu, tửu lượng của hẳn cũng không tệ lắm.

Khi uống say mấy phần rồi thì lại không muốn uống tiếp nữa, vốn dĩ mượn mượn rượu giải sầu, nhưng ở cái chỗ ồn ào náo nhiệt như thế này thì lại phát hiện tâm trạng lại càng kém hơn, thỉnh thoảng lại bị người tới tiếp cận cũng thấy phiền.

Tăng Thần là khách quen của gay bar này, đã rất lâu rồi y không tới. Hôm nay y vốn dĩ muốn tới ăn vụng một chút.

Lượn lờ quanh quán vài vòng mới nhắm trúng một con mồi. Đối phương đang ngồi trong góc uống rượu giải sầu. Bất kể ai tiến tới tiếp cận đều không để ý tới, nhìn dáng vẻ có lẽ bị thất bại trong tình cảm nên mới tới uống rượu giải sầu. Tuổi tác đối phương cũng không lớn lắm, y vừa mắt đối phương nên quyết định đêm nay sẽ tranh thủ tóm lấy người đàn ông này.

Tình cảnh của mấy người tới tiếp cận đối phương trên quầy bar nói cho y biết không thể dùng phương thức này để đối phó với người đàn ông đó được. Đối phương vừa nhìn đã biết không phải thường tới đây để tìm người 419, thế nên y đã quyết định được một phương hướng tấn công.

Y cấp tốc vào nhà vệ sinh tẩy sạch lớp trang điểm yêu nghiệt tối nay. Sau đó nhìn khuôn mặt sạch sẽ, đáng yêu, bị chà xát mà hơi ửng đỏ, cười mỉm một cái để lộ ra cái lúm đồng tiền nhân nhật bên má trái. Y nghĩ với hình dáng này thì đối phương nhất định sẽ không nhẫn tâm từ chối.

Đội Điền Nghị đi tới phía sau quán bar thì có một tên nhóc chỉ cao tới bả vai hẳn, chạy hồng hộc tới trước mặt hẳn, ngửa cổ lên hỏi: “Xin chào, có thể kết bạn không? Em tên là Thần Thần.”

“Ừm... Tôi tên là Điền Nghị.” – Chỉ là một tên nhóc, Điền Nghị cũng không nghĩ quá nhiều, cũng không nhẫn tâm từ chối mà chỉ nói tên ra thôi.

“Tối nay có vẻ tâm trạng anh không được tốt lắm thì phải?” – Tăng Thần thấy con mồi trúng bẫy thì mừng húm, biết ngay đối phương thấy y tuổi còn nhỏ mà không nỡ từ chối mà.

Câu này đã đâm trúng vết thương của Điền Nghị, vừa định nói gì đó thì lại thấy Âu Khắc đang đi tới.

Tay đang để trong túi quần vội vàng néo một cái vào trong vế đùi. Vốn dĩ vẻ mặt đang vô cùng tỉnh táo thì giờ phút này, hai mắt đỏ ửng, vẻ mặt mê man giống như là đã uống say, vốn dĩ cả người đang đứng thẳng cũng cố ý ngã về phía Tăng Thần. Đội Âu Khắc đi tới cạnh hẳn thì nghe thấy hẳn nói với đứa nhóc kia: Âu Khắc, tôi thực, thực sự thích cậu...

Tăng Thần vốn dĩ đang không hiểu gì nhưng khi nhìn thấy người đàn ông đi tới chỗ bọn họ thì trong nháy mắt liền hiểu...

Y cảm thán đối phương lại có thể nặng tay với mình như vậy, bị véo như thế sẽ không cử động được mắt? Diễn chân thực như vậy, so sánh với đối phương, Tăng Thần thấy kế hoạch tấn công của tối nay quá yếu rồi.

Diễn xuất của đối phương quá tốt, có thể ra tay tàn nhẫn với chính mình, đúng là hoàng đế của màn ảnh mà. Y thực sự đã múa rìu qua mắt thợ rồi.

Chỉ là tại sao y lại có thể lãng phí nhiều thời gian ở trên người một 0 như vậy? Cái bộ da bên ngoài đúng là quá lừa người rồi.

Tự bạch: Em nhìn đâu mà nói đối phương là thụ vậy?

Tăng Thần: Ồ... Đến cả chỗ yếu hại của mình cũng có thể tàn nhẫn xuống tay như thế thì lẽ nào không phải không cần dùng tới phía trước sao?

Điền Nghị: Anh đây là 1, anh đây không véo chỗ yếu hại của mình, lại càng không phải đang cô đơn, mà là véo về đùi phía trong mà!!

Lời tác giả: Thấy bước ngoặt thần kỳ của tôi chưa hahahah. Chúc mọi người ngày quốc khánh vui vẻ.

22. Chương 22: Dao Tước Thực Ra Là Mỹ

Ấu Khắc ấn chuông trước cửa trụ sở của Điền Nghị vô số lần, thậm chí cuối cùng còn đập mấy phát lên cửa khung sắt chống trộm cũng không thấy bất cứ động tĩnh nào từ bên trong truyền tới, cũng không thấy ánh đèn trong phòng, chắc là Điền Nghị vẫn chưa về nhà.

Thông qua danh bạ điện thoại của đối phương, y hiểu được đối phương là một người độc thân, gần như không có bạn bè, giống với hầu hết các tác giả, thích ru rú trong phòng viết các thứ.

Di động của đối phương hầu như chỉ có số họ hàng và người thân, mà hiện giờ di động lại rơi vào tay y, thực sự y không biết đối phương có thể liên hệ với người bạn nào và sẽ đi về đâu.

Chết tiệt, cái tên tác giả ngu xuẩn kia không phải phát hiện không thấy di động thì sẽ quay lại nhà y lấy chứ?

Suy nghĩ một lát thấy cũng có thể, cho dù lúc trước đối phương vừa muốn phân rõ giới hạn với y nhưng nếu đối phương phát hiện di động quên ở nhà y thì nhất định sẽ vì sợ mình biết trong di động của hắn có bức hình chụp trộm kia mà quay lại tìm di động, vì vậy y khởi động xe quay về nhà.

Cả đường lái như bay, lúc đèn đỏ, mắt liếc về phía quán bar nơi hai người gặp nhau lần đầu, bỗng nhiên lại không xác định được liệu đối phương có tới nhà mình không.

Dựa vào mấy tình tiết gợi ý đất hời trong tiểu thuyết thì nhân vật chính khi tâm trạng có vấn đề, nhất định sẽ uống say để mượn rượu giải sầu.

Xét thấy EQ của đối phương thực sự quá thấp, rõ ràng bị hạn chế trong thế giới của mấy thứ tiểu thuyết ngập tràn máu chó kia, vì vậy cuối cùng y vẫn quyết định tới quán bar tìm thử trước rồi lại nói.

Nhìn thấy nơi hai người gặp nhau lần đầu tiên, y bỗng nhiên nghĩ tới cuốn tiểu thuyết kia của đối phương, đã từng xem rất nhiều tiểu thuyết nhưng lần đầu tiên nhìn thấy bản thân mình, mà lại không phải là mình.

Trong tiểu thuyết của Điền Nghị, cuộc gặp gỡ của hai người thực sự là máu chó tung tóe.

Miêu tả dáng vẻ của y như thế nào thì y không bàn tới, chỉ là ngũ quan đao tước thực sự làm cho y thấy đau cả má.

“Ngũ quan đao tước” thực ra bắt nguồn từ một tác giả, vì đã gõ chữ rất nhiều ngày rồi mà vẫn không có được một bữa cơm ngon, vừa hay dưới lầu mở một quán mỳ, vào lúc anh ta vô cùng đói, ăn được một bát đao tước có hương vị vô cùng ngon, từ đó về sau, đao tước chính là CP trong lòng anh ta, tuyệt đối không thể thay thế được, từ đây, từ “đao tước” đột nhiên xuất hiện.

(*đao tước: là một loại mì phở, không phải giống mì sợi nhỏ mà bản to, lẽ ra mình dịch là phở nhưng mà vì đoạn miêu tả đằng sau, nếu nói mặt phở nghe kinh dị quá =))*

Vì vậy, vị tác giả đó viết trong tiểu thuyết xuất hiện một người đàn ông có khuôn mặt đao tước, ví dụ:

Tiểu Triệu đẹp trai vô cùng, ngũ quan tinh tế như đao tước, khuôn mặt góc cạnh, vô cùng đẹp trai.

Đôi mắt Tiểu Tiền sâu sắc, có thần, sống mũi cao, thẳng, đôi môi gợi cảm, ngũ quan như đao tước.

Tiểu Tôn ngũ quan như đao tước, mày kiếm sát tới tóc mai, bờ môi mỏng hơi nhếch lên, con ngươi đen tuyền ẩn giấu sắc sảo.

Tiểu Lý có đôi môi đẹp tuyệt vời như quả anh đào, làn da trắng mịn như sứ, ngũ quan như đao tước.

Đạo tước: Thực ra em... chỉ là mỳ.

Mà trong tiểu thuyết, lần đầu tiên gặp gỡ lại bị tên tác giả thối nát kia tổn không ít chữ nghĩa viết tới tận hai chương, tình tiết đầy máu chó, bị chơi xấu, nhưng cho dù nội dung kích bản có máu chó tới đâu nhưng cũng không đánh lại cách hành văn của tác giả, như thường lệ viết ra vẫn đặc sắc, vẫn được yêu thích và mong chờ.

Chỉ là nhân vật nam chính tên “Điền Thiên” kia đại khái sẽ là sự khắc họa hồng bét nhất.

Phác thảo như sau:

Có một người qua đường Giáp nhìn trúng A Khắc, mà A Khắc lại không để ý tới sự tiếp cận của người qua đường Giáp.

Sau đó, người qua đường Giáp có ý xấu muốn bỏ thuốc trong rượu của A Khắc, trùng hợp, nam chính Điền Thiên nhìn thấy, sau đó “anh hùng cứu anh hùng”.

Nhân vật chính vừa ra sân, bia đỡ đạn đương nhiên bị dính chưởng.

A Khắc và Điền Thiên trong truyện là hai người vừa gặp mà thấy như đã quen biết từ lâu.

Bởi vì đồng âm với Điền Thiên gần giống với “Điền Điền”, vậy nên các độc giả đều gọi Điền Thiên là Điền Điền, còn gọi là “bạn công Điền Điền”.

Rốt cuộc có bao nhiêu bất lực trong việc đặt tên mới có thể đặt cho nhân vật chính đẹp trai, lạnh lùng, bá đạo vô cùng có bằng giá trị vũ lực mạnh mẽ, sức chiến đấu nghịch thiên trong tiểu thuyết có một cái tên ẻo lả như vậy chứ.

Tiểu Điền Điền gì đó giống như một trưởng binh cao mét sáu nào đó trong bộ phim hoạt hình của Nhật mà có tên tiếng trung là Diêu Minh vậy. (*chắc đang nhắc tới anh Levi trong Attack on Titan =))*

Attack: Sông lớn chảy về phía đông a, binh trưởng chỉ cao mét sáu a. (*nhại theo nhạc bài Hảo hán ca*)

Nghĩ tới dáng vẻ của tên tác giả ngốc nghếch đôi tai đỏ bừng, ngây thơ thì đột nhiên y thấy cái tên “Điền Thiên” này thực ra... cũng rất hợp với hắn.

Mà sở dĩ nói không phải y, là bởi vì y thấy A Khắc trong tiểu thuyết kia được khắc họa là người phong tao, thâm dâm, mềm mại, người ngậm mềm mại, dễ đẩy ngã, đó chỉ là đối tượng lý tưởng của tên tác giả ngốc mà thôi.

Dừng xe xong, đang định đi vào tìm Điền Nghị lại phát hiện Điền Nghị đang ở ngay trước cửa quán bar, không biết đang nói gì đó với một tên nhóc đáng yêu, trong sáng.

Chết tiệt, lại dám mơ tưởng tới con mồi của y, hình ảnh hai người đứng chung một chỗ làm y thấy thật chói mắt.

Tên khốn kiếp này, lại dám đi 419 sao?

Lửa giận trong lòng Âu Khắc xông lên tận trời, ngoài mặt thì bình tĩnh như núi đi về phía Điền Nghị, tới gần chỗ bọn họ thì nghe thấy Điền Nghị gọi tên mình, coi đối phương là mình mà bày tỏ...

Vốn dĩ đang rất cáu lại bị một câu nói của đối phương dỗ dành, bày tỏ gì đó thật tốt, tuy rằng là bày tỏ sai người.

Bỗng nhiên, trong chớp mắt luống cuống làm cho y quên rằng y và tên nhóc, người bị coi là y có thứ không thể so sánh được chính là chiều cao.

Để cho anh hơi rượu lên não còn không bằng để anh tỉnh trùng lên não. Trong lòng Âu Khắc oán thầm nhưng vẫn cứ thấy câu nói này có gì đó không đúng?

Ánh mắt cũng không thèm liếc nhìn về vị qua đường Giáp đang đứng mắt chữ O mồm chữ A đứng bên cạnh mà cứ thế đi tới bắt lấy tay Điền Nghị, kéo về xe.

Âu Khắc như vậy thật hung ác, trong lòng Điền Nghị rên rầm như vậy nhưng bởi vì đang giả vờ say nên chỉ có thể phối hợp với động tác của đối phương.

Hai người biến mất khỏi tầm mắt, chỉ để lại Tăng Thần đứng ngổn ngang trong gió.

Lời tác giả: Các bạn cảm thấy bị ngược thê thảm ở chương trước mau tới để tôi trị liệu cho nào.

... ‘-‘... (_ _) ... ‘-‘...

Vì gõ chương này mà tôi đã mệt tới mức mắt sắp không mở nổi luôn đó các iem gái à.

23. Chương 23: Uống Rượu Say Nhất Định Phải Ướt Át

Mặc kệ trong lòng mấy tên bia đỡ đạn có bao nhiêu con thảo nê mã* mừng rỡ chạy loạn mà nhìn họ “tây trong tay” rồi đi, Âu Khắc cũng không thèm để ý.

*ý là đoạn này trong đầu ng khác đang chửi mắng hai người bọn họ không biết mệt

Trong mắt Âu Khắc cũng chỉ là người không hề tạo ra chút uy hiếp nào mà thôi.

Hiện giờ y không thèm để ý. Nhưng vừa rồi, khi nhìn thấy Điền Nghị và thằng nhóc kia đứng với nhau thì y lại thấy rất ngứa mắt và châm chọc làm sao.

Y một lòng lo lắng đi tìm đối phương, cầm di động của đối phương đi tìm xung quanh, rồi sau đó còn muốn thuận tiện hỏi xem cái hành vi mặc cảm tội lỗi của hắn lúc đó nói xin lỗi rồi từ biệt luôn thì rốt cuộc là do hắn đã bỏ nã cái gì mà thành.

Nhưng khi y đợi tới mấy tiếng đồng hồ cũng không thấy đối phương quay lại, rồi tới khi tìm thấy rồi thì lại phát hiện ra hắn đang ở cùng với niềm vui mới.

Cái loại máu chó này làm cho y nhất thời cảm thấy đầu mình chắc là bã đậu rồi nên mới lo lắng cho đối phương như vậy.

Cái loại cầm di động trả lại cho tên đàn ông tệ bạc này giống như là sau khi có người thứ ba xen vào, là người “chính thức” đang đau lòng, muốn cắt đứt tia hy vọng cuối cùng để hoàn toàn đoạn tuyệt, từ chối tên đàn ông tệ bạc, không muốn hắn có cái cớ để quay lại nên mới phải trả lại đồ vật cho tên đàn ông cạnh bã đó.

Chỉ là khi tên đàn ông cạnh bã đó lại nhìn cái người thứ ba đang muốn trở thành chính thức kia, mà lại hô lên tên của y, thì y lại thấy vô cùng bất ngờ...

Tuy rằng có chút nuối tiếc...

Điền Nghị bị lôi thẳng cổ nhét vào trong xe thì trong lòng âm thầm kêu khổ. Đợi tới khi về nhà nhất định phải lấy lịch, khoan tròn, ghi chú lên đó, hôm nay là ngày bất gian.

Bị nhét vào ghế sau của xe, hắn bị đối phương ôm vào lòng. Tuy trong xe khá rộng rãi nhưng hắn vẫn thấy cái tư thế này làm cho cả người hắn cứng đờ, không dám cử động.

Chỉ vì lưu luyến loại cảm giác ôm ấp thân mật này mà hoàn toàn bỏ qua chuyện cả người không thoải mái.

Không ngờ rằng bọn họ lại dây dưa với nhau. Vốn cho rằng, thành phố này lớn như vậy, mà hắn lại không thích ra khỏi cửa, sau này sẽ không thể gặp lại đối phương nữa. Tuần này chỉ là một giấc mộng hoàng lương*, vô cùng hoang đường mà dư âm đọng lại trong lòng người mãi mãi.

*giấc mộng hoàng lương: chỉ những giấc mơ vô cùng đẹp nhưng không có thật

Bị đối phương ôm thân mật như vậy làm cho hắn có chút hoài nghi có phải do mình say hay là đối phương đã say rồi?

Vốn là đang giả vờ say, nhưng vào lúc này, hắn cũng không dám lộn xộn, mà cũng không muốn tránh ra nên cứ như thế nhắm mắt lại, giả vờ làm cái dáng vẻ choáng váng khi say rượu.

Nhắm mắt nằm trong lòng đối phương một lúc, rượu bắt đầu tác động chậm, đầu hắn bắt đầu hơi mơ mơ hồ hồ, ý thức không rõ ràng.

Hắn thực sự hoàn toàn không biết nên chuẩn bị tâm lý gì khi gặp lại Âu Khắc.

Cách đây có mấy tiếng đã cố làm ra vẻ không có việc gì chạy trốn khỏi nhà đối phương. Sau đó lại bị tóm được khi hắn đang đứng cùng với người đàn ông khác, nhất định đối phương sẽ hiểu nhầm.

Khi nhìn thấy Âu Khắc, phản ứng đầu tiên của hắn không phải là suy đoán xem tại sao Âu Khắc lại tới quán bar mà là tuyệt đối không thể để Âu Khắc hiểu nhầm hắn và người trước mặt có cái quan hệ vớ vẩn nào đó. Vốn dĩ không có quan hệ gì, nhưng hắn vẫn có chút chột dạ. Dù sao hắn và Âu Khắc cũng quen biết nhau từ chỗ này, thế nên khi thấy Âu Khắc tới thì mới cố ý giả vờ say nên nhận sai người.

Cái chính là hắn thật sự rất thích Âu Khắc, coi như là để hoàn thành vọng tưởng trong lòng mình, để thỏa mãn điều mình vẫn tiếc nuối là chưa bày tỏ mà đã kết thúc đi.

Bây giờ, đối phương đúng là không hiểu nhầm, nhưng hắn lại bị đối phương lôi lên xe, không biết hiện giờ mình đang lúng túng hay là đang vui mừng nữa.

Trong xe rất yên tĩnh, nhạc rất êm ái, hắn thực sự có chút không chịu nổi, vì để tránh bị phát hiện rằng mình giả vờ say thì hắn quyết định mình phải nghĩ cách rời đi. Ngay khi hắn chuẩn bị làm ra động tác nôn khan để biểu lộ mà mình muốn nôn thì Âu Khắc đột nhiên lại hôn lên môi hắn...

Giả vờ muốn nôn là vì muốn để đối phương chu đáo sẽ mở cửa sổ xe, sau đó hắn có thể giả vờ bị gió lạnh thổi làm cho tỉnh táo, rồi tìm cơ mà rời đi.

Trong tình huống này, hắn không dám giả vờ muốn nôn nữa, bị hôn xong rồi còn muốn nôn thì chắc mối thù của hai người chắc chắn kết lớn luôn.

Nụ hôn dịu dàng ấm áp của đối phương rơi lên môi hắn. Tuy hắn không biết tại sao Âu Khắc lại chạy tới quán bar tìm hắn, lại càng không hiểu cái hôn lúc này nghĩa là gì, nhưng hiện giờ, hắn chỉ có thể giả vờờ dần.

Bởi vì hắn “uống say” nên hiện giờ chỉ có thể bị động để đối phương tùy ý hôn, chịu đựng sự thân mật này.

Cần làm cho độ hưng phấn của Điền Nghị lên cao, cả ngày hôm nay, hắn mới làm được một nửa thì bị bắt gian, dục vọng còn chưa được phát tiết, rồi phiền muộn trong lòng vì bị đối phương hiểu nhầm mà không có cách giải thích, rồi suy nghĩ mới vừa nảy sinh đã bị dập tắt, toàn bộ những thứ không cam lòng đó bắt đầu bạo phát.

Trong lòng rối loạn, đầu óc cũng trống rỗng, theo bản năng hắn ngồi thẳng người, đáp lại nụ hôn của đối phương.

Nụ hôn là thứ ngọt ngào nho nhỏ giữa những người yêu nhau. Âu Khắc hôn Điền Nghị là vì y không kiềm chế được sự yêu thích trong lòng.

Điều gì là điều hạnh phúc nhất? Chính là khi người mình thích cũng thích mình.

Điều gì là điều đau khổ nhất? Là khi người mình thích thông báo điều đó sai đối tượng.

Khi bất ngờ nghe thấy lời thổ lộ làm cho y vừa mừng vừa giận.

Hắn không muốn so đo với một tên say, thế nhưng không có nghĩa là sẽ không lợi dụng lúc đối phương say mà chiếm chút tiện nghi nho nhỏ, thế nhưng đối phương lại đáp lại?

Tuy rằng không trao đổi nước miếng, cũng không có màn môi lưỡi đại chiến mà chỉ là môi chạm môi, rồi lại cứ như thế nhiều lần, thế nhưng cũng làm cho y vô cùng ngạc nhiên.

Khi ý thức được đối phương thực sự đang đáp lại y thì trong nháy mắt y cứng đờ người, không động nữa.

Rõ ràng đối phương say rượu nên mới nhắm mắt ngủ, vậy thì sao đột nhiên lại ngồi dậy ôm hắn rồi lại còn hôn lại nữa?

Động tác trên môi rất nhẹ nhàng nhưng lại dùng tay thô lỗ nâng mặt y lên. Cái loại cưỡng ép nâng mặt lên hôn hoặc là áp lên tường rồi hôn này giống như vô cùng dịu dàng lại có lực sát thương mạnh, thế nhưng làm ơn xin đừng quá dùng lực như vậy...

Mặt của tôi đã bị anh bóp thành mặt ngu rồi đó.

Y vùng vẫy một hồi, chai nước khoáng đã mở trong tay y rất nể mặt mà đổ hết vào phía người dưới của hắn.

Uớt thì uớt đi, nhưng cái quan trọng là chai nước này là nước lạnh đó...

Lời tác giả: Xem Attack on Titans, suy nghĩ đầu tiên của tôi là tại sao người khổng lồ không có bộ phận sinh dục... cái thứ quan trọng vậy lại không đúng là sao!!!

(*chắc tác giả không đọc truyện, nếu đọc truyện thì sẽ được giải thích vì sao, nó bị tiêu biến đó biết không =)))*)

Hôm nay, ở ngoài đường vang lên đoạn trong bài hát “Bắc Kinh chào đón bạn”, tôi đột nhiên muốn đạo lại một câu: “Hoa cúc em đã nở rồi, xin anh mau tới thông đi...” Hahaha, em gái nó... Không đành lòng nhìn thẳng, tôi lại còn cứ thể hát nó trong lòng nữa. Tiết tháo của tôi thật sự mất sạch rồi...

24. Chương 24: Ngôn Ngữ Của Thiên Triều Đúng Là Vô Cùng Sâu Sắc

Hôm nay Âu Khắc mặc quần vải thô màu be, chất liệu khá mỏng, cả chai nước lạnh này phân nửa đều hắt vào phần đùi quần lập tức làm cho hắn rung mình một cái, thật sự lạnh thấu tim. Tên khốn kiếp nhà anh chết chắc rồi, mặc dù là do Âu Khắc tự mình gây ra nhưng hiện giờ cả người bị ướt lại chính là y. Nếu y bị ướt vậy thì tuyệt đối không thể bỏ qua cho kẻ đầu sỏ gây ra việc này. Ngọn lửa ai oán nhỏ nhoi này giống như đón được gió mà bùng lên.

Hiện giờ y vô cùng khẳng định đối phương đang trong trạng thái tỉnh táo, coi như việc đáp trả lại nụ hôn kia là bản năng đi, nhưng vừa rồi khi chai nước bị hắt một phần lên quần thì hắn lại lơ đãng, không phản ứng mà tiếp tục hôn mình.

Tình huống này, nếu không phải hắn giả say thì chính là đã sớm tỉnh rượu. Người say cũng không thể mất đi năng lực suy nghĩ, trừ phi say ngất luôn. Nếu không, coi như suy nghĩ bị rối loạn, đầu óc không tỉnh táo thì cũng có chút lý trí, hiện giờ, trạng thái của đối phương rõ ràng đã làm cho y phát hiện ra lúc này đối phương đang tỉnh táo. Đẩy Điền Nghị ra, khom lưng kéo quần xuống tới mắt cá chân, quần lót ẩm ướt cũng bị lộ xuống.

Nhìn Điền Nghị vẫn đang trong trạng thái say híp mắt, khoe môi y nhếch lên một cái rồi lại bị y nhanh chóng kéo xuống. Nói bên tai Điền Nghị một câu “liếm” rồi mím môi ấn đầu Điền Nghị xuống phía thân dưới.

Điền Nghị vốn đang tập trung hôn bỗng nhiên thấy đùi mát lạnh, hắn qua khoe mắt đang híp lại nhìn một chút thì thấy không biết từ khi nào, trong tay Âu Khắc cầm một chai nước, mà chai nước chỉ còn gần một nửa, số còn lại thì hắt toàn bộ vào đùi quần Âu Khắc. Chuyện này làm cho chút cảm giác say còn lại của hắn hoàn toàn bị gạt mình là hết hẳn, nhưng hắn không thể tỉnh táo lại dưới tình huống lúng túng như thế này được, thế nên vẫn tiếp tục hôn Âu Khắc, giả vờ như không biết.

Đang lúng túng hôn hôn thì Âu Khắc đột nhiên ghé sát tai hắn nói câu liếm, sau khi nói xong thì ấn hắn về phía thân dưới. Vừa bị đẩy ra thì hắn sợ Âu Khắc chú ý tới vẻ mặt mình nên vẫn luôn nhắm chặt không mở mắt ra, chỉ nghe thấy tiếng loạt xoạt, cho rằng Âu Khắc đang lau nước bị hắt vào quần, không ngờ đối phương lại cởi quần ra. Lúc này đột nhiên bị Âu Khắc ấn về phía thân dưới, câu liếm còn vang bên tai, hắn còn không hiểu thì hắn đúng là tên ngu ngốc rồi.

Cúi đầu nhìn thì thấy lớp lông phía trên dương vật của đối phương đều bị ướt, tên nhóc cũng rũ xuống, cong mình giữa hai chân. Hắn không đoán được đối phương có biết mình đã tỉnh rượu hay chưa, theo lý mà nói, nếu không biết hắn căn bản không say thì sẽ không thể tùy ý để cho một người bị say rượu mất ý thức khẩu giao cho đúng không? Nếu như đầu óc không tỉnh táo lại coi là bị cho ăn gì đó vậy thì hai chữ khẩu – giao kia không cần phải tách ra nữa mà cứ thế cắn thôi.

chữ cắn trong tiếng trung là gồm chữ khẩu và chữ giao ghép lại

Nếu như muốn phân biệt, vậy thì là hình dạng không giống, có thể co, có thể duỗi. Khi xưa Nữ Oa tạo ra con người rồi cuộc nghĩ như thế nào vậy? Đại để là so sánh ngón tay với cái thể nên đột nhiên nảy sinh ra ý nghĩ cho đàn ông đeo thêm một thứ đồ chơi như vậy chẳng?

Vừa mới bị nước lạnh dội, giờ lại bị ngậm vào trong một nơi ấm áp, cuối cùng Âu Khắc cũng coi như biết cái gì gọi là băng hỏa lưỡng trọng thiên (*nóng lạnh đối lập*) rồi. Đối phương cứ như vậy hành động thuận theo ý làm cho y hiểu đối phương tuyệt đối đang trong trạng thái tỉnh táo. Nếu không phải trước đó đã phát hiện thì y cũng không dám để chỗ yếu hại liên quan đến nơi trí mạng cho một tên từ quỷ ngậm lấy, nhờ đầu đối phương say rượu, bụng rỗng lại coi đồ của y thành lap xưởng thì coi như xong đời. Ngôn ngữ của Thiên triều đúng là vô cùng sâu sắc, ăn hay bị ăn.

Thứ đồ của y dưới sự ngậm mút của đối phương lại hưng phấn lên, hôm nay hai người làm được một nửa thì bị gián đoạn, đối phương đã bị dọa mà rũ xuống rồi, hiện giờ y có chút lo lắng đối phương có bị tạo thành ám ảnh mà không đứng được hay không, những trường hợp như vậy không phải không có. Đều là đàn ông, y biết khi gặp phải những kinh hãi như vậy thì có thể tạo thành hậu quả như thế nào.

Nghĩ tới đây, y rút thứ đang được ngậm trong miệng đối phương ra, giơ tay sờ sờ giữa hai chân đối phương một cái, thứ to lớn cứng rắn bị giam cầm trong quần của đối phương làm y buông lòng lo lắng. Sờ sờ vài cái thì thấy người đối phương hơi run run, rõ ràng là đã động tình.

Y cũng không vờ vịt ngại ngùng, y cũng đã động tình, hôm nay y vẫn chưa phát tiết, lúc này, sau khi bị BJ thì phía sau vẫn luôn thấy trống vắng. Cầm tuýp gel bôi trơn để trong xe từ lần mua trước, áo mưa thì không có loại giành cho người có ấy như lừa này, trước đó đã vệ sinh sạch sẽ, vì vậy y cũng không lo lắng, chỉ cần nhắc đối phương không ấy vào bên trong là được.

“Tự mình cởi quần.” – Âu Khắc nói với Điền Nghị, mà bản thân lại bóp chặt lông lạnh lạnh ra, rồi dùng tay thăm lấy, làm công tác mở rộng.

“...” – Điền Nghị bị câu nói này làm kinh ngạc tới sững sờ, quả nhiên đã biết hắn đang giả say?

Vừa rồi khi giúp Âu Khắc khẩu giao, nghe tiếng thở dốc trầm thấp của đối phương, thực sự hắn đã động tình, phía dưới căng phồng, bị ghì ở trong quần tới thấy đau, giờ lại nghe được lời của Âu Khắc cũng không dám chống đối, lại vì những chuyện kể tiếp mà càng thêm hưng phấn, phục tùng mệnh lệnh theo bản năng, nhanh chóng kéo quần xuống, sau đó chờ đợi món ăn ngon lành được dâng tới tận cửa cho mình.

25. Chương 25: Bắn Đầy Mặt Cậu Đúng Là Thật Sướng

Điền Nghị ngồi mà mắt tập trung, một tay bao lấy thứ đang ngẩng đầu, thỉnh thoảng dùng tay trượt lên trượt xuống mấy lần, giống như đang động viên nó chờ một chút, đừng gấp. Mắt nhìn thẳng phía trước, khóe mắt không không khẽ được mà liếc tới nhìn Âu Khắc đang tự mở rộng. Nhìn tay của đối phương tiến vào phía sau, tay của hắn... hình như rất ngứa.

Hắn dùng phần lưng của ngón trỏ và ngón giữa tay phải liên tục ma sát chính cái thứ đang nhô lên cao để chờ đợi mới thấy giảm bớt ngứa ngáy trong lòng. Âu Khắc nhìn thấy chút động tác và dáng vẻ nhấp nhúm của hắn thì cười nhạt một tiếng. Cái dáng vẻ ngu ngốc đáng yêu này của Điền Nghị đúng là rất mời gọi.

Điền Nghị có chút không chắc chắn nghiêng đầu nhìn Âu Khắc. Hắn nhìn Âu Khắc vài lần, nụ cười của đối phương đúng là hiếm thấy, nụ cười mỉm lần kia đã làm cho hắn ý loạn tình mê rồi, lần này y cười ra tiếng lại làm cho hắn yêu thích, không biết sẽ đẹp mắt đến mức nào nữa.

Hắn hiểu kỳ nghiêng đầu thì đối diện với ý cười còn chưa tan trong mắt Âu Khắc. Con mắt Âu Khắc hơi cong cong, ý cười trên khóe môi y còn chưa thu lại. Lúc này, trong lòng Điền Nghị đang nghĩ: #mặt than cười ra tiếng trong truyện hình như không đúng# #ngạo kiều nhà tôi cười lên đúng là mê người#

Chờ tới khi hắn đụng phải đôi mắt mang ý cười của Âu Khắc thì hắn mới thấy có gì đó không đúng. Kế vật của hắn hình như đã bị đối phương nhìn thấu. Giống như để chứng thực suy đoán của hắn thì đã nghe thấy Âu Khắc thở dài nói: Đừng nghĩ lấy hai lạng thịt kia của anh tới mở rộng cho tôi.

Mẹ nó, đại thần đam mỹ ơi, tôi đã sai rồi. Xin hãy tiếp nhận tình yêu sâu sắc của tôi với ngài.

Đại thần đam mỹ: Nam nhân bị tình trùng xông não đều đi chết, đi chết, đi chết hết đi.

Mặc dù Điền Nghị là người khá ổn trọng, nhưng vào cái lúc này, quần đã cởi rồi, ổn trọng cái gì gì đó có mang ra ăn được không? À, không, phải là có thể mang ra mà đâm chọc sao?

“Tới đây, tôi dùng cái này giúp anh thế nào?” – Điền Nghị dùng tay kích thích cái nguồn gốc tội ác của mình, còn hai lần hơi ưỡn lưng ra hiệu. Nói xong thấy có chút ngại, nhưng lại nhiều phần hưng phấn hơn, xe chấn + cười “ngựa” + nói mấy câu “bắn bắn” thì không thể nào kích thích hơn nữa rồi. Lần này vậy mà Âu Khắc lại không phản bác đề nghị của Điền Nghị.

“Giúp tôi mở rộng, tôi tự mình tới.” – Âu Khắc cảm thứ kia của Điền Nghị, ra hiệu cho hắn phối hợp. Điền Nghị được sủng ái mà kinh ngạc, hai tay đỡ lấy cặp mông tròn trịa mà rắn chắc của Âu Khắc. Tay cảm giác thật tuyệt vời, hắn đẩy hai bờ mông sang hai bên, ngón tay hắn còn vòng vòng quanh miệng huyết ướm át của y.

“Sâu quá...” – Âu Khắc đem thứ kia của đối phương vào trong cơ thể mình từng chút từng chút một, vô cùng khó khăn mới ăn vào được một nửa, vẫn còn một phần ba ở bên ngoài.

“Để tôi.” – Điền Nghị đẩy eo ấn lên trên, muốn đưa toàn bộ vào, sau đó nhanh chóng bắt đầu hưởng dụng bữa tiệc lớn.

“Đừng cử động, dạ dày cũng bị nhấn tới rồi.” – Lúc này Âu Khắc nói chuyện cũng khó khăn, có chút thiếu dưỡng khí.

Bởi vì ngồi đối mặt với Điền Nghị, hơi thở khi nói đã phun lên mặt hắn. Hơi nóng hâm hấp lại giống như có thứ gì đó lông xù vuốt ve qua mặt Điền Nghị vậy. Nếu như vào lần đầu bọn họ làm có thể giao lưu cảm giác như vậy thì hắn đã không phải làm thầy bói xem voi mà làm cả hai đều bị thương. Điền Nghị vừa vui mừng vì hai người có thể cùng thảo luận và hiểu về nhau, rồi lại vừa tiếc hận và căm nín vì hai lần làm trước của bọn họ.

“Cậu cố gắng thả lỏng đi.” – Lúc này Điền Nghị không biết phải làm sao, chỉ có thể động viên Âu Khắc.

“Nói thừa.” – Cái câu nói thừa thãi này làm cho Âu Khắc thấy như bị phủ định. Tôi biết rõ anh dài ngắn bao nhiêu nhưng anh không biết tôi sâu cạn thế nào đâu. Tên chết tiệt, lại còn bị anh đâm vào nữa.

Hôn triển miên, giống như trên người có ngọn lửa thiêu rụi, hai nơi kết hợp, một trên một dưới làm cho hai người thấy như mình đã hòa thành một thể. Từng chút từng chút một, chậm chậm hòa vào, tiếp nhận, cuối cùng cũng không vào hết được. Ở tư thế này không thể quá sâu cũng đã rất chặt, mà cũng rất tiêu hồn rồi.

Điền Nghị đã sớm không thể nhịn nổi, đỡ lấy eo Âu Khắc, nhẹ nhàng ấn lên khi Âu Khắc đang cố ấn xuống nên sự kết hợp càng chặt, càng sâu. Trong tình huống này, với hai người lớn tướng bọn họ mà nói, cho dù lần trước trong xe rộng rãi thì lại thành nhỏ hẹp, nếu như ở trên giường, Điền Nghị nghĩ hắn nhất định có thể mạnh mẽ ấn lên mà không cần phải kiêng kỵ Âu Khắc có bị đụng đầu hay không.

Lần này Âu Khắc không phản kháng lại Điền Nghị, giống như đã thần phục, cũng như đã hoàn toàn giao phó cho Điền Nghị không chế. Y thực sự có chút tự giận mình, một mặt là do quá mệt, quá tốn sức, hai là y bắt đầu tự muốn dạy dỗ Điền Nghị.

“Chín nông một sâu. A. Đừng cứ thế đâm.” “Đừng mãi ấn vào điểm G như thế.” “Đừng hôn vậy. Cả mặt tôi toàn nước miếng” Nói chung là “...”

Sảng khoái tới từng lỗ chân lông, không còn chút sức lực nào, hận không thể cứ vậy mà triền miên, không chia cắt. Âu Khắc chỉ thấy Điền Nghị lấy toàn bộ hơi rượu dồn vào thân thể y, còn y lại có chút giống như vừa mới trải qua một trận say. Cả thân người nam tính của Điền Nghị giống như một ngọn lửa, dán vào người hắn thì cả người y như bị thiêu đốt. Ngọn lửa nóng rực vội vàng chen chúc vào trong cơ thể y, trong lòng ấm áp, cả người thỏa mãn.

“A” – Điền Nghị siết chặt người của Âu Khắc, hắn mạnh mẽ ấn lên một cái thật sâu, sau đó nhanh chóng rút ra tới nơi thật nông ngay gần cửa vào rồi mới bắn, tiếp tục đưa đẩy, một luồng rồi lại một luồng tranh nhau chảy ra. Sau khi Điền Nghị bắn xong thì chờ Âu Khắc hồi phục lại hơi thở mới lấy khăn giấy ở đằng sau lau chùi nơi tiếp xúc giữa hai người. Âu Khắc thuận thế đứng dậy, chất lỏng từ chỗ hai người giao hợp mà tách ra nhỏ lên khăn giấy.

Lúc làm, Điền Nghị đã cởi hết quần áo trên người, lúc này thì lấy quần áo kê trên đệm để Âu Khắc ngồi hẳn hoi, sau đó cúi người, ngậm lấy thứ vẫn chưa mềm xuống của Âu Khắc để giúp y phát tiết dục vọng, hắn bắt đầu ra sức dùng miệng để làm. Vừa rồi làm tư thế kia, với cả hai người đều không thoải mái, không thể chăm sóc chỗ phía trước của Âu Khắc. Lúc đó Âu Khắc bị cơn khoái cảm không ngừng xông tới nhắm chìm, luồng nhiệt xông lên nhưng không trút đi được, tới lúc này khi được Điền Nghị ngậm vào mới thấy thỏa mãn.

Lần này Điền Nghị nuốt xuống rất sâu, cứ như vậy vùi đầu vào giữa hai chân y, không ngừng động tác. Đầu tiên là liếm từ cao đến thấp cả cây, rồi lại ngậm vào, mô phỏng động tác giao hợp mà lên xuống, nuốt nhả. Khoái cảm của Âu Khắc tích lũy không ngừng, tới tận khi hai quai hàm của Điền Nghị ngậm tới đầu nhúc rồi thì bụng dưới của y mới co thắt dữ dội. Y vội vàng đẩy đầu Điền Nghị đang vùi giữa hai chân mình ra, nhưng lại bắn lên mặt hắn.

“Ha~” – Âu Khắc nhìn thấy mặt Điền Nghị toàn là chất lỏng màu trắng đục thì cười rất vui vẻ. Quả nhiên, bắn lên mặt so với bắn vào miệng đối phương thì nhìn có cảm giác kích thích và sướng hơn nhiều lắm. Lần trước khi bắn trong miệng đối phương thì y đã muốn làm như thế này rồi.

“...” – Đây chính là bắn lên mặt cùng với bắn đầy mặt trong truyền thuyết sao?

Điền Nghị không biết đây là do Âu Khắc cố tình, chỉ là do y muốn rút ra nhưng lại không khống chế được mà bắn lên mặt hắn.

Đừng có ngây thơ như vậy, anh sẽ bị chơi xấu đó.

Khoảng sau một phút, cơn hưng phấn của hai người hạ xuống, Âu Khắc mở cửa sổ xe, sau đó lấy di động ra đưa cho Điền Nghị.

“Hóa ra di động của tôi rơi ở nhà cậu, tôi cũng không để ý.” – Cuối cùng Điền Nghị đã biết vì sao lại thấy Âu Khắc ở quán bar. Đợi đã... Sao lại ở quán bar?

“Tôi đợi mãi không thấy anh nên gọi điện hỏi cha anh xem địa chỉ anh ở đâu. Đợi mãi không thấy người mới tới đây thử vận may.” – Lời Âu Khắc còn chưa nói hết, câu phía sau là, không ngờ lại phá vỡ chuyện tốt của anh.

“Chúng ta hình như đi guốc trong lòng nhau nhỉ.” – Điền Nghị ngượng ngùng nói sang chuyện khác.

“Cha anh nói tìm thấy anh thì bảo anh gọi điện về cho chú ấy.” – Âu Khắc cũng không đuổi đánh tới cùng, quả nhiên, tình dục hài hòa thì thế giới hoàn toàn tốt đẹp, kể cả cái chuyện giả vờ say y cũng lười vạch trần.

Điền Nghị nhận lại di động, tìm số của cha hắn trong danh bạ rồi gọi. Mặc kệ muộn như thế nào, nếu không báo bình an thì cha hắn nhất định sẽ lo lắng đến mức không ngủ được. Trước mặt Âu Khắc vẫn lơ đãng nghe bọn họ nói chuyện nhà, thẳng tới khi Điền Nghị nói tới “bạn trai” thì y mới đồng tai lên nghe, trên mặt thì vẫn lơ đãng không để ý như trước.

“Đúng vậy, là bạn trai của con.” “Vâng, sẽ mang về nhà cho cha ngắm.” “Đã gặp rồi ạ, mẹ của cậu ấy là độc giả của con.” “Vâng, con sẽ quý trọng.”

Không cần nghe tiếng ở phía bên kia cũng có thể tưởng tượng được cuộc nói chuyện của bọn họ. Bên này Điền Nghị vừa trả lời vừa trầm giọng cười, cả khuôn mặt lộ ra cái vẻ ngu ngốc. Cái trạng thái hạnh phúc đó cảm hóa Âu Khắc. Âu Khắc lấy tay để lên lồng ngực bên trái của mình, có loại cảm giác vui mừng không không chế được nhảy lên ở bên trong. Y... cũng thích Điền Nghị. Y rất vui mừng, rất thỏa mãn.

— Hoàn thành —

26. Chương 26: Ngoại Truyện [1]

Âu Khắc đang quỳ bò trên giường, Điền Nghị vẫn đang đâm rút, điện thoại vẫn tiếp tục vang lên, nhìn màn hình thì là mẹ vợ. Điền Nghị vỗ thứ tròn trịa của Âu Khắc một cái bảo y đừng kêu nữa.

Lực của động tác của hắn trở nên nhẹ nhàng hơn. Âu Khắc không “vung tay múa chân” nữa.

“Tiểu Nghị à, dì và cha của A Khắc nói chuyện muốn gặp cha của cháu. Cháu xem thử xem ba cháu có thể ra ngoài cùng ăn một bữa cơm không?” - Vừa nhận điện thoại thì bên kia đã gọi một tiếng thân thiết là Tiểu Nghị, đây đúng thực là một vị fan nào tàn...

Cha của Âu Khắc vẫn đối xử với Điền Nghị khá lạnh nhạt, chỉ là thái độ không quá đáng quá nữa.

Dù sao ván đã đóng thuyền, cũng đã lên giường với nhau rồi, chẳng lẽ ông lại có thể mang con mình đi thiên chấp?

Lời bộc bạch: Người bị làm là con trai của ông đó, ông thiên con trai của ông là tự tìm đường chết đó!!

Hai bên gặp mặt gì gì có lẽ là sự thỏa hiệp của chú rồi? Điền Nghị nghĩ, vội vàng đáp lại.

Mẹ Âu không dễ gì mới khuyên được cha Âu đồng ý gặp mặt với “thông gia”, còn đang muốn nói với Điền Nghị về những chi tiết nhỏ trong truyện mới.

Lần đó Điền Nghị và Âu Khắc xác lập mối quan hệ chính thức thì chuyện đầu tiên sau khi về nhà chính là xóa bộ truyện H kia đi, sau đó nói xin lỗi với độc giả rồi bắt đầu bắt tay vào viết bộ “Trọng sinh chi hướng văn” mà mẹ Âu muốn xem.

Nhân vật chính có bàn tay vàng là nhạc mẫu làm mẹ ruột, các tình huống máu chó đúng là cứ thế đổ ra từng chậu rồi lại từng chậu.

Sống lại trở về lúc còn nhỏ → hàng xóm đột nhiên chuyển tới một bạn nam trở thành trúc má → hai người tương thân tương ái cùng nhau trưởng thành và làm giàu → gặp lại Đường Tĩnh, không động lòng với hắn nữa thì lại bị Đường Nghị quẩn lấy không tha → sống chết bám lấy Đường Nghị để lấy lợi dụng

Mẹ Âu hoàn toàn hài lòng, tuy rằng không có chi tiết đàn ông sinh con với nhau.

Nếu không phải Đông Tử là thụ thì chắc mẹ Âu nhất định sẽ bảo Điền Nghị để Đông Tử làm người song tính...

Công là người song tính thực ra khi viết cũng rất có cảm xúc...

Bên phía mẹ Âu còn đang định nói gì đó thì đột nhiên nghe thấy một tiếng “Ừm...”

Ồ, hình như gọi điện thoại không đúng lúc thì phải?

Nhưng tiếng kia nghe thế nào cũng giống giọng của A Khắc?

Không đợi bà nghĩ cặn kẽ thì đã nghe thấy tiếng Điền Nghị nói, “Dì à, A Khắc gọi cháu, vậy cháu ngắt máy đây, lát nữa gọi lại cho dì nhé.”

Sau khi ngắt điện thoại, bà nghĩ không ra thì không thèm nghĩ nữa, rồi lại tiếp tục đi xem “Trọng sinh chi hướng văn” của bà.

Truyện này từ đầu tới cuối đều là do bà chỉ điểm. Bởi vì cái kết BE mấy năm trước mà không ít độc giả đều quay lại xem đều phải hô một tiếng sướng khoái. Thế nhưng cũng có người nói, người kia chết rồi thì mới làm cho người khác phải ghi lòng tạc dạ, nhớ mãi không quên.

Đối với chuyện này, mẹ Âu cười không nói gì...

“Sao? Anh không phải muốn nghe tôi kêu sao? Vừa hưởng thụ sự yêu mến của fan cứng vừa đặt con trai bà ở dưới người có phải rất sướng không hả?”

Âu Khắc vừa phát ra một tiếng “ừm...” thì đã bị Điền Nghị che miệng lại.

“...” - Tuy rằng tôi rất muốn nghe cậu kêu không sai, nhưng thời điểm không đúng mà!! Trong lòng Điền Nghị thậm chí oán nhưng không dám nói ra.

Từ sau khi hai người kết giao thì liền ở với nhau. Hấn cũng dần dần hiểu rõ Âu Khắc.

Đối với Âu Khắc nhất định phải mềm mỏng, tuyệt đối không được động tới vảy ngược của y.

Điểm mấu chốt nhất chính là hấn hoài nghi Âu Khắc tuổi con rồng, em gái nó chứ cả người toàn là vảy ngược.

Sau khi hẹn chỗ thật tử ở khách sạn để phụ huynh hai nhà gặp mặt, Âu Khắc và Điền Nghị đều vô cùng căng thẳng, luôn có cảm giác chuẩn bị gả (lấy).

Điền Nghị đã rất lâu rồi chưa gặp cha. Từ khi hấn tốt nghiệp đại học thì cha giống như đã bỏ đi trọng trách, đi du lịch khắp nơi. Hấn rất hổ thẹn với cha mình. Từ khi hai người bọn họ ly hôn thì cha vẫn chưa từng đề cập tới chuyện tái hôn, vẫn cứ một mình nuôi hấn lớn.

Hấn vẫn rất hiểu chuyện, trước giờ chưa từng gây rắc rối. Người vẫn rất hiểu chuyện là hấn lại gây ra một đòn trí mạng với cha hấn.

Đồng tính luyến ái, khi cha hấn nghe hấn thú nhận xong thì mê muội cả người.

Trước giờ, đứa con trai không phải lo của ông, đứa con trai mà ông vẫn lấy làm kiêu ngạo lại là đồng tính. Lúc đó tâm tình ông không khác gì bị một thiên lôi đánh trúng.

Ý nghĩ lúc đó của ba Điền chính là, đều là do khi thằng bé con nhỏ mà mình lại ly hôn với vợ làm cho thằng bé bị ám ảnh. Khi đó ông bị đội cho một cái nón xanh*, vợ và bạn trai cũ tình cũ trở dậy, vất chồng bỏ con. Năm đó, sau khi hai người ly hôn, vợ muốn giành quyền nuôi dưỡng con nhưng không được nên ngày nào cũng tới tìm đứa nhỏ khóc lóc. (*đội nón xanh: nghĩa là bị phản bội, lừa gạt trong hôn nhân*)

Thằng bé đã phải chịu đủ kích lớn như vậy, chuyện ly hôn có thể nói là vô cùng chóng vánh, kiên quyết không để vợ mang con trai đi chính là điều duy nhất ông kiên trì làm. Tính tình ông vẫn luôn yếu đuối, vợ ông cho rằng chỉ cần nắm được ông, chỉ cần con trai không muốn ở bên cạnh ông thì ông sẽ chẳng thể nào tranh được.

Ông ngầm đồng ý cho vợ đi tìm con trai, lúc đó, sau khi bị phản bội, ông đã đặt hết hy vọng lên người con trai. Nếu như con trai lại theo mẹ của nó...

May mà, con trai quyết tâm ở với ông.

Chỉ là không ngờ rằng, lúc đó chỉ là hành động nhất thời theo cảm tính muốn chứng minh gì đó lại làm hại con trai có ám ảnh đối với phụ nữ.

Con đường đồng tính luyến ái này khó đi như vậy, ông thật sự không nở lòng nào để con trai đi trên con đường này. Thế nhưng, tính cách của con trai ông cũng biết, thế nên, ngoại trừ việc thấu hiểu, ủng hộ và hổ thẹn thì ông không thể làm gì cả.

Đã bao nhiêu năm như vậy, con trai vẫn độc thân, ông cũng không phải không vội, hãy còn tốt, lần này đã tìm được người mình thích rồi.

“Cha, đây là bạn trai của con, Âu Khắc. Âu Khắc, đây là cha của tôi.” - Điền Nghị và Âu Khắc tới khách sạn đã hẹn thì cha Điền đã ngồi chờ ở trong. Đầu tiên Điền Nghị giới thiệu Âu Khắc với cha rồi lại giới thiệu với Âu Khắc nhạc phụ của y.

“Chào chú, cháu là bạn trai của Điền Nghị, Âu Khắc. Lần trước gọi điện thoại cho chú muộn như vậy thật có lỗi.” - Âu Khắc lễ phép lên tiếng chào hỏi rồi lại xin lỗi vì chuyện lần trước.

“Không sao không sao. Hai thằng đàn ông ở với nhau cũng không dễ dàng gì. Sau này các con phải sống cho tốt. Tính tình Tiểu Nghị tuy rằng khá chất phác nhưng lại là con người nó rất tốt. Nếu các con gặp chuyện gì trắc trở thì hai đứa phải bao dung lẫn nhau đó.” - Cha Điền đối với đứa con dâu vừa gặp này vô cùng vừa lòng, nói chuyện cũng ôn hòa như khi nói chuyện với Điền Nghị.

Rất nhanh cha Âu và mẹ Âu cũng tới. Trên bàn cơm, ngoại trừ cha Âu thì ai cũng đều rất vui vẻ.

“Ông thông gia, mặc dù hai người đàn ông thì không thể làm rượu mừng gì đó được, nhưng chúng là bậc làm cha làm mẹ, đều hy vọng con cái mình được tốt. Con đường này vốn dĩ đã khó đi, chúng ta làm cha mẹ không thể chia sẻ sẽ làm con cái càng đau khổ.” - Cha Điền thấy sắc mặt cha Âu vẫn luôn không tốt thì muốn khai sáng cho cha Âu.

“Cái thứ không ra gì, đàn ông với đàn ông ở cùng nhau thì có tiền đồ gì chứ.” - Cha Âu vốn dĩ đang khó chịu, kết quả là khi cha Điền gọi ông là thông gia, đều là do bố không biết dạy con, tự mình dạy con thành con rồi giờ lại gieo vạ cho con trai của ông, cũng uốn cong con trai của ông luôn rồi.

“Đúng đúng, nhưng cũng không ngăn được sở thích của mấy đứa nhỏ. Chúng ta cũng đã dẫn dắt chúng tới lúc lớn như thế này rồi. Hiện giờ cuộc đời của chúng nó thì cứ nhìn chúng nó tự lựa chọn đi.” - Cha Điền không ngờ “ông thông gia” lại phản đối như vậy.

Bọn họ một khuyên nhủ, một phản đối, cha Điền vẫn cố gắng động viên tâm trạng của cha Âu. Mẹ Âu ngồi một bên mà há hốc mồm ngạc nhiên.

Cái loại cảm giác thụ xù lông x công chiều chuộng này là cái thể loại gì đây...

27. Chương 27: Ngoại Truyện [2]

Bộ truyện mới mà Điền Nghị viết “Trọng sinh chi hướng văn” dẫn tới một cuộc tranh luận rất lớn. Tình tiết trong truyện hoàn toàn là một bạn Jack Sue* với ngón tay vàng, cả truyện là một nồi mẩu chó khủng khiếp.

*Jack Sue giống như Mary Sue, nhưng là phiên bản nam, nói chung là nhân vật chính được ưu ái nhất

Lúc mới đầu mọi người thấy rất mới mẻ, cảm thấy Đông Tử đã có một kết cục tốt.

Nhưng khi sắp tới hồi kết lại có không ít người kiến nghị với Điền Nghị.

Vì không muốn để mẹ vợ nhìn thấy những lời nhắn khó chịu kia, mỗi lần Điền Nghị nhìn thấy những phản hồi mắng cái người nào tàn nào nghĩ ra nội dung kịch bản như vậy thì hắn đều tiện tay xóa hết.

Không xóa mà giữ lại còn không sao, xóa một cái thì đã gây ra chuyện lớn...

Đám người chê bai bị xóa tin nhắn không tha cho, ngày nào cũng lên mắng chửi. Điền Nghị cũng không thể lúc nào cũng lên trang web để xóa các phản hồi và đấu tranh với những tài khoản chê bai.

Cuối cùng vẫn bị mẹ Âu biết được.

Âu Khắc vẫn an ủi Điền Nghị là cứ để kệ nó đi, lại sợ Điền Nghị không chịu được bị phủ nhận.

Tới giai đoạn sau, tình cảm của hai người vẫn rất tốt. Điền Nghị là một người dễ tính, trải qua việc đã thông tư tưởng giữa hai người thì đường về nào của hắn trên căn bản đã có thể tiếp thu được tín hiệu của đồng loại.

Lúc mới đầu ba Âu và ba Điền không hợp nhau, kết quả không biết có phải là do liệt nữ sợ triền lang* hay không (thành ngữ này dùng ở đây có vẻ không được tự nhiên lắm thì phải, haha)

*có nghĩa là con gái cương trực thì sợ con trai cứ quần lấy không tha

Sau mấy lần gặp mặt giữa bậc phụ huynh hai nhà, cha Âu đã không còn nhìn không vừa mắt cha Điền và Điền Nghị nữa.

Mẹ Âu và cha Âu cãi nhau không ít lần. Hiện giờ, có cha Điền tới khai sáng cho cha Âu thì bà đúng là mừng phát khóc.

Mỗi ngày ngồi trước máy tính liền xem tin nhắn rồi nghĩ nội dung kịch bản, Đông Tử trong truyện hướng văn này giống như đứa cháu mà bà và con dâu cùng nhau nuôi lớn vậy...

Bà đủ rồi đó!!! Cháu của bà đúng là đã bị chiều chuộng tới mức chết chìm trong hũ mật rồi.

Điền Nghị viết thể loại truyện ngọt, sủng này viết tới mức răng cũng nhức luôn, đã thế khi viết cũng là chịu tội, ai bảo Đông Tử là thụ chứ!!!

Âu Khắc bày tỏ Điền Nghị đối với y không thể kém cạnh như nhân vật chính dưới ngòi bút của hắn...

Đối với chuyện này Điền Nghị có loại cảm giác bất lực. Nhân vật chính, tôi với cậu có thù lớn!!!

Mau trở về hiện thực đi, tôi phải cứu vớt cậu như thế nào đây, tiểu ngạo kiều của tôi ơi...

Khi mẹ Âu nhìn thấy phản hồi của đám người chê bai kia thì trong lòng căm phẫn, một lần nữa khoác lên mình tài khoản “mẹ ruột Đông Tử” ra trận chiến đấu với đám người chê bai kia, cứ phải gọi là khí thế ngất trời.

Mỗi sáng tỉnh dậy, việc đầu tiên chính là lướt web, mỗi tối trước khi đi ngủ cũng lướt web, phím F5 trên bàn phím cũng sắp lõm xuống luôn rồi.

Bàn phím: Làm ơn đừng đâm cho tàn đóa cúc này, người khốn kiếp này.

Cha Âu coi như đã nhịn đủ rồi, trong cơn tức giận chạy tới chỗ thằng con lớn tìm kiếm sự an ủi, để mẹ Âu một mình trong nước mà tương thân tương ái với con trai và con dâu.

Cha Âu vừa đi, mẹ Âu cứ như cá gặp nước, mỗi ngày ngoại trừ việc ăn cơm thì chính là lên mạng làm anh hùng bàn phím.

Đám người chê bai kia một không có tinh lực, hai không có tài ăn nói, đối với việc này mẹ Âu lại có một thứ cảm giác tự hào “tiểu ngạo khu bình luận” (*ăn theo tiểu ngạo giang hồ*)

Tuy rằng khoác cái tài khoản “mẹ ruột Đông Tử” đi làm anh hùng bàn phím thế nhưng mẹ Âu vẫn rất biết thu liễm, hoàn toàn không bại lộ thân phận của bà là mẹ vợ của tác giả.

Lúc mới đầu chỉ có một mình bà ra trận, nhưng dần dần lại có thêm các chị em hủ nữ đứng chung chiến tuyến.

Sóng gió nổi lên nguyên một tháng trời, mẹ Âu đã trải qua một ngày tháng phong phú lại vô cùng thích ý.

Cả nửa đời của bà đều do một người đàn ông vô cùng khó chịu là cha Âu che chở. Sinh được hai đứa con thì cả hai đứa từ nhỏ đã rất hiểu chuyện, không cần tới sự che chở, bảo vệ của bà.

Lần này, cuối cùng bà coi như đã tìm thấy cảm giác được làm mẹ ruột. Bà bảo vệ Đông Tử như gà mái bảo vệ gà con, có thể là do có cảm giác thỏa mãn khi chính mình có thể che gió che mưa cho con của mình...

Khi theo dõi truyện lúc đầu bà chỉ dùng tài khoản “Ngôi sao nhỏ” âm thầm phản hồi để biểu thị sự ủng hộ. Còn lần này coi như cuối cùng đã tìm được cảm giác trách nhiệm khi làm fan và sứ mệnh của người mẹ.

Bạn trong nhóm của “Mẹ ruột Đông Tử” là Phó đoàn trưởng “Hoa hồ điệp” với bà giống như là người đã quen từ đầu, nói chuyện vô cùng tâm đầu ý hợp, hai người thậm chí còn ngầm trao đổi cách thức liên lạc, mỗi ngày lập thành nhóm đi tiêu diệt đám anti-fans.

Mẹ Âu vô cùng tự hào nói cho “Hoa hồ điệp” biết bà là mẹ vợ của tác giả Thiên ý, Đông Tử sống lại chính là vì con dâu đã viết lại theo ý bà.

“Hoa hồ điệp” cuối cùng cũng biết tại sao văn phong lại không giống như trước...

Năm ngoái cô cũng là một trong những fan cứng cửa vẫn luôn tiếc nuối cái kết thúc BE của truyện này. Còn phiên bản truyện lần này đúng là đã xóa đi tiếc nuối của cô.

Hai người nói chuyện rất hợp, lại cùng ở trong một khu trong thành phố, cô hẹn mẹ Âu và Thiên Ý, rồi cả con trai của mẹ Âu cùng tới ăn cơm. Mẹ Âu tự chủ trương thay hai người bọn họ đồng ý....

Đối với việc này, Điền Nghị và Âu Khắc biểu thị nhất định phải đi, “hoa hồ điệp” kia vừa nhìn đã biết không phải là cái tên của người đứng đắn. Vì để đề phòng mẹ Âu bị lừa gạt thì kể cả có không cho bọn họ đi theo thì bọn họ cũng sẽ đi.

Tới khi cha Âu biết thì có tức giận hay không, chuyện này bọn họ cũng không có cách nào suy nghĩ tới nhiều như thế...

—————Hết—————

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/khong-phai-cai-jj-nao-cung-giong-nhu-may-dong-coc>